

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

**DOKTORSKÉ STUDIUM
KOMBINOVANÉ
2019 – 2022**

DISERTAČNÍ PRÁCE

Eduard Slad

**System celoživotního vzdělávání v oblasti
myslivosti v České republice**

Praha 2022

Školitel: Doc. JuDr. PhDr. Ivo Svoboda, Ph.D., MBA

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

DOCTORAL
PART - TIME STUDIES
2019 – 2022

DISSERTATION THESIS

Eduard Slad

**Lifelong learning system in the field of hunting in the
Czech Republic**

Prague 2022

The Dissertation Thesis Work Supervisor: JuDr. PhDr. Ivo Svoboda, Ph.D.,MBA

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená práce s názvem „**Systém celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti v České republice**“

je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne 14. března 2022

Jméno autora

Poděkování

Chtěl bych na tomto místě poděkovat školiteli mé disertační práce Doc. JuDr. PhDr. Ivo Svobodovi, Ph.D., MBA, za cenné rady, připomínky a profesionální přístup i vedení, dále děkuji celé své rodině, především však mým rodičům, za permanentní podporu při kloubení náročného studia a zaměstnání. Srdečně vám všem děkuji!

Anotace

Disertační práce popisuje aktuální systém celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti v České republice, a to zejména z pohledu Ministerstva zemědělství jako koordináčního a dozorového orgánu státní správy. Empirická část disertační práce je zaměřena na identifikaci specifických oblastí zájmu systému celoživotního vzdělávání na územních (okresních) pracovištích a po provedené procesualizaci a analýze získaných dat bude konečným výstupem disertační práce návrh na sjednocení a aktualizaci obsahu systému celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti tak, aby odpovídal současným hekticky se měnícím podmínkám v náplni činnosti Oddělení myslivosti Odboru státní správy lesů, myslivosti a rybářství jako specializovaného orgánu státní správy.

Klíčové pojmy

myslivost, systém řízení, ekonomické parametry, koncepce, právní zakotvení, mládež, dospělá populace, výchova, ochrana zvěře, životní prostředí

Annotation

The dissertation describes the current system of lifelong learning in the field of hunting in the Czech Republic, especially from the perspective of the Ministry of Agriculture as a coordinating and supervisory body of the state administration. The empirical part of the dissertation is focused on identifying specific areas of interest of the system of lifelong learning in territorial (district) workplaces and after processing and analysis of data obtained, the final output of the dissertation will be a proposal to unify and update the content of lifelong learning in hunting hectically changing conditions in the scope of activities of the Department of Hunting of the Department of State Administration of Forests, Hunting and Fisheries as a specialized state administration body.

Key words

hunting, management system, economic parameters, concept, legal grounding, youth, adult population, education, wildlife protection, environment

STRUKTURA DISERTAČNÍ PRÁCE

TEORETICKÁ ČÁST

- Vymezení řešené problematiky a základních pojmů (dle tématu práce)
- Shrnutí dosavadního stavu řešení či poznání (stručná rešerše, východisko pro cíl práce, formulace výzkumných problémů apod.)
- Cíl práce

VÝZKUMNÁ – PRAKTICKÁ ČÁST

- Pracovní postup (přístup k řešení, metody, techniky, nástroje apod.)
- Zpracování a vyhodnocení výzkumné dotazníkové sondy
- Předpokládané využití výsledků (způsoby prezentace, publikace apod.)
- Seznam literatury a odkazů (citované a výchozí informační zdroje)

Cíle disertační práce:

- **analyzovat a zhodnotit českou i evropskou mysliveckou oblast,**
- **propojit teorie s metodologií a konkrétními metodami výzkumu v pedagogice,**
- **navrhnout design výzkumu v pedagogice, doložit v předloženém projektu disertační práce**
- **osvojit si etické zásady ve vědě a výzkumu.**

Objectives of the dissertation:

- analyze and evaluate the Czech and European hunting area,
- to link theories with methodology and specific research methods in pedagogy,
- to design a research in pedagogy, to prove it in the submitted project of the dissertation
- master ethical principles in science and research.

The aim of this dissertation is to describe the current system of lifelong learning in the field of hunting in the Czech Republic, especially from the perspective of the Ministry of Agriculture as a coordinating and supervisory body of state administration. The empirical part of the dissertation is focused on identifying specific areas of interest of the system of lifelong learning in territorial (district) workplaces and after processing and analysis of data obtained, the final output of the dissertation will be a proposal to unify and update the content of lifelong learning in hunting hectically changing conditions in the scope of activities of the Department of Hunting of the Department of State Administration of Forests, Hunting and Fisheries as a specialized state administration body.

To achieve the above goal of the dissertation, I chose as a methodology of scientific research a qualitative method in collecting and evaluating information and a partial quantitative method used in evaluating the questionnaire survey, which was conducted in the empirical part of the work.

Hypotézy disertační práce:

- 1) Jak velký je význam vzdělávání a zejména systematického celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti v České republice pro všechny věkové kategorie?
- 2) Jaké změny pozoruji v průběhu mého celého aktivního působení v myslivosti?
- 3) Jak se odráží kontinuální legislativní změny, společenské změny do oblasti myslivosti
- 4) Jak pružně je schopná myslivost reagovat na změny ve společnosti a přístupy ke světu

Dissertation hypotheses:

- 1) How important is education and especially systematic lifelong learning in the field of hunting in the Czech Republic for all age groups?
- 2) What changes do I observe during my entire active time in hunting?
- 3) As reflected in the continuous legislative changes, social changes in the field of hunting
- 4) How flexible hunting is able to respond to changes in society and approaches to the world

OBSAH DISERTAČNÍ PRÁCE:

A) TEORETICKÁ ČÁST

kapitola 1

1.1 úvod

1.2 co je to myslivost?

1.3 podstata myslivosti

1.4 základní atributy myslivosti

1.5 státní správa a její definice

1.6 vzdělávání jako postupné překonávání výzev

1.7 strategické a koncepční dokumenty

1.8 strategie vzdělávací politiky 2020

1.9 myslivost a UNESCO

kapitola 2

2.1 zákon o myslivosti

2.2 novela zákona o myslivosti

2.3 myslivecká legislativa ve státech EU

2.4 legislativa v oblasti myslivosti

2.5 myslivost a vzdělávání

2.6 vzdělávání jako postupné překonávání výzev

2.7 myslivecká kvalifikace

2.8 celoživotní vzdělávání v oblasti myslivosti

B) VÝZKUMNÁ ČÁST DISERTAČNÍ PRÁCE

kapitola 3

3.1 výzkumná část disertační práce

3.2 přílohy disertační práce – představení a vyhodnocení výzkumných dotazníků

3.3 výzkumné šetření – rozbor a shrnutí

3.4 vzdělávání versus vzdělání

3.5 výzkumné otázky dotazníkového šetření

3.6 závěr výzkumného šetření

3.7 závěr disertační práce

C) PŘÍLOHOVÁ ČÁST DISERTAČNÍ PRÁCE

ÚVODEM

Základem pro mou práci je nejen slovo, ale celá široká oblast MYSLIVOSTI. Název doktorské disertační práce zní „Systém celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti v České republice“.

Téma této své disertační práce jsem si zvolil proto, že jsem chtěl definovat a formulovat různé pohledy na oblast, kterou dlouho a aktivně „žiji“, je mi velmi blízká, zajímám se o ni, znám problematiku velmi dobře a myslím si, že je to věc důležitá pro komplexní rozvoj společnosti. Definuji, jak společensky je důležité toto téma, tedy z pohledu ekologie, ekologie lesa, životního prostředí a obecně envirometalistiky.

Cílem této disertační práce je popsat aktuální systém celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti v České republice, a to zejména z pohledu Ministerstva zemědělství jako koordinačního a dozorového orgánu státní správy. Empirická část disertační práce je zaměřena na identifikaci specifických oblastí zájmu systému celoživotního vzdělávání na územních (okresních) pracovištích a po provedené procesualizaci a analýze získaných dat bude konečným výstupem disertační práce návrh na sjednocení a aktualizaci obsahu systému celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti tak, aby odpovídal současným hekticky se měnícím podmínkám v náplni činnosti Oddělení myslivosti Odboru státní správy lesů, myslivosti a rybářství jako specializovaného orgánu státní správy.

Definuji tedy:

- 1) Jaký je význam vzdělávání a zejména systematického celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti v České republice**
- 2) Jaké změny pozoruji v průběhu mého celého aktivního působení v myslivost**
- 3) Jak se odráží kontinuální legislativní změny, společenské změny do oblasti myslivosti**
- 4) Jak pružně je schopná myslivost reagovat na změny ve společnosti a přístupy ke světu.**

Což jsou zároveň i hypotézy celé disertační práce.

V mé disertační práci se zabývám mnoha různými, zdánlivě ne zcela sourodými tématy. Přesto mají něco důležitého společné. Zastřešujícím tématem je totiž téma jediné. Je to téma MYSLIVOST. A nejen „ONA“. Je to poukázání na způsoby myšlení, které v kvalitním „poskládání“ a rozvíjení může velmi napomoci při výchově nejen mládeže a její formování vzhledem k vnímání přírody. Dalo by se říci, že myslivost není pouhým lesním či polním bloumáním s občasným „zastřelením si“ na zvěř. Lovením a pro mnohé „hraním si na lesní vojáčky“. Je to téma, které si v dnešní rychlé a komplikované době zaslouží tolik pozornosti jako snad nikdy.

Není totiž spojené pouze s lesem a pobytem v přírodě, je především – a to si dovoluji zdůraznit – úzce spojené s tématem pohybu životního, o světonázoru, o přírodě jako nejdokonalejším principu, o vzdělávání a výchově, ale především o autoedukaci nimroda (včetně jeho vlivu například v roli vedoucího zájmového kroužku) na své svěřence. A jeho vlastní myšlenková a etická práce spočívá především v neustálé práci na sobě sama. V rámci svého studia jsem sestavil na základě nejen osobních preferencí, ale i na základě své dosavadní „žité“ praxe aktivního nimroda text, který definuje a pojmenovává pro mě nejzásadnější postřehy a problémy spojené s myslivostí. Reaguji tím také na některé problémy mé zkušenosti z pedagogické praxe v rámci působení v roli instruktora zájmového kroužku na své rodné Šumavě.

Kontinuální studium odborných pramenů a permanentní práce na sobě sama byla a stále je zdroje podnětných inspirací, které se snažím nějakým způsobem uchopit a pracovat s nimi. Přibližuji zde tedy nejen podobu a stav světa, kde lidé čím dál tím brutálněji a bezohledněji ovládají přírodu v bláhovém domnění, že se jim to skvěle a neomylně daří a příroda se podvoluje, ustupuje, rezignuje. Kudy kráčíme, kam směřujeme, co tvoříme, jak se chováme? Podobu současného světa, kde lidé žijí, prožívají, myslí a tvoří, definují svým myšlením a konáním další budoucnost právě lidé.

Myslivost jako princip (nejen) péče o přírodu; vnímání, myšlení a výchova člověka

Co je to myslivost? Dle definice je myslivost souborem činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři, jako součást ekosystému.

Dříve ale, než odpovím odborněji, dovoluji si drobné osobní vyznání. Myslivost je moje vášeň od klukovských let a po celou dobu svého aktivního života se touto oblastí intenzivně zabývám, velice rád zkoumám právě oblast myslivosti a problémy s ní spojené a přinesl o ní

komplexní pojednání s uceleným výzkumem a relevantními závěry pro další příznivce, fanoušky, odborníky a studenty této jedinečné vášně, pro mnohé však i poslání.

Současná potřeba celoživotního vzdělávání mě přivedla k myšlence definovat celistvě problém a specifika myslivosti a v rámci vzdělávání dospělých (ale potažmo na samém počátku výchovy i dětí a mládeže) pojmenovat problém myslivosti s možnostmi navrhnout některá nová, v některých případech snad efektivnější zlepšení, ale také funkční organizační i strukturální řešení, popř. inovace. Předkládám analýzu komplexního systému řízení myslivosti v České republice a rovněž předložit efektivní návrh ekonomicky a systémově účelného nového řešení.

Myslivost je též spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků, jako součást nejen českého kulturního dědictví. Počátky myslivosti lze spatřovat v lovu v dobách paleolitu, kdy ještě znamenal pro člověka jeden z hlavních zdrojů obživy (kromě sběru byl důležitý ještě rybolov, ten ale pod myslivost nepatří). Lovila se převážně dnes už vyhynulá pravěká zvířata (například mamut), ale i mnohá dosud žijící: zubr, los, sob, jelen, bobr apod. V neolitu přestal být lov hlavním zdrojem potravy díky rozvoji pěstování zemědělských plodin a počátkům rolnictví.

KAPITOLA 1

CO JE TO MYSLIVOST?

- Podstata myslivosti
- Základní atributy myslivosti
 - - Honitba
 - - Zvěř
 - - Myslivecký hospodář
 - - Myslivecká stráž
 - - Výkon práva myslivosti

Podstata myslivosti

Myslivost je v současné době chápána jako:

- komplexní soubor managementových opatření, kterými jsou obhospodařovány populace legislativně vymezených druhů volně žijících živočichů, a současně jako
- nemateriální statek tradiční a lidové kultury České republiky.

Její podstatu přesně vystihuje definice uvedená v ust. § 2 písm. a) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, kde je uvedeno: „Myslivostí se rozumí soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součásti ekosystému a spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součásti českého národního kulturního dědictví“.

V očích mnoha občanů ČR je myslivost často nesprávně považována za samoučelnou volnočasovou aktivitu, podobně jako jiné zájmové aktivity (*např. provoz sportovních činností*). Tento pohled, mnohdy založený na skutečnosti, že myslivost je provozována částí

veřejnosti většinou ve volném čase, je častou příčinou střetů zejména mezi myslivci a veřejností, která využívá ke svým aktivitám volnou krajinu.

K zamezení vzniku nedorozumění, plynoucích z neznalosti právní podstaty myslivosti může přispět Nález Ústavního soudu ČR č. Pl. ÚS 34/03 ze dne 13. 12. 2006, který také uvádí:

„Myslivost v naší právní úpravě není a nikdy nebyla považována za sport, přičemž dle stanoviska Evropské komise, které si ministerstvo s ohledem na vstup České republiky do Evropské unie vyžádalo, je posuzování myslivosti jako takové s ohledem na (různé) kulturní a historické tradice každé členské země ponecháno na národních legislativách.“..... „Soubor dříve vyslovených premis dovoluje Ústavnímu soudu vyslovit základní zásadu použitelnou při posuzování projednávané věci, totiž že realizace myslivosti a práva myslivosti je v obecné rovině legitimním omezením vlastnického práva. Pokud by vlastnické právo bylo vykonáváno takovým způsobem, který by eliminoval myslivost a výkon práva myslivosti, byl by výkon vlastnického práva v rozporu s čl. 11 odst. 3 Listiny (Vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem.)“..... Při hodnocení podstaty právní úpravy myslivosti, jak vyplývá z uvedeného, Ústavní soud dospěl k závěru, že se jedná o činnost sloužící k realizaci ústavně zakotveného úkolu státu (čl. 7 Ústavy České republiky). Plnění ústavní povinnosti proto nelze nemít za plnění úkolu v obecném, či dokonce ve veřejném zájmu.

S ohledem na svou dlouhou historii, význam a společenské postavení byla myslivost na počátku roku 2012 zapsána na oficiální Seznam nehmotného kulturního dědictví České republiky, vedený Ministerstvem kultury.

Stát rovněž prosazuje veřejné zájmy hájené zákonem č. 449/2001 Sb., o myslivosti, a to prostřednictvím orgánů státní správy myslivosti, uvedených v ust. § 57 tohoto zákona.

Základní atributy myslivosti

Honitba

Nezbytným základem pro výkon práva myslivosti je část krajiny - tzv. honitba. Honitba je souborem souvislých honebních pozemků jednoho nebo více vlastníků vymezený v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti. Pokud jde o podstatu honebních pozemků, jedná se o takové, které nespádají do rámce nehonebních (*nehonebními pozemky se rozumí pozemky uvnitř hranice současně zastavěného území obce, jako náměstí, návsi, tržiště, ulice, nádvoří, cesty, hřiště a parky, pokud nejde o zemědělské nebo lesní pozemky mimo toto území, dále pozemky zastavěné, sady, zahrady a školky řádně ohrazené, oplocené pozemky sloužící k farmovému chovu zvěře, obvod dráhy, dálnice, silnice, letiště se zpevněnými plochami, hřbitovy a dále pozemky, které byly za nehonební prohlášeny rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti*). Součástí honitby může být také bažantnice - část honitby, v níž jsou vhodné podmínky pro intenzivní chov bažantů. Bažantnice však existují také jako samostatné honitby (tzv. "samostatné bažantnice"). Tyto však byly uznány podle předchozí právní úpravy s tím, že stávající zákon o myslivosti umožnil svým ust. § 69 jejich zachování.

Dělení honiteb je prováděno podle různých hledisek:

1.) druh honitby

a) volná honitba – je taková, která není oborou (*její obvod není např. trvale ohrazen*). Jedná se o drtivou většinu honiteb v ČR. Minimální výměra pro volnou honitbu je 500 ha.

b) obora - druh honitby s podmínkami pro intenzivní chov zvěře s obvodem trvale a dokonale ohrazeným nebo jinak uzpůsobeným tak, že chovaná zvěř z obory nemůže volně vybíhat. Minimální výměra pro oboru je 50 ha. V praxi existují i obory, jejichž výměra je menší než 50 ha. Tyto obory byly však zřízeny podle předchozí právní úpravy s tím, že stávající zákon o myslivosti umožnil svým § 69 jejich zachování.

2.) vlastnické poměry:

a) vlastní honitba – byla uznána na základě návrhu jednoho vlastníka souvislých honebních pozemků, jejichž výměra je větší, nebo rovna legislativně zakotvené minimální výměře.

„Držitelem honitby“ (*tedy subjektem oprávněným k rozhodování o využívání honitby*) je právě tento vlastník.

b) společenstevní honitba - byla uznána na základě návrhu vlastníků honebních pozemků sdružených v tzv. honebním společenstvu (*zvláštní právnická osoba, která je založena podle zákona o myslivosti - jejím cílem je vytvoření a využití honitby*). Tuto alternativu využívají především vlastníci honebních pozemků v případě, kdy jsou schopni splnit předpoklady pro uznání honitby pouze společně, nikoliv však samostatně (*výměra souvislých honebních pozemků každého jednotlivého vlastníka je nižší, než potřebná minimální výměra pro uznání honitby*). Držitelem honitby je pak toto honební společenstvo.

3.) způsob využití

a) režijní honitba – honitba, kterou se její držitel rozhodl využívat na vlastní účet. Držitel honitby vykonává tedy právo myslivosti sám a je tedy současně tzv. „uživatelé honitby“.

b) pronajatá honitba – honitba, kterou se její držitel rozhodl pronajmout a postoupit tak výkon práva myslivosti jiné osobě, která splňuje předpoklady stanovené legislativou. Fyzická, nebo právnická osoba, která užívá takto pronajatou honitbu je uživatelem honitby. Za pronájem honitby přísluší držiteli honitby nájemné, které je stanoveno vzájemnou dohodou obou stran.

Zvěř

Zvěř je definována jako obnovitelné přírodní bohatství představované populacemi druhů volně žijících živočichů uvedených v ust. § 2 písmenech c) a d) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů. Jako taková je věcí ničí ("*res nullius*"), s výjimkou zvěře v oborách. Vlastnictvím uživatele honitby se stává až v okamžiku ulovení odstřelem, nebo odchytem, anebo okamžikem úhynu v honitbě, nebo na nehonebních pozemcích (*v takovém případě náleží zvěř uživateli nejbližší honitby*). I přesto, že zvěř ve volných honitbách

nemá vlastníka, nese uživatel honitby (*tedy subjekt, který vykonává v honitbě právo myslivosti*) odpovědnost za škody způsobené zvěří na lesních porostech a zemědělských kulturách, pokud se tyto nachází na honebních pozemcích.

Myslivecký hospodář

Pro každou honitbu musí být ustanoven tzv. myslivecký hospodář. Jedná se o fyzickou osobu, která splňuje přísné kvalifikační i obecné podmínky pro výkon této funkce, dané legislativou. Rozsah práv a povinností mysliveckého hospodáře je rovněž legislativně upraven. Zjednodušeně lze uvést, že myslivecký hospodář odpovídá uživateli honitby za odbornou úroveň mysliveckého hospodaření. Myslivecký hospodář se při výkonu své činnosti prokazuje průkazem mysliveckého hospodáře.

Vzor průkazu je uveden v Příloze č. 3 vyhlášky č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.

Myslivecká stráž

S ohledem na nutnost ochrany veřejných zájmů, souvisejících s myslivostí přímo v prostředí honitby, je povinností uživatele honitby navrhnout ustanovení tzv. myslivecké stráže. Na každých i započatých 500 ha výměry honitby je ustanovována jedna myslivecká stráž. Fyzická osoba, která je navržena k ustanovení mysliveckou stráží, musí prokázat zejména odbornou způsobilost a splnit další obecné předpoklady pro výkon této funkce dané legislativou. Ověření splnění všech předpokladů pro výkon této funkce spadá do kompetence orgánu státní správy myslivosti. Obecně lze uvést, že myslivecká stráž dohlíží na dodržování povinností spojených s ochranou myslivosti. Myslivecká stráž se při výkonu své funkce prokazuje průkazem a služebním odznakem. Vzor průkazu je obsažen v Příloze č. 2 vyhlášky č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti. Vzor služebního odznaku je obsažen v Příloze č. 1 téže vyhlášky. Myslivecká stráž má, na rozdíl od mysliveckého hospodáře, postavení úřední osoby (*dříve veřejného činitele*). Tomu samozřejmě odpovídá její zvýšená ochrana, ale i trestně právní odpovědnost, zakotvená v zákoně č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Vzor průkazu je uveden v Příloze č. 2 vyhlášky č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.

Vzor služebního odznaku je uveden v Příloze č. 1 vyhlášky č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.

Výkon práva myslivosti

Vlastní provoz myslivosti probíhá především prostřednictvím tzv. výkonu práva myslivosti (*souhrn práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stadia a shozy paroží, jakož i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků*). Výkon práva myslivosti spadá zcela do kompetence uživatele honitby. Uživatel honitby tak sám určuje i podíl různých osob (*např. svých členů, popř. zaměstnanců - držitelů loveckých lístků*) na praktickém výkonu práva myslivosti.

Rozsah podílu na výkonu práva myslivosti je definován např. prostřednictvím tzv. povolenky k lovu. Jedná se o zvláštní doklad, který uživatel honitby vydává držiteli loveckého lístku a uvádí v něm druhy, počty popř. i věkovou strukturu zvěře, které je držitel loveckého lístku a této povolenky oprávněn v honitbě lovit. Každý občan ČR, který se chce podílet na komplexním výkonu práva myslivosti musí tedy kromě souhlasu uživatele honitby v podobě povolenky k lovu, disponovat loveckým lístkem pro české občany, potvrzením o povinném pojištění odpovědnosti za škody způsobené při výkonu práva myslivosti, zbrojním průkazem skupiny "C" a průkazem zbraně s níž loví, popř. evidenční kartu loveckého dravce. Výkon práva myslivosti je v ČR umožněn také cizincům. Tito však musí disponovat především loveckým lístkem pro cizince, vydaným v ČR na základě dokladů opravňujících je k lovu zvěře v zemi jejich původu.

Vzor povolenky k lovu je uveden v Příloze č. 11 vyhlášky č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.

Vzor loveckého lístku pro české občany je uveden v Příloze č. 9 vyhlášky č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.

Vzor loveckého lístku pro cizince je uveden v Příloze č. 9 vyhlášky č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.

(Zdroj: <http://www.uhul.cz/mapy-a-data/360-portal-myslivosti/myslivost-obecne/717-co-je-to-myslivost>)

Státní správa a její definice

Nezbytnou součástí kompaktnosti celé myslivosti je úřední oblast, tedy legislativní ukotvení v rámci státní správy. O představuje tedy státní správa?

Veřejná správa je správní činnost související s poskytováním veřejných služeb, řízením veřejných záležitostí na místní i centrální úrovni a zajišťováním záležitostí ve veřejném zájmu. Kromě této správní činnosti (např. vydávání správních aktů) bývají za veřejnou správu označovány též správní orgány, které ji vykonávají, tedy především úřady. V centralistickém pojetí státu byl nositelem veřejné správy pouze stát. V současné době je však veřejná správa rozdělena na státní správu a samosprávu. Veřejná správa je vykonávána ve veřejném zájmu. Činnost veřejné správy je vázána právem i ústavními zásadami (čl. 2 odst. 3 české Ústavy: "*Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon*" a čl. 2 odst. 2 LZPS: "*Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.*")

Vymezení veřejné správy

Existuje několik možných vymezení veřejné správy:

- *materiální pojetí:*
 - pozitivní vymezení – popis správních úkonů a jejich zobecnění metodami správní vědy. Činnosti, při nichž jsou správní orgány vázány správními předpisy, správními akty a za tuto činnost nesou odpovědnost.
 - negativní vymezení – souhrn činností, které nejsou zákonodárstvím ani soudnictvím ani vládou.
- *formální pojetí* – činnost institucí označených jako správní úřady s pravomocí řešit veřejné úkoly, nejsou-li přikázány parlamentu nebo soudům.

V moderní demokratické společnosti se vytvořil systém veřejné správy, který má dvě větve, a to větev samosprávy a větev státní správy. Státní správu vykonávají státní orgány.

Veřejnou správou lze chápat jako:

- správa území, státu, kraje, obce
- správa věcí, ke kterým má veřejnost vlastnická práva
- správa veřejných záležitostí

- správa veřejných financí
- správa užívání veřejných objektů a zařízení

Funkce veřejné správy

- *mocenská* – realizuje svou moc ve státě prostřednictvím právního řádu a působením státního zřízení,
- *ochranná (bezpečnostní)* – povinnost zajistit a organizovat vnitřní a vnější bezpečnost a pořádek státu,
- *organizační* – veřejná správa organizuje záležitosti státní, záležitosti institucí a záležitosti občanů
- *regulační* – prosazování systému založeném na politickém pluralismu, solidaritě a toleranci
- *služba veřejnosti* – činnosti poskytované ve veřejném zájmu

Rozdělení správy

Státní správa

Státní správu vykonávají:

- ústřední orgány státní správy na ústřední úrovni s působností pro celý stát (např. ministerstva, Úřad pro ochranu osobních údajů, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání)
- územní orgány státní správy s místní působností (např. okresní správa sociálního zabezpečení, finanční úřady, katastrální úřady)
- ostatní státní orgány (např. státní fondy).
- jiné subjekty oprávněné k výkonu veřejné správy, jimž stát veřejnou moc deleguje nebo propůjčuje (např. stanice technické kontroly, veřejná stráž).

Z věcného hlediska se rozlišuje státní správa:

- politická resp. všeobecná (např. krajský úřad).
- odborná resp. specializovaná (např. finanční úřad).

Výkonnou moc zajišťují ústřední úřady s působností pro celý stát. V čele některých ústředních úřadů stojí ministr, těmito úřady jsou ministerstva.

Samospráva

Související informace naleznete také v článku Samospráva.

Samosprávou je výkon veřejné správy (přenesené působnosti) samosprávnými veřejnoprávními korporacemi. Samospráva může být zájmová (profesní) nebo územní. Je to způsob řízení určitého celku, kdy daný subjekt o alespoň některých svých záležitostech rozhoduje sám autonomním způsobem, tedy „spravuje se sám“. Opakem samosprávy je výkon správy (rozhodování o určitých záležitostech) jiným, vnějším subjektem. Výhodou samosprávy je, že je blíže spravovanému subjektu než vnější a centrální řízení, a proto by měla být při zabezpečování lokálních či zájmově vymezených záležitostí efektivnější a levnější.

Ostatní veřejná správa

Zejména instituce s právní subjektivitou (VZP, ČNB, ČT, ČTK ad.)

Vzdělávání jako postupné překonávání výzev

Aby se lidstvo mohlo posunout kupředu, musí objevit své nové vizionáře a vědce, filosofy a umělce, které bude hýčkat. Podporovat je, fandit jim, financovat jejich výzkum a jejich tvorbu. Nepřípadá do úvahy závist, utlačování, škatulkování do masy, natož jejich přehlížení. Je třeba takové autority zdravě adorovat a jejich směřování podporovat a pomáhat jim. Protože současnost a od ní odvislá blízká budoucnost se nutně musí naučit učit se ještě lépe a efektivněji, učit sebe samu, učit blízké i široké okolí, dávat podněty všeho druhu, inspirovat, dráždit zajímavostí, hýčkat zdánlivou běžnost a obyčejnost, chtít mnohem víc s důrazem na osobnostní rozvoj.

Podporovat kulturu a tu stavět a opečovávat. Je to jako s péčí o duši: pokud ji necháme „ladem“ a nebudeme si ji uvědomovat, stane se nepotřebnou a zůstane jen materiální prožívání. A autority? Je tedy nezbytné podporovat autority a myslitele své doby. Pracovat s výjimečností a touhou rozvíjet vše, co máme kolem sebe k vlastně k dispozici, ve jménu kladného přístupu.

Jen k zachování současného stavu planety v rámci progresu a vývoji technických postupů a zařízení na stejné úrovni jako máme dnes je nutných řekněme 10 000 vynikajících hlav, myslitelů, filosofů, organizátorů, objevitelů, inženýrů, tvůrců. Musí mít značné, dokonce

tvořivé schopnosti, musí být nadšeni svou věcí, zaujatí, vládnout pevnou, neotřesitelnou vůlí a musí se s železnou pílí a velkými náklady na zdokonalování ve své profesi vzdělávat. Musí mít onu výše zmíněnou obrovskou vůli a touhu být dobří, být nejlepší ve svém oboru a touhu i potřebu chtít přispět k posunutí lidstva alespoň o krůček kupředu.

Vzdělávání jednotlivce začíná po narození a pokračuje během života. (Existují teorie, že vzdělání začíná už před porodem, jak bylo zaznamenáno některými rodiči hrajícími hudbu nebo mluvícími na dítě v děloze doufající, že tím ovlivní vývoj dítěte.)

Pro mnohé lidi poskytuje úsilí a úspěchy denního života mnohem víc informací než formální škola. Členové rodiny mohou prohloubit efekt vzdělání – často víc než sami postřehnou – i když rodinné vyučování může fungovat velmi neformálně.

Formální vzdělání probíhá, když si společnost, skupina nebo jednatel sestaví učební osnovy pro vzdělání lidí, obvykle mladých. Formální vzdělání může být systematické a důkladné, ale sponzor vzdělání může hledat vlastní výhody při formování vnímavých mladých žáků.

Dlouhodobé vzdělávání nebo vzdělávání dospělých se stále rozšiřuje.

Půjčující knihovny poskytují levný neformální přístup ke knihám a jiným materiálům sebevýuky. Někteří dospělí prohlašují, že jen děti patří „do školy“. Mnoho dospělých se přihlašuje do škol postsekundární edukace na dálkové i denní studium a jsou často klasifikováni jako „netradiční studenti“ pro jejich administrativní odlišení od mladých dospělých přicházejících přímo ze střední školy.

Podnikové vzdělávání v managementu

„Podnikové vzdělávání je plánovaný proces modifikace postojů, znalostí a dovedností učením směřujícím k dosažení efektivního výkonu v určité činnosti či okruhu činnosti. Jeho cílem z hlediska práce je rozvinout schopnosti jedince a uspokojit současné a budoucí potřeby organizace týkající se pracovní síly.“

Cíle a zaměření

Konkrétní cíle podnikového vzdělávání záleží vždy na typu organizace, na analýze její vnitřní situace a na specifických potřebách každé z nich.

Všeobecným základním cílem podnikového vzdělávání je pomoci organizaci dosáhnout cílů zhodnocením jejího rozhodujícího zdroje, tj. lidí, které zaměstnává.

Co se týče obecných cílů (bez bližší specifikace) podnikového vzdělávání, je možno je rozdělit do tří kategorií, a to podle zaměření na změny ve struktuře:

- **znalostí** – osvojit a efektivně použít nové znalosti potřebné k výkonu profese, nebo prostřednictvím transformace své kvalifikace
- **dovedností** – rozšířit soubor dovedností, efektivně je kombinovat se stávajícími a využít je v praxi
- **postojů** – vytvořit a uplatňovat pozitivní postoje k práci a k lidem

Podnikové vzdělávání se zaměřuje na:

- rozvoj schopností pracovníků
- pomoc pracovníkům k jejich rozvoji a růstu v organizaci
- snížení množství času potřebného k zácviku a adaptaci nových pracovníků
- uspokojování potřeb pracovníků i organizace
- spokojenost pracovníků v organizaci

Druhy a metody podnikového vzdělávání:

Interní vzdělávání

Do interního vzdělávání zařazujeme např. zácvik nového zaměstnance, trénink na pracovišti (zavedení nového zařízení), seminář či přednášku o nových trendech v dané oblasti profese, týmovou výměnu zkušeností, realizaci interního projektu, samostudium na pracovišti aj.

- **Metody vzdělávání na pracovišti:** používané v každodenní praxi jako součást vzdělávacího programu. Např.: demonstrování, koučování, rotace práce, plánované zážitky, mentoring.

Externí vzdělávání

Pod externím vzděláváním si můžeme představit např. účast na externích školeních, účast na workshopech a konferencích, účast na exkurzích, praxi v jiných organizacích aj.

- **Metody vzdělávání mimo pracoviště:** používané ve formálních vzdělávacích kurzech uskutečňovaných ve vzdělávacích zařízeních. Např.: přednášky, diskuze, hraní rolí, debaty.
- **Metody vzdělávání na pracovišti i mimo něj:** instruktáž, otázky a odpovědi, projekty, interaktivní video, pověření úkolem, učení se akcí, usměrňované čtení, vzdělávání pomocí počítačů.

Druhy lektorů

Kdo tedy v podniku (či mimo něj) pracovníky vzdělává? Existuje několik druhů lektorů (všeobecné označení pro učitele dospělých):

- **Konzultant** = odborná osoba, která v dané oblasti radí, poskytuje návod k učení, vysvětluje učební látku
- **Kouč** = funguje v bezprostřední spolupráci s účastníkem, jedná se o vzdělavatele, který je zaměřen na usměrňování pracovního výkonu, jednání a chování lidí
- **Mentor** = pracuje s účastníkem přímo na pracovišti, primárně předává zkušenosti, radí a motivuje
- **Moderátor** = pracuje moderační metodou, často využívá týmové spolupráce a aktivně tak zapojuje všechny účastníky na seminářích, workshopech apod.
- **Tutor** = známý pojem nejčastěji z distanční či kombinované formy vzdělávání, tutor pracuje s malými skupinami či individuálně, poskytuje orientaci v učební látce, opravuje písemné práce, vyhodnocuje úspěšnost a poskytuje zpětnou vazbu
- **Instruktor** = odborný školitel vedoucí praktický výcvik (převážně zaměřený na osvojení intelektuálních motorických a senzomotorických dovedností)

Strategické a koncepční dokumenty

STRATEGIE VZDĚLÁVACÍ POLITIKY 2020

„Strategie vzdělávání 2020 je klíčovým dokumentem a zároveň podmínkou pro čerpání prostředků z Evropské unie. Dokument obsahuje tři klíčové priority. Tou první je snižování nerovnosti ve vzdělávání. Druhou je podpora kvalitní výuky učitele, s čímž souvisí dokončení a zavedení kariérního systému či posílení kvalitní výuky budoucích pedagogů na vysokých školách. Třetí prioritou je odpovědné a efektivní řízení vzdělávacího systému.

Priority: ***Snižování nerovností ve vzdělávání***

- *zvýšit dostupnost a kvalitu předškolního vzdělávání a rané péče, zavést povinný poslední ročník předškolního vzdělávání, specificky podporovat účast na předškolním vzdělávání dětí ze skupin a lokalit ohrožených sociálním vyloučením*
- *snížit počet odkladů školní docházky, resp. je povolovat pouze ve výjimečných případech a provázat je se systémem přípravných tříd*
- *zlepšovat kvalitu vzdělávání na druhém stupni základní školy jako hlavního vzdělávacího proudu*
- *podporovat kompenzaci všech typů znevýhodnění a rozvoj všech typů nadání, a to na principu individualizace podpory*
- *do společné části maturitní zkoušky povinně zařadit matematiku, a to nejdříve od roku 2020, v návaznosti na systémové změny ve výuce tohoto předmětu v základním a středním vzdělávání*
- *podpořit další profesní růst absolventů oborů středního vzdělávání bez maturitní zkoušky zavedením mistrovské zkoušky*
- *udržet otevřený přístup k terciárnímu vzdělání*

podpora kvalitní výuky a učitele

- *dokončit a zavést kariérní systém pro učitele a zlepšovat podmínky pro jejich práci*
- *modernizovat počítačové vzdělávání učitelů a vstupní vzdělávání ředitelů*
- *posílit význam kvalitní výuky ve vysokoškolském vzdělávání*
- *modernizovat systém hodnocení na úrovni dítěte, žáka a studenta a školy*

odpovědné a efektivní řízení vzdělávacího systému

- *ustavit Národní radu pro vzdělávání*
- *zlepšit dostupnost a kvalitu informací o vzdělávacím systému*
- *systematicky využívat výsledky výběrového testování výsledků žáků jako zpětnou vazbu o fungování vzdělávacího systému*
- *otevřeně a srozumitelně prezentovat změny rodičům i širší veřejnosti*
- *zlepšit komunikaci mezi aktéry ve vzdělávání včetně široké veřejnosti“*

(zdroj: <http://www.msmt.cz/vzdelavani/skolstvi-v-cr/strategie-vzdelavaci-politiky-2020-1>)

MYSLIVOST A UNESCO

Jak je to tedy s myslivostí a organizací UNESCO? Zaujal mne článek, týkající Na stránkách časopisu Myslivost přišel Zdeněk Hlaváč s návrhem, že by měla být myslivost zapsána na seznam kulturního dědictví. A sešel se měsíc s měsícem a já mohu nejen panu Hlaváčovi oznámit, že se tak skutečně stalo. Inu, sekretariát ČMMJ reaguje rychlostí blesku... A nyní vážně! Nechci samozřejmě předstírat, že zápis české myslivosti na seznam nehmotného kulturního dědictví ČR vznikl na základě podnětu z únorové Myslivosti. Bylo by to sice hezké, kdyby státní správa fungovala tímto tempem, všichni ale víme, že realita je poněkud jiná. Náročné schvalovací řízení trvalo bezmála rok a vyžádalo si intenzivní práci mnoha lidí. Díky obětavosti a také odborné erudici těch, kteří o zařazení na seznam Ministerstva kultury ČR usilovali, se ale nakonec česká myslivost dočkala úspěchu.

Seznam nemateriálních statků tradiční a lidové kultury České republiky - jak zní přesný název - byl zřícen Ministerstvem kultury v roce 2008. Na stránkách Ministerstva se dozvídáme, že jeho účelem je *ochrana, zachování, identifikace, rozvoj a podpora nemateriálního kulturního dědictví na území České republiky*. Do dnešního dne je zde zapsáno pět položek. Jmenovitě se jedná o slovácký verbuňk, vesnické masopustní obchůzky a masky na Hlinecku, jízdy králů na Slovácku, sokolnictví a myslivost. První čtyři položky (včetně sokolnictví) byly zapsány v červnu 2009, o zápisu myslivosti padlo rozhodnutí v posledních dnech roku 2011. Oficiální vyrozumění ale obdržel sekretariát ČMMJ teprve před několika dny.

Úsilí o zachování přírody a krajiny, její ochrana včetně volně žijící zvěře jsou podle žádosti podané na Ministerstvo kultury hlavní součástí naší myslivosti.

V materiálu předloženém k posouzení je dále zdůrazněno, že myslivost je mnohvrstevnatá a rozmanitá činnost, která se zdaleka nevyčerpává jen samotným lovem: *Myslivost v sobě zahrnuje i další aspekty... zejména chovy zvěře, obornictví, bažantnictví, ochranu zvěře a jejich biotopů, osvětu, mysliveckou kynologii a samozřejmě dodržování mysliveckých zvyků a tradic jako používání myslivecké mluvy, úlomků, zálomků, konání výřadů a výloží, pasování. Historicky jde o tradiční škálu činností zahrnujících v sobě prvky ochrany přírody i zvěře*

používající své vlastní metody, tradiční mluvu, zachovávající zvyky a tradice a v neposlední řadě filozofii a etiku. Součástí myslivecké filozofie a etiky je především vyjádřením uvědomění si odpovědnosti, kterou myslivci vůči přírodě a zvěři v ní mají. Myslivecká etika, v níž je vyjádřena celá řada nepsaných pravidel, která jsou myslivci dodržována, se prolíná celým dlouhým vývojem myslivosti, během něhož se jejich obsah poněkud měnil, avšak její dodržování je znakem odpovědnosti myslivce. Součástí myslivecké filozofie je uvědomění si toho, že zvěř je neoddělitelnou a důležitou součástí přírody, kterou jsou myslivci povinni zachovat pro další generace. Mysliveckou filozofii lze vyjádřit tak, že samo střílení myslivce nedělá. Ostatně myslivec nechová zvěř proto, aby ji střílel, ale střílí ji, nemocnou, přestárlou či nadpočetnou, proto aby ji choval. Jen ten, kdo se těší ze zvěře a lesa, i když to kolem nebouchá, kdo v přírodě pobývá i v době hájení zvěře, když pole i les jsou zamrzlé a zaváté, když je málo potravy a zvěř ohrožuje smrt, kdo zvěř v tomto období ochraňuje, ten je pravým myslivcem.

Předkladatelé tak představili myslivost jako svébytný fenomén, který přesahuje běžné normy záliby nebo koničku. U mnoha lidí se dá totiž bez nadsázky hovořit o tom, že myslivost se stala jejich životním stylem. Je to právě myslivost, která zásadním způsobem určuje životní filozofii i vnímání světa mnoha z nás. Dobře víme, že ona "životní filozofie myslivce" se nedá vyčíst pouze z knih a je to vlastně nikdy nekončící škola života a má i svůj mezigenerační rozměr: *Tyto vědomosti a zkušenosti nelze načerpat pouhým samostudiem z knih, vždy jsou předávány zkušenými myslivci začátečníkům, začínající myslivec získává praxi ve společenství. Myslivost se často dědí z otce na syna, v mnohých rodinách má mnohaleté tradice přecházející z generace na generaci.*

Svou váhu mělo při posuzování žádosti i to, že české pojetí myslivosti je unikátní i v porovnání s ostatními zeměmi. S výjimkou středoevropského prostoru bychom totiž podobnou škálu mysliveckých činností a na myslivost navázaných tradic hledali jen stěží: *Pokud se jedná o porovnání se světem, podobné pojetí myslivosti se vyskytuje pouze v zemích někdejšího Rakousko – Uherska. V ostatních zemích na světě se vždy jedná o pouhý lov zvěře. Chybí mu složka ochranná a chovatelská a v neposlední řadě i tradice. Česká myslivost má literárně zpracovanou oblast myslivecké kultury, zvyků a tradic – tedy nadstavbovou oblast ekonomického aspektu myslivosti, což nemá žádná jiná národní myslivost ani ve středoevropském regionu, ani jinde ve světě. Tato nadstavba je organicky propojena s praktickým vykonáváním myslivosti.*

Rozhodnutím Ministerstva kultury se nám tedy dostalo potvrzení, že myslivost je takovou hodnotou, že si zaslouhuje ochranu a podporu ze strany státu. Pro pracovníky sekretariátu ČMMJ je to ale jen první krok. V dohledné budoucnosti by se totiž chtěli pokusit o zapsání české myslivosti na seznam nemotného dědictví UNESCO. Pečlivě zvažují i možnost společného podání žádosti s myslivci z okolních zemí. Jak jsem již zmínil, myslivost střeoevropského regionu má stejné (nebo podobné) kořeny a proto i v její současné podobě lze nalézt mnoho společného. Pravdou je, že stavovské myslivecké organizace v okolních státech tak trochu čekali na to, jak ČMMJ se svou žádostí uspěje. Věřme tedy, že je český příklad povzbudí a společná žádost nemusí být hudbou daleké budoucnosti.

Ať již ale zápis na seznam UNESCO dopadne jakkoliv, již samotné uznání Ministerstvem kultury ČR je zcela jistě úspěchem. Myslivcům se tak dostává pádný argument, že jejich životní filozofie a po generace uchovávané tradice mají svou nezpochybnitelnou hodnotu. Ale jak už to bývá, každá mince má dvě strany. A tak na všech myslivcích nyní spočívá ještě větší spoluzodpovědnost za to, že ono nemotné dědictví české myslivosti budou schopni nejen ochránit, ale i dále rozvíjet. A já jen doufám, že úvahy většiny z nás nebudou v toto smyslu směřovat ani tak do "horních" pater myslivecké veřejnosti, jako spíše do vlastních sdružení, honebních společenstev a dalších mysliveckých uskupení. Ostatně pokud je myslivost pro většinu z nás opravdu svého druhu filozofií, pak ono nemotné kulturní dědictví začíná už ve vztazích s kolegy, s přáteli nebo ve vlastní rodině. A v tomto smyslu Vám přeji k jeho úspěšnému budování a kultivaci ZDAR!

(zdroj: <https://www.myslivost.cz/Casopis-Myslivost/Myslivost/2012/Brezen--/Myslivost-byla-zapsana-na-seznam-nehmotneho-kultur>)

Vládní návrh novely zákona o myslivosti

„Poslanci ve druhém čtení představili pozměňovací návrhy, načež Sněmovna návrh zákona posumula do třetího čtení. Pokud bude i v něm schválen, přesune se do Senátu.

Původní text článku ze 26. 5. 2021

Dnes 26. května v 17.00 hodin poslanci projednávali novelu zákona o myslivosti. Návrh novely řeší nedostatky nedomyšleného „mysliveckého přílepku“ poslanců Holomčička, Balcarové a Pekarové-Adamové, který byl přijat v rámci lesního zákona v roce 2019.

Vládní návrh novely zákona o myslivosti vznikl především proto, aby napravit závažné nedostatky poslanecké novely zákona o myslivosti z roku 2019. Ta vlastníkům pozemků a myslivcům vyvlastnila právo mysliveckého plánování ve prospěch státu. Státní správa by podle ní už od listopadu letošního roku byla povinna objednávat posudky stavu porostů v každé z téměř 6000 honiteb a na jejich základě sama plánovat. Tato změna by rozpočty státu a obcí zatížila výdaji v řádu stovek milionů korun. Kromě toho zavádí povinnost předkládat části těl ulovené zvěře jako tzv. markanty, což je prakticky jen těžko proveditelné a orgány státní správy myslivosti (obce s rozšířenou působností) na to nejsou vybaveny.

Myslivci podporovaná vládní novela odpovídá také na poptávku některých vlastníků a lesních hospodářů po lepším vyvážení potřeb zvěře a lesa. Vlastníkům pozemků dává silnější postavení v mysliveckém plánování, státní správě jasné kompetence při dohledu nad plněním plánu a myslivcům nové možnosti pro zvýšení efektivity lovu. Například možnost lovu v noci, s nočním viděním nebo rozšíření druhů zvěře, které lze lovit na společných lovech.

Skutečným ohrožením tradiční podoby české myslivosti ale i tentokrát jsou požadavky uskupení osmi organizací ochranářů přírody, malých organizací vlastníků pozemků, lesníků a zemědělců pod vedením Hnutí Duha vtělené do poslaneckých pozměňovacích návrhů. Jejich cílem je mj. umožnit tvorbu honiteb již od poloviny současné minimální velikosti, dát automatické právo lovu vlastníkům i nájemcům pozemků, zakázat pronájem státních honiteb, nebo zasáhnout do seznamu druhů, které jsou zvěří. Zmenšení minimální výměry honiteb,

právo lovu vlastníkům a zákaz pronájmu státních honiteb jsou přímé zásahy do českého pojetí myslivosti, coby hospodaření s volně žijící zvěří s ohledem na její životní pohodu. Myslivost je jimi redukována pouze na lov. Ve skutečnosti je ale převažující náplní práce myslivce péče o zvěř – její příkrmování, léčení, údržba mysliveckých zařízení, zřizování krajinných prvků atd.

Snaha vyřadit některé druhy ze seznamu zvěře pak přinese výhody pouze lidem, kteří by chtěli zvěř z volné přírody odnášet, vypouštět ji a podobně. Samotné zvěři nijak neprospěje. Zařazení invazních druhů na stejný seznam by znamenalo, že by se myslivci o tyto nežádoucí druhy museli starat a hradit škody jimi způsobené.

Členové Českomoravské myslivecké jednoty věří, že Poslanecká sněmovna při schvalování novely vezme v potaz naši společnou petici, kterou jsme 11. května předali Poslanecké sněmovně.

Téměř 90 000 podpisů sebrali dobrovolníci z řad členů Českomoravské myslivecké jednoty za pouhých sedm týdnů. Signatáři se podpisem přihlásili k požadavku, aby Česká republika i nadále chránila unikátní středoevropské spolkové pojetí myslivosti jako nositelky mysliveckých tradic a zvyků zapsané na seznamu národního kulturního dědictví ČR.

Žádáme:

- nápravu omezení práv vlastníků – držitelů honiteb a uživatelů honiteb, které založil zákon č. 314/2019 Sb., a nastavení takového způsobu stanovení plánu mysliveckého hospodaření, který držitele a uživatele honiteb neomezí v právech, zachová jejich rovné postavení a umožní efektivní státní kontrolu;*
- zachování minimální výměry vlastních i společenstevních honiteb nejméně na současných 500 ha;*
- zachování možnosti pronájmu honiteb ve vlastnictví státu za podmínek na trhu obvyklých;*
- zachování práva rozhodovat o vydání povolenky k lovu výlučně uživateli honitby;*
- umožnění všem uživatelům honiteb vydávat povolenky k lovu pro usmrcování jedinců nežádoucích invazních druhů živočichů i jiným osobám než myslivecké strážci a mysliveckému hospodáři;*

- *zachování druhů, které nelze obhospodařovat lovem, mezi zvěří a zároveň nerozšiřování seznamu zvěře o hospodářsky nevýznamné invazní druhy;*
- *nezavádění tzv. národního seznamu invazních druhů a nerozšiřování existujícího evropského seznamu invazních druhů o druhy hospodářsky významné;*
- *nerozšiřování zákazu použití olověných nábojů (nábojů s olověnou střelou či střelami) nad rámec současného znění § 45, odst. 1, písm. w) zákona č. 449/2001 Sb. o myslivosti, a to při zachování stávajícího pojetí mokřadu, jako mokřadu s mezinárodním významem, a to včetně aktivního odporu proti takovýmto zákazům a jejich návrhům, jejichž předkladatelem jsou orgány a instituce Evropské unie;*
- *odmítnutí jakýchkoli návrhů výkon práva myslivosti nad rámec stávajícího stavu omezit, na části území zcela zakázat či zařadit mezi nežádoucí aktivity, a to včetně aktivního odporu proti takovýmto zákazům a jejich návrhům, jejichž předkladatelem jsou orgány a instituce Evropské unie.*

O dění kolem novely zákona o myslivosti vás budeme i nadále informovat. “

<https://www.cmmj.cz/poslanci-dnes-jednaji-o-zmene-zakona-o-myslivosti/>

KAPITOLA 2

ZÁKON O MYSLIVOSTI

Novela zákona o myslivosti

Myslivost 11/2019, str. 16 Jiří Šír

aneb Proč máme trpět společně se zvěří za nezvládnutí lesnického hospodaření vedoucího ke kůrovcové kalamitě, Nebo export pražské myslivosti do zbytku republiky? Musím přiznat, že současným vývojem kolem změny zákona o myslivosti jsem poněkud konsternován. Sice si jako bývalý pracovník státní správy myslivosti velice dobře uvědomuji vysoké početní stavy spárkaté zvěře, a to již od roku 2013. Nemohu však pochopit současný vývoj ohledně změny zákona o myslivosti. S ohledem na kůrovcovou kalamitu a následné zalesňování má být spárkatá zvěř, respektive její početní stavy razantně snižovány způsoby, které jsou alespoň pro mne nepochopitelné.

První otázkou k zamyšlení v této věci je, kdo kromě Ing. Szóráda byl postižen za hospodaření v lesích, když došlo k takové masivní kůrovcové kalamitě?

Proč se má plán lovu stanovený orgánem státní správy myslivosti odvíjet od posouzení ekosystému a škod a zpětného propočtu?

Proč se povoluje zakázaný způsob lovu? Nejedná se pouze legalizaci dodnes přehlížené praxe v některých honitbách?

Kdo a co a za tím vším stojí? Kolik to bude stát a je na to státní správa připravena jak z pohledu počtu jejích pracovníků, tak jejich odbornosti?

To je jen několik otázek, které si můžeme pokládat.

Novela schválená poslaneckou sněmovnou

Asi všichni zaznamenali, že v poslanecké sněmovně byla schválena novela zákona o myslivosti, která přináší změnu v plánech lovu pro spárkatou zvěř, které budou určovat

orgány státní správy myslivosti na základě posouzení celkového stavu ekosystému, porovnání oplocených a neoplocených ploch, výše škod způsobených zvěří na lesních a zemědělských porostech a zpětného propočtu stavu spárkaté zvěře za poslední tři roky. Přičemž orgán státní správy myslivosti zajistí každých pět let vypracování posudku za účelem stanovení vhodné výše lovu spárkaté zvěře.

Zde se mi neustále vnučuje myšlenka, kdo to posouzení ekosystému bude dělat, za jakou cenu a jak to bude hrazeno.

Je skutečností, že obecní úřady obcí s rozšířenou působností dostávají na přenesenou působnost, tedy na výkon státní správy finanční prostředky. Jsou ale všechny na tuto působnost využity? To opravdu nevím.

Stejně tak mi není jasné, kdo bude posuzovat celkový ekosystém a škody způsobené zvěří. U škod by bylo zcela logické, kdyby tyto škody ohodnotil soudní znalec. Nicméně jsou to škody na lesích a škody na zemědělských porostech.

Co škody třeba na remízcích či mokřadech, stejně tak jako posouzení celkového ekosystému. Bude tento ekosystém posuzovat orgán ochrany přírody nebo snad organizace jako je Hnutí Duha či Děti Země nebo jim podobné organizace, které by tím měly zajištěn další zdroj příjmů ze státního rozpočtu kromě dotací, tedy příjem z našich daní?

Nebo to budou vybraní jedinci (něčí známi?) aby si přivydělali. To opravdu nevím.

Stejně tak mi není jasné, zda se budou posuzovat škody na ekosystému u každé honitby zvlášť nebo u větších přírodních celků, které ale s hranicemi honiteb obvykle nekorespondují.

Vzhledem k výměře honitby v ní prakticky nemůže vzniknout škoda zvěří na něčem tak rozsáhlém jako je ekosystém. Naopak při zjištění škod v rámci ekosystému je obtížné určit, kterému uživateli uložit úpravu stavů zvěře a v jakém rozsahu.

Navíc je problém se škodami na ekosystému jako takovým – působení zvěře je do jisté míry přece jeho přirozenou součástí. Mnohem závažnější škody v ekosystému působí pěstování stejnověkových monokultur v lese a velkoformátové „chemické“ zemědělství.

Lze vůbec vyčíslit okus dřevin na zalesněné holině jako ekologickou škodu? Pro přírodu má (na rozdíl od lesního hospodářství) hodnotu stejnou strom s rovným kmenem jako ten poškozený. Aby došlo ke vzniku škody na ekosystému, musely by stavy zvěře být takové, aby zcela znemožnily odrůstání veškerých dřevin (břízy, osiky, keře), nikoliv jen těch hospodářsky významných.

Vím jenom obecně známé věci jako že v ČR máme 14 krajských úřadů (včetně Magistrátu hlavního města Prahy, kdy Praha je kraj a obec v jednom) a 205 obcí s rozšířenou působností, dále správy národních parků, která je každá sama sobě státní správou a Ministerstvo

zemědělství pro vojenské honitby. Nedokáží si tedy představit, jak úředník obce s rozšířenou působností, který vykonává kromě státní správy myslivosti i jiné agendy, bude toto stíhat. Jsou úředníci, kteří mají více než 30 honiteb ve své působnosti a dělají k tomu například ještě státní správu lesů. Například bývalý kolega na jednom nejmenovaném magistrátě měl výkon státní správy myslivosti, lesů, péči o veřejnou zeleň a městské hřbitovy. Já jsem si z něho tehdy dělal legraci, že bych mu ještě přidal zdravotnictví a sociální péči.

Další věcí k zamyšlení je odborná úroveň pracovníků státní správy myslivosti, která je bohužel mnohdy tristní na všech úrovních. Kdo ví, jaká je praxe, mi tento názor potvrdí. Odborně zdatní kolegové, kteří jsou čestnou výjimkou, mi prosím odpusťte tuto připomínku. Dalším velice podstatným problémem je skutečnost, že stanovení plánu bude probíhat ve správním řízení. Ty bude muset být oznámeno všem účastníkům řízení, což může být i sousední uživatel a držitel honitby. Dále pak správní orgán myslivosti musí před vydáním rozhodnutí seznámit účastníky řízení s podklady, ke kterým se mohou vyjádřit, a následně vydá rozhodnutí, proti kterému se lze odvolat.

Rozhodnutí však kromě výroku a poučení musí obsahovat odůvodnění, ve kterém musí být uvedeny důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

I když odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek, tak v případě odvolání bude muset správní orgán seznámit všechny účastníky s odvoláním a následně odvolání postoupit nadřízenému správnímu orgánu, tedy krajskému úřadu, který následně o odvolání rozhodne. Pokud si krajský úřad nebude pořizovat nové podklady pro rozhodnutí, se kterými by musel před vydání rozhodnutí s těmito podklady seznámit všechny účastníky.

No a v případě, že krajský úřad rozhodnutí zruší a vrátí k novému projednání zpět prvoinstančnímu orgánu, například z důvodu procesních pochybení, může toto kolečko celé následovat znovu, a to i několikrát.

Následně však účastník řízení může podat proti pravomocnému rozhodnutí žalobu ke správnímu soudu, ale to už se snad nechci ani domýšlet, co se bude dít, když by byl úspěšný po několika letech a žádal by následně po Ministerstvu zemědělství náhradu za špatný úřední postup.

Když si uvědomím, že v Ústeckém kraji je 16 obcí s rozšířenou působností a 344 honiteb, jsem opravdu rád, že mi nadřízení mi změnili pracovní náplň (asi bych jim měl dodatečně poděkovat) a již nevykonávám státní správu myslivosti, jelikož to bude nezvladatelné.

A tak se vrátím k úředníkům na obcích s rozšířenou působností. Těm opravdu nezávidím a obávám se, že při jejich vytížení jich spousta raději skončí, buď odchodem do důchodu, nebo z pracovního poměru, což mi již někteří naznačili.

Příprava další novelizace

Výše napsané se týkalo aktuální novely zatím schválené „jen“ poslaneckou sněmovnou. Horší je však možná to, co chystá Ministerstvo zemědělství. Jelikož mám neustále po republice dostatek kontaktů, dostal se ke mně věcný obsah změn pro novelu zákona o myslivosti ze dne 4.10.2019. Jsem si vědom toho, že se názory neustále vyvíjí a není to text finální, ale nad některými věcmi se zastavuje rozum a přemýšlím o tom, zda to mohl vymyslet střizlivý člověk, nebo někdo pod vlivem návykových látek.

Povinná elektronická evidence

Zde jsou totiž uvedeny takové věci, jako že je nutné zavést elektronickou evidenci vykazovanou uživatelem honitby (MYSL 1 – 8 + další doplňující data např. počet držitelů lov. lístků a další). Taková evidence již přece existuje a jmenuje se Evidence myslivosti od Yamaco software Ing. Janečka, kterou hradí Ministerstvo zemědělství a stačilo by ji pouze upravit. Tedy se jedná o nějaké zajištění kšeftů?

Co je však důležitější, je to, jakým stylem chtějí tvůrci donutit uživatele, aby měli přístup k internetu a počítač. Případný argument, že se ve sdružení nebo jiného uživatele vždy někdo najde je podle mého názoru špatný, jelikož není řešeno to, když požadované údaje nebudou zadány, nebo se data zadají špatně, jaké a pro koho z toho budou plynout závěry či postihy? Bude to předseda sdružení, hospodář, nebo ten, kdo vlastní počítač a špatně data zadal? Nebo snad dokonce všichni členové spolku?

Evidence škod způsobených zvěří

Dalším návrhem je to, že součástí elektronické evidence bude i zadávání škod způsobených zvěří. Do evidence by měl škody (kvantifikace, lokalizace) zadávat uživatel honitby a tyto údaje budou sloužit pro státní správu k případnému povolení či uložení úpravy stavů zvěře podle § 39 zákona o myslivosti a zároveň k centrální evidenci a posouzení výše škod v rámci celé ČR.

Musí být definována povinnost vkládat údaje o škodách, které budou do systému zadány do 14 dní od uplatnění plus vyčíslení. Taková evidence mohla podle mého být zařazena do shora uvedené Evidence myslivosti.

Mnohem podstatnější je to, že to je naprostá hloupost. Proč by uživatel honitby měl vkládat do evidence škody (uplatněné), které nemusí odpovídat skutečné škodě. Navíc uživatel má možnost se proti tomuto vymáhání a výši škod bránit.

Tedy, když to shrnu, státní správa má posuzovat něco na základě zkreslených údajů? Navíc mi to připadá, jako kdybych byl povinen dopravní policii hlásit to, kdy jsem při řízení překročil nejvyšší povolenou rychlost.

Autorizace škod (§ 52 – 56).

Autorizace škod bude provedena odbornou osobou na náklady poškozeného. V případě vzniku škody si poškozený zajistí autorizaci škod provedenou buď soudním znalcem, nebo autorizovanou osobou (VÚLHM, ÚHÚL).

Do systému evidence budou vkládány jak autorizované škody, tak škody, u kterých se poškozený a uživatel honitby dohodli. Ministerstvo zemědělství určí parametry pro osoby, které by prováděly autorizaci (nutné do zákona stanovit podmínky, za jakých bude osoba splňovat podmínky např. OLH – x let praxe, x let zkušeností, atd.)

No, samozřejmě, soudní znalci ÚHÚL a VÚLHM. A co takhle ještě ministerští a krajsí úředníci, aby si mohli přivydělat!

Kdo to bude platit? Pokud to bude platit poškozený, dá se očekávat to, že odborná osoba bude jednat vždy v jeho prospěch a nebude tak objektivní. Navíc se mohou na tyto pozice hrnout lidé z Hnutí Duha, Děti Země a jim podobní, kteří sice mají několik fakult, ale jsou naprosto mimo realitu, hrají si na ekology a zapomínají, že prvními ochránci přírody byli právě myslivci.

Proč se zde nehovoří o zpřísnění podmínek pro vlastníky k zajištění kultur, když podle Ústavy ČR vlastnictví zavazuje!

Plán podle ekosystému

Další návrh je, že v rámci vypracování plánu se musí vycházet kromě jiného z posouzení celkového stavu ekosystému. Toto posouzení bude prováděno prostřednictvím ÚHÚL v rámci zjišťování „Vlivu zvěře na lesní prostředí“, kde se bude zjišťovat také počet jedinců pro

zajištění odrůstání lesa. Tyto údaje budou poskytovány OSSM a UH.

Já si tedy kladu otázku, jak to bude v honitbách, kde je třeba jenom 13 ha lesa? Pořád se zde hovoří o ekosystémech, ale je jím v celém dokumentu myšlen téměř výhradně les. Proč se nikdo nezabývá tím, že se v zemědělství vytvářejí monokultury kukuřice a řepky a používají se hektolitry chemických postřiků včetně glyfosátů, kde pak nepřežijí ani jednobuněčné organizmy, natož zvěř.

Koho z Ministerstva zemědělství a ekologických aktivistů trápí, že v polní honitbě, která má 2000 ha, se nepořádá hon na drobnou zvěř, jelikož tam není ani bažant, ani zajíc, natož koroptev, ale on tam není ani hmyz, plevele a další organizmy!

Vymýšlíme, jak zadržet vodu v krajině a přitom by napomohlo, aby zemědělci byli povinni provádět hlubokou orbu místo jen diskování. A k tomu budeme ještě trávit hlodavce, což s ekologií už nemá opravdu vůbec nic společného. Je evidentní, že v zemědělství jde jenom o zisk a teď se to jen v poslední době projevuje i v myslivosti, což je na předložených návrzích očividné.

Zrušení normovaných stavů zvěře

Dále se navrhuje zrušení normovaných stavů zvěře. Navrhuje se novelizace § 3 odst. 2 zákona o myslivosti, kdy má být nově zakotvena povinnost uživatele chovat zvěř tak, aby početní stav druhu zvěře neklesl pod minimální stav. V důsledku této změny bude zrušen normovaný stav zvěře a povinnost uživatele honitby udržovat početní stavy mezi stavy minimálními a normovanými.

Výborně, to vítám, jelikož pokud uživatelem ryze polní honitby bude zemědělec, který nebude uplatňovat (sám sobě!) škody, tak tam bude moci mít zvěře, kolik bude chtít. Třeba i několik tisíc kusů sičí zvěře, jako tomu bylo již v jedné nejmenované honitbě.

Náhrada škod zvěří i ze strany držitele honitby

Další perlou z pera Ministerstva zemědělství jsou škody zvěří. V současné době odpovídá za škody způsobené zvěří pouze uživatel honitby, nově má být za škody způsobené zvěří odpovědný též držitel honitby, a to společně a nerozdílně s uživatelem honitby v poměru 50/50 %.

Záměrem této změny je vytvořit aktivitu držitelů pronajatých honiteb s cílem redukce početních stavů spárkaté zvěře a snížení škod způsobených zvěří. No větší hloupost nikdo

vymyslet nemohl. Jestliže honební společenstvo pronajme honitbu například za 250 000 Kč ročně a škody budou 1 mil. Kč, bude neustále 250 000 Kč v mínusu a přitom nesmí vlastním jménem podnikat. Tak to budou muset zaplatit členové honebního společenstva.

A garantuji všem, že dnes nejste schopni říci, kdo přesně po letech prodeju a směn pozemků mezi drobnými vlastníky, zemědělskými subjekty i spekulanty a k tomu úmrtními je členem honebního společenstva. Nicméně ať se pak pan ministr k tomu postaví čelem a řekne starostům obcí, že budou platit škody za uživatele honitby, pokud obec bude členem honebního společenstva, což je běžné a obce a zastupitelé o tom ani nevědí.

Další otázkou tedy je, kdo by v takovém honebním společenstvu jako drobný vlastník zůstal a jak by pak společenstvo rozhodovalo a pronajímalo honitbu. Lehce by se mohlo stát, že si nějaký zbohatlík koupí od člena 2 m² honebního pozemku a ten jediný zůstane v honebním společenstvu, o kterém bude rozhodovat a také rozhodovat o pronájmu honitby, kterou ve finále může za hubičku pronajmout sám sobě, a tam pak zavede pražskou myslivost.

No a co například Lesy České republiky? Ty pronajmou honitbu, budou mít škody, které budou z poloviny hradit sami sobě, když uživatel nebude plnit plánu lovu nebo svým nevhodným mysliveckým hospodařením škody zvěří navýší?

Připomíná mi to bývalého kolegu, který vykonával státní správu lesů a uložil pokutu obci, jejímž byl zaměstnancem, za porušení zákona o lesích. Následně na to byl u primátora, který mu sdělil, že bude-li se to opakovat, tak on bude bez zaměstnání.

Zakázané způsoby lovu

No a co zakázané způsoby lovu? Navrhuje se zrušení zákazu používání zaměřovače zbraně konstruovaného na principu noktovizorů (písm. g), umožnění lovu všech druhů zvěře v noci za použití vhodné pozorovací a střelecké optiky (písm. m), rozšíření možnosti lovu zvěře na společném lovu o daňka (písm. u).

No jasně! A co tak ještě zapojit armádu s kobercovými nálety a napalmem.

Pokud se bude zvěř lovit i v noci, tedy více zneklidňovat a stresovat, budou jen vzrůstat škody. To je dáno biologií a etologií zvěře, což by ti rádoby odborníci s několika fakultami měli vědět. Případá mi, že oni neposuzují myslivost podle Stromovky (jak jsem psal v Myslivosti 9/2018 k metodickému pokynu ministerstva), ale spíše mi to připadá, že myslivost posuzují už jen na základě pohledu na stromy a keře před vchodem do budovy Ministerstva zemědělství.

Povinný plán lovu pro nenormovanou zvěř

Nově by se také k plánu lovu mělo stanovit to, že pokud uživatel honitby uloví v hospodářském roce od 1. dubna do 31. března pět nebo více kusů jednoho druhu spárkaté zvěře, pro který nejsou stanoveny minimální stavy, je povinen pro následující hospodářský rok vyhotovit plán lovu i pro tento druh zvěře. A co když tam jeden rok bude uloveno například 8 kusů třeba z důvodu těžby v sousední honitbě nebo z důvodů rušení zvěře houbaři a další rok tam nebude nic? Uživateli pak podle návrhu hrozí sankce. To je docela extrém oproti tomu, že v jiné honitbě může být zvěře kolik chce, když tam nebudou vymáhat škody.

Způsob kontroly

Další perlou je zmocnění pro Ministerstvo zemědělství k zavedení způsobu kontroly ulovené zvěře jednotným systémem. Pokud nedojde k dostatečnému omezení škod zvěří, bude mít stát možnost použít nástroj na kontrolu provedení lovu. Zmocnění pro vytvoření nástroje, např. mobilní elektronické aplikace prostřednictvím fotografie kusu s plombou.

Ale proč POKUD? Ať to do zákona zavedou rovnou nebo vůbec. Co je dostatečné a nedostatečné omezení škod? Kdo to bude posuzovat či rozhodovat? Vždy se bude jenom jednat o subjektivní názor.

Nicméně kontrola je ve všech ostatních odvětvích běžnou součástí. Tak by to podle mého názoru mělo být i v myslivosti - od předkládání markantů, až po povinnost předkládání trofejí na přehlídku a výstavu, které by byly značeny proti opětovnému předkládání.

Pokuty

Další kapitolu jsou sankce, ke kterým se tu nechci vyjadřovat, jelikož tak, jak jsou navrženy s odůvodněním, vnímám spíše jako účelové nepravdy či neznalost zákona a osobně to vidím spíše tak, že na někoho to bude bič a pro ty mocné to bude nástroj k tomu, aby se někomu jen smáli.

Nová definice myslivosti

No a poslední perlou je návrh nové definice, která má znít: „*Myslivost je hospodářskou činností prováděnou v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako přírodnímu bohatství, jejím životním podmínkám a dále vůči dalším stanoveným živočichům jako součásti ekosystému, která je vykonávána ve prospěch celé společnosti. Nedílnou součástí myslivosti je spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součásti českého národního kulturního dědictví*“.

Podle mého názoru ryze účelová definice, aby se z myslivosti stal jenom byznys! Proč hospodářská činnost?! Vždyť Ústavní soud definoval naprosto výstižně, a to tak, že „*v podmínkách České republiky jsou myslivost a právo myslivosti společenskými aktivitami aprobovanými státem k ochraně a rozvoji jedné ze složek životního prostředí – zvěře. Zákon o myslivosti nepředstavuje úpravu myslivosti jako zájmové aktivity, ale ve svém základu jako cílevědomé a regulované činnosti k ochraně a rozvoji přírody. Realizace myslivosti a práva myslivosti je v obecné rovině legitimním omezením vlastnického práva a jejich prostřednictvím naplňuje stát svou ústavní povinnost zakotvenou v čl. 7 Ústavy*“.

Již dále nebudu čtenáře, kteří vydrželi až do konce, unavovat dalšími řádky, jelikož toto téma by vydalo na celou knihu. Jenom doufám, že zvítězí lidský rozum a odbornost a nikoliv osobní zájmy a že vedení ČMMJ zapojí všechny své síly a bude jednat v zájmu myslivců a myslivosti jako takové a tím i v zájmu celé společnosti a nikoliv v zájmu několika jednotlivců.

Vzpomínám si totiž na jedno jednání na Ministerstvu zemědělství, kde padaly takové názory, že by si každý vlastník honebního pozemku na těch svých pozemcích mohl lovit to, co by chtěl. Navrhované změny zákona jsou podle mého názoru prvním krokem k tomu, že to tak dopadne. Osobně tvrdím již delší dobu, že je potřebná změna, ale nikoliv novelou zákona, ale přijetím nového zákona o myslivosti, který by byl moderním zákonem přijatým především k ochraně všech složek a součástí životního prostředí, tedy i zvěře.

Bohužel takový zákon bude muset být autoritativní tedy jinými slovy totalitní, což je pro mnoho lidí nepřijatelné, jelikož se ohánění demokracií, přičemž si demokracii pletou s anarchií.

Ale předložená novelizace zákona je pro mojí osobu také naprosto nepřijatelná.

Bc. Jiří ŠÍR

<https://www.myslivost.cz/Casopis-Myslivost/MYSLIVOST-Straz-myslivosti/2019/Listopad-2019/Novela-zakona-o-myslivosti>

Myslivecká legislativa ve státech EU

Myslivost 7/2007, str. 10 Dr.Ing. Rudolf Novák

Členské státy EU, pokud jde o myslivost, její tradice, zvyklosti a legislativu je možno rozdělit do 4 skupin:

1. Středoevropský revírní systém myslivosti (5 států) Rakousko, Belgie, Nizozemí, Luxemburg, Německo

V těchto zemích je myslivost formována dlouhou tradicí. Ústně a písemně zachovaná pravidla tzv. správného výkonu myslivosti jsou pevně zakořeněná a v některých státech jsou i součástí legislativy např. Spolkový zákon o myslivosti Bundesjagdgesetz z 29.11. 1952 (BGBl IS 780) ve znění novel (Bei der Ausübung der Jagd sind die allgemeinen anerkannten Grundsätze deutscher Waidgerechtigkeit zu beachten).

Základem tvorby honiteb jsou vlastnická práva k honebním pozemkům. Honební společenstva, jejich zakládání, provoz, včetně obecného ručení za hospodaření této právnické osoby, nájem honiteb a jejich využití, jsou kodifikovány stejně, jako v našem novém zákonu o myslivosti.

Myslivost je regulovaná státními ingerencemi ve prospěch zvěře a jejího prostředí. Velikost honiteb odpovídá národním zvyklostem a vývoji legislativy. Ve všech zákonech těchto zemí je možno vysledovat především důraz na kvalifikaci myslivců a výraznou preferenci nájmu honiteb jen občany těchto zemí. (např. v Rakousku či Německu si může pronajmout honitbu jen ten, kdo drží více jak 3 roky nebo 5 let lovecký lístek vydaný v příslušné spolkové zemi). Základem myslivosti je plánovitý lov zvěře, zákony je definována ochrana zvěře a péče o zvěř. Výrazná omezení lovu ve prospěch zvěře je možno vysledovat v historických předpisech až do středověku. Předmětem myslivosti je velká druhová četnost volně žijících živočichů. Velká hustota osídlení a dlouhodobé zkulturnění krajiny se odráží v relativně malém počtu myslivců, kterých podíl na celkovém počtu obyvatel je přibližně jen 1:300.

Do skupiny těchto zemí je možno zařadit i ČR a některé další středoevropské země.

2. Skandinávský systém myslivosti (3 státy) Dánsko, Finsko, Švédsko.

V těchto státech se myslivost vykonává ve formě, která byla ve střední Evropě známa před

několika staletími. Na prvním místě je úlovek. Získání zvěřiny se bere jako "sběr úrody", kterou nabízí příroda. Trofej ve střeoevropském pojetí neexistuje, etika lovu má podřadnější místo. Důležitý je především lov, péče o zvěř ve střeoevropském pojetí prakticky neexistuje. Neexistují ani honitby (nebo jinak vymezené okrsky pro provádění myslivosti). Základem oprávnění k lovu je tzv. licenční systém. Po vydání licence je možno lovit na celém území státu nebo na části státu. Za vydání licence se platí poplatek. Výše poplatků za vydání licence výrazně preferuje místní lovce. Předmětem lovu je především spárkatá zvěř. Zvěřina patří lovcům. Legislativa především upravuje doby lovu, způsoby lovu a používání střelných zbraní. Např. bez absolvování praktické zkoušky v použití zbraně není možno získat licenci k lovu. Myslivci mají v těchto státech nejvyšší podíl na počtu obyvatel v zemích patnáctky při poměru 1:25.

3. Anglosaský systém myslivosti (2 státy) Spojené království, Irsko.

V těchto zemích zaujímá přední místo tzv. sportovní hledisko. I když pojem sport se u nás v souvislosti s myslivostí chápe velice pejorativně, v těchto zemích má tento pojem především význam "dát zvěři šanci". Důležitý je dobrý zásah zvěře zbraní při lovu, neodsuzuje se ani bohatý výřad. Poněkud zvláštní z našeho pohledu jsou i doby lovu zvěře. Např. srnci se loví již od 1. dubna. Trofej má poněkud jiný pojem než u nás. Nemusí to být rohy či parůžky, postačí třeba fotografie nebo jiná památka na sportovně etický zážitek.

Oblečení a tradice vycházejí z dodržovaných tradic společenských tříd a nepsaných společenských pravidel. Podobným zásadám odpovídají i způsoby lovu. Obecně známou je i štvance na lišku, která má především společenský charakter a velký ekonomický význam, zejména pro obyvatele venkovských oblastí. Myslivost (tedy především lov) je spojena s držbou půdy. Na svých pozemcích může lovit prakticky každý. Předmětem právní úpravy je především výčet zvěře, doby lovu zvěře a způsoby lovu.

Myslivců je v poměru na počet obyvatel poměrně mnoho. Statisticky vyjádřeno 1:60.

4. Latinský systém myslivosti (5 států) Francie, Řecko, Itálie, Španělsko, Portugalsko.

Myslivost má v těchto zemích silný sociální aspekt. Prioritu má radost z přírody, z okruhu přátel a společenské zábavy. S výjimkou autonomní oblasti Jižní Tyroly (v této provincii jsou honitby o výměře několik set hektarů vytvořeny přímo zákonem) neexistuje v těchto zemích systém honiteb. Myslivost (tedy především lov) je realizována na základě licenčního systému. Tedy k lovu je nutno zakoupit licenci. Sazbami za vydání licence jsou výrazně preferováni místní občané.

Určitou výjimkou je Francie. Podle Verdailova zákona (zákon o myslivosti) může na svých pozemcích lovit majitel více 20 ha. Ostatní majitelé pozemků v rámci obce se musí k lovu sdružit.

Loví se to, co příroda nabízí, především různé druhy tažných ptáků. Velké zvěře (např. jelen) je velice málo a někde je velice přísně chráněna (Itálie). Ochrana a péče o zvěř ve střeoevropském pojetí je málo nebo vůbec není nerealizována. Není nutná, protože hlavní předmět lovu, tažní ptáci, se zdržují na území těchto států jen krátký čas. V románských zemích je v průměru každý čtyřicátý občan lovcem.

Jak je tedy z tohoto výčtu a rozboru zřejmé, není zcela jednoduché i pro orgány EU, sjednotit legislativu či vydat obecně závazné předpisy týkající se myslivosti.

Kromě výše popsaných systémů myslivosti a tomu odpovídající legislativě je nezanedbatelnou překážkou možného budoucího sjednocení myslivecké legislativy i četnost jednotlivých volně žijících živočichů, kteří jsou předmětem lovu nebo výkonu práva myslivosti, v jednotlivých zemích patnáctky. Jeden příklad za všechny. V Itálii je jelen evropský velice přísně chráněn, naopak např. v sousedním Rakousku je předmětem mysliveckého hospodaření se všemi atributy hodnocení trofejí, problematikou škod na lesních porostech atd., jak je známe i u nás.

V EU je myslivost regulována nepřímo Rozhodnutími (Regulation) např. 3254/91 - zákaz používání talířových želez nebo Směrnicemi (Direktive) např. 79/409/EEC směrnice o ochraně volně žijících ptáků.

Řeší se zejména problémy ujednocení ochrany ohrožených savců, veterinárních předpisů v části týkající se zacházení se zvěřinou a prevence proti onemocněním přenosným na člověka.

V této oblasti existuje řada střetů a dohadovacích řízení, zejména po vstupu nových kandidátských zemí. Např. je otevřený a velice diskutovaný problém ochrany medvědů (Slovensko, Slovinsko) nebo vlků (Pobaltské státy). Existuje i snaha, zejména ze strany Německa, přehodnotit nebo novelizovat poměrně starou směrnici o ochraně volně žijících ptáků.

Neexistuje žádný oficiální záměr či jiná legislativní iniciativa ujednotit myslivecké předpisy (zákony o myslivosti). Naopak je ponecháváno na jednotlivých zemích, aby tuto část problematiky práva životního prostředí ponechali na národních zvyklostech a národním vývoji legislativy.

V kontextu výše uvedeného jsou tedy všechna tvrzení, že naše právní úprava zák. č 449/2001 Sb. v platném znění je v rozporu s komunitárním právem více méně zavádějící. Opak je

pravdou. Zákon o myslivosti obsahuje všechna povinná ošetření některých problémů upravených platnými Rozhodnutími a Směrnicemi.

Zkratka F.A.C.E. je odvozena z francouzského názvu Federation des Associations de Chasseurs de l'UE. Tedy volný překlad Federace mysliveckých svazů pro zachování zvěře při EU. F.A.C.E. má 28 členů, Takto zastupuje přibližně 8 milionů evropských myslivců, kteří jsou organizováni ve svých národních organizacích. Hlavní cíle F.A.C.E. lze obecně definovat takto:

- 1) Zastupování a naplňování společných cílů na úrovni Evropské unie.
- 2) Zastupování zájmů myslivců Evropy ve vztazích k mezinárodním a národním institucím.
- 3) Podpora myslivosti podle principu trvale udržitelného využívání přírodních zdrojů jako nástroje k rozvoji venkova, zachování biodiverzity a volně žijících živočichů, zlepšování jejich životního prostředí.
- 4) Spolupráce s institucemi EU, Rady Evropy a nestátními organizacemi na ochranu přírody. F.A.C.E. má pravidelné kontakty s poslanci evropského parlamentu, zejména s poslanci v nadstranické interskupině (výboru) pro myslivost, rybářství a životní prostředí.

Na závěr několik statistických údajů o myslivcích v EU. Je statisticky dokázáno, že pro 70 % evropských myslivců je domovská honitba nebo okrsek tím, kde nejen loví, ale kde tak pečují o zvěř a kterému věnují svůj čas a finance. Tato neplacená práce jde velice těžko vyjádřit v číslech a někdy je i těžko prokazatelná. Lze ale konstatovat, že neplacená práce myslivců je bezpochyby významným přínosem k udržování přírodního prostředí, k poznávání zvěře a ekologie krajiny.

V ČR se náklady na udržení sociální a věkové skladby populací zvěře, a tím i reprodukční schopnosti, odhadují na 200 Kč/1ha (Feuereisel 2000).

-RNak-

<https://www.myslivost.cz/Casopis-Myslivost/Myslivost/2007/Cervenec---2007/Myslivecka-legislativa-ve-statech-EU>

LEGISLATIVA V OBLASTI MYSLIVOSTI

Myslivost lze právem považovat za cílevědomou lidskou činnost prováděnou v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako složky ekosystému. Můžeme ji však také vnímat jako spolkovou činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků, které jsou součástí českého národního kulturního dědictví.

Na území Moravskoslezského kraje **evidováno 390 honiteb, z toho je 10 obor a 5 bažantnic.**

Celková výměra **honební plochy činí 452 142 ha**, což dosahuje přibližně 83 % z rozlohy kraje. Zbývající výměra připadá na nehonební pozemky.

Nejvýznamnější podíl honebních ploch tvoří:

- zemědělská půda (53,1 %),
- lesní půda (41,2 %),
- ostatní pozemky (4,2 %),
- vodní plochy (1,5 %).

Nejpočetnějším druhem spárkaté zvěře je:

- zvěř srnčí,
- zvěř černá,
- jelení,
- dančí,
- mufloní.

Na území Moravskoslezského kraje jsou za účelem zvyšování chovné kvality spárkaté zvěře vyhlášeny oblasti chovu zvěře

- **Oblast chovu jelení zvěře „Beskydy“**
- **Oblast chovu jelení zvěře „Jeseníky – Východ“**

- **Oblast chovu dančí zvěře "Osoblažsko"**

- Oblast chovu kamzíka horského

S cílem zachování populace zvláště chráněných druhů zvěře a zvyšování jejich početního stavu jsou vyhlášeny

- **Oblasti chovu ohrožených druhů zvěře (koroptev polní, jeřábek lesní, tetřev hlušec)**

Samotným výkonem práva myslivosti se rozumí souhrn práv a povinností:

- zvěř chránit,
- cílevědomě chovat,
- lovit,
- přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stadia a shozy paroží,
- užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků.

Myslivecké zvyky a tradice

Samozřejmě nepostradatelnou součástí myslivosti tvoří **myslivecké zvyky a tradice**, které jsou **souborem loveckých ceremoniálů a jiných mysliveckých obřadů** a pravidel jednání včetně myslivecké etiky, které mají morálně výchovný a praktický význam. Myslivost se skládá z jednotlivých dílčích činností, které na sobě závisí a dohromady utváří funkční systém odvětvové činnosti lesního hospodářství.

Jednotlivé okresní myslivecké spolky, Českomoravské myslivecké jednoty, o. s. každoročně pořádají **chovatelské přehlídky trofejí ulovené zvěře** za uplynulý hospodářský rok, které přispívající ke zvyšování úrovně mysliveckého hospodaření. Jde také o významnou společenskou událost přibližující význam myslivosti a mysliveckého hospodaření laické veřejnosti.

Krajský úřad pořádá a finančně se podílí na organizačním zajištění chovatelských přehlídek v oblastech chovu jelení zvěře. Každoročně jsou Moravskoslezským krajem

pořádány **Myslivecké konference**, jejichž cílem je seznámit širokou odbornou i laickou veřejnost s aktuálními tématy na úseku myslivosti a prohlubovat znalosti odborné myslivecké veřejnosti.

Legislativa a kompetence

Možnosti provádění práva myslivosti upravuje v současnosti **zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti**, ve znění pozdějších předpisů.

Tento zákon ukládá povinnost orgánům obcí a krajů a Ministerstvu zemědělství vykonávat státní správu myslivosti. Působnost krajského úřadu na úseku státní správy myslivosti je dána přímo zákonem o myslivosti, ale také např. zákonem č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád. Z obou posledně jmenovaných právních předpisů vyplývá působnost krajského úřadu v oblasti metodiky a kontroly přenesené působnosti ve vztahu k obecním úřadům obcí s rozšířenou působností, a postavení nadřízeného (odvolacího) orgánu, jež přezkoumává rozhodnutí vydaná podle zákona o myslivosti právě obecními úřady obcí s rozšířenou působností. Další oblastí je pak poskytování stanovisek a vyřizování podnětů, stížností a jiných podání.

Co děláme

Rozhodování ve správním řízení ve věcech:

- **souhlasu s chovem zvěře v zajetí**
- omezení obvyklého způsobu hospodaření v některých honitbách
- **vymezení oblastí chovu zvěře**
- konání chovatelské přehlídky trofejí pro oblast chovu zvěře
- **prohlášení dalších pozemků za nehonební**
- **povolení použití dravců k lovu**
- uložení opatření k odstranění nedostatků zjištěných při provádění dozoru

Další kompetence:

- vedení agendy týkající se oblastí pro chov zvěře

- organizování chovatelských přehlídek v oblastech pro chov zvěře
- určení termínů sčítání zvěře
- zpracovávání statistických hlášení o myslivosti
- podílení se na vzdělávání v myslivosti a mysliveckém výzkumu
- spolupráce s občanskými sdruženími, které působí v myslivosti, a ostatní veřejnosti

zdroj: (https://www.msk.cz/cs/temata/zivotni_prostredi/zakladni-informace-a-legislativa-_myslivost-1284/)

MYSLIVOST A VZDĚLÁVÁNÍ

Filosofie výchovy v rámci problematiky myslivosti a vlivu na formování člověka a jeho vztahu ke světu a přírodě

Tento text neaspíruje na přísně vědecké pojednání o obsahu méj disertační práce, zkoumající téma myslivosti, ani nechce být dogmatickou sbírkou pravidel vymezování konkrétního problému. Aspiruje však na text, jenž se snaží definovat některé konkrétní oblasti lidského konání, zaměřené na péči o přírodu, komplexně propojenou s člověkem a jeho jednáním, klady i zápory s sebou nesoucích. Myslím zde problém v několika jejích aspektech. A současně s tím i širokou oblast výchovy a vzdělávání jako její koherentně propojené a vlastně neoddělitelné části.

Všichni to chceme, všichni po tom toužíme, všichni jsme nadšení, když se nám podaří. Být odměňováni a hýčkáni. Chce to i příroda, a říká si o to. Kde jinde můžeme pracovat a myslet s kvalitou přírody, než při počátku: při výchově dětí i dospělých. Být motivováni k odměně, zažít úspěch v podobě různých benefitů. I tím můžeme odměňovat přírodu za její vstřícnost a laskavou náruč oné matky Gaii, která nás přijala, leč ve své dobrotě nedomyslela naši nedokonalost a touhu po moci a ovládnání všeho. Má snad menší váhu než vítězství v marathonu? Je snad víc, než když naučíme dítě, aby nešlapalo na šneky? A potřebujeme k tomu v sobě objevit dávnou řeckou ctnost Atété? Musíme k tomu být vzdělaní a žít z vlastního pramene? Právě na tyto a další otázky související s tématem se snažím hledat odpovědi ve své práci doktorské disertační práci. Čas postoupil, zkušenosti, pevně doufám, přibyly, další studium mne oslovilo. Jsem motivován a stojím si za tvrzením, že jestli něco

udělám špatně, nezjistím to dřív, než se o to alespoň pokusím. Ale upřímně řečeno, rád dělám věci z principu dobře.

Máme-li vychovávat, nezbytností je schopnost umět se dobře ptát. „*Kde chybí tázání, zbyde jen mrtvolný pach*“ (Heidegger, in Patočka). Kde nejsou kladeny dobré otázky týkající se přírody, v samém důsledku příroda umírá... a zbyde jen mrtvolný pach našeho (ne)svědomí, důsledek naší kulturní nezralosti, důsledek touhy po ovládnutí neovládnutelného. Protože příroda se ovládnutí brání. Nikoli však svou silou, ale svou slabostí... Ona nás tady totiž už nechce, jsme přítěží, drancující masou bezbřehého mamonu a finanční arogance bez pokory a něhy...

Umíme se vlastně ptát dobře? Je položená otázka východiskem ke správné odpovědi? A co je to „správná odpověď“? Nebo je snad odpověď reakcí na dobře či zajímavě položenou otázku? Nebo je třeba definovat odpověď, na kterou umíme položit relevantní otázku? Přestože mnoho nevíme, snažíme se o to. Zde vycházím ze svého celoživotního studia, podloženého intenzivní prací se sebou sama a zároveň nutně podloženého komunikací a v profesní v interakci s ostatními lidmi. Dávám to, co možná trochu umím, přemýšlím a kontinuálně reflektuji svou duševní soukromou i pracovní a zájmovou činnost.

Co to vlastně znamená vzdělávat? Co to znamená vzdělávat se? A co to znamená vzdělávat někoho jiného, dalšího, mladého, staršího? Celoživotní studiu a autoedukace poskytuje jedinečnou možnost kontinuální „práce“ na sobě samém. Je to komplementární vztah mnoha faktorů a činností, vzájemně propojených s cílem motivovat, zkvalitňovat, předávat a především učit přemýšlet. O sobě, o světě, o životě, o člověku, kultuře a civilizaci, o různosti, o hledání a nacházení o kdysi panenské přírodě a o vlastních možnost všenápravy lidstva. A to dnes již – po dosud ušlé životní cestě - míním zcela bez jakékoli nadsázky.

Vzdělávání je proces, který podporuje a napomáhá učení. V češtině se v návaznosti na mezinárodně obvyklé vymezení pojmů zpravidla odlišuje formální a neformální vzdělávání jako záměrné, strukturované a organizované aktivity od informálního učení, které organizovanou formu, strukturu a leckdy i záměr postrádá.

V protikladu ke vzdělávání jako méně či více kontinuálnímu procesu (ve většině případů spojeným i osobnostním progresem) je vzdělání obvykle chápáno nikoli právě jako proces, nýbrž jako stav, k němuž vzdělávání systematicky vede. V tomto pojetí lze vzdělání chápat buď jako souhrn osvojených znalostí, dovedností a schopností jednotlivého člověka, nebo

úžeji jako formální uznání výsledků učení (stupeň vzdělání, v anglofonním světě se tomuto užšímu vymezení blíží pojem *kvalifikace*).

VZDĚLÁVÁNÍ JAKO POSTUPNÉ PŘEKONÁVÁNÍ VÝZEV

Aby se lidstvo mohlo posunout kupředu, musí objevit své nové vizionáře a vědce, filosofy a umělce, které bude hýčkat. Podporovat je, fandit jim, financovat jejich výzkum a jejich tvorbu. Nepřipadá do úvahy závist, utlačování, škatulkování do masy, natož jejich přehlížení. Je třeba takové autority zdravě adorovat a jejich směřování podporovat a pomáhat jim. Protože současnost a od ní odvislá blízká budoucnost se nutně musí naučit učit se ještě lépe a efektivněji, učit sebe samu, učit blízké i široké okolí, dávat podněty všeho druhu, inspirovat, dráždit zajímavostí, hýčkat zdánlivou běžnost a obyčejnost, chtít mnohem víc s důrazem na osobnostní rozvoj.

Podporovat kulturu a tu stavět a opečovávat. Je to jako s péčí o duši: pokud ji necháme „ladem“ a nebudeme si ji uvědomovat, stane se nepotřebnou a zůstane jen materiální prožívání. A autority? Je tedy nezbytné podporovat autority a myslitele své doby. Pracovat s výjimečností a touhou rozvíjet vše, co máme kolem sebe k vlastně k dispozici, ve jménu kladného přístupu. Jen k zachování současného stavu planety v rámci progresu a vývoji technických postupů a zařízení na stejné úrovni jako máme dnes je nutných řekněme 10 000 vynikajících hlav, myslitelů, filosofů, organizátorů, objevitelů, inženýrů, tvůrců. Musí mít značné, dokonce tvořivé schopnosti, musí být nadšeni svou věcí, zaujatí, vládnout pevnou, neotřesitelnou vůlí a musí se s železnou pílí a velkými náklady na zdokonalování ve své profesi vzdělávat. Musí mít onu výše zmíněnou obrovskou vůlí a touhu být dobří, být nejlepší ve svém oboru a touhu i potřebu chtít přispět k posunutí lidstva alespoň o krůček kupředu.

Neruda: „Kdo chvíli stál, již stojí opodál“ ... Česká myslivost je zajímavým, rozsáhlým a ve světě specifickým oborem se staletou historií. Má mnoho podob a spoustu zajímavých zákoutí, jež mohou být odhalovány. Rozvoj vzdělávání i vědeckého výzkumu v myslivosti musejí být podstatnou a nedílnou součástí našeho „zeleného oboru“. Podnázev nového pravidelného seriálu časopisu *Myslivost o vzdělávání a výzkumu v myslivosti*, nebyl zvolen

náhodně. Verš známého českého básníka Jana Nerudy jednoznačně vystihuje myšlenku, která dala podnět ke vzniku tohoto seriálu.

MYSLIVECKÁ KVALIFIKACE

- Zkouška z myslivosti
- Zkouška pro myslivecké hospodáře
- Vyšší odborná myslivecké zkouška
- Sokolnická zkouška

Historie myslivecké kvalifikace spadá až do 17. století, kdy se z loveckého personálu oddělovali profesionální myslivci. V 18. století musel profesionální myslivec projít tříletým vyučením u mistra. Pokud obstál, obdržel při ceremoniálu "přijetí v myslivců počet" výuční list, lovecký tesák a loveckou trubku. Obdoba ceremoniálu se dochovala dodnes v podobě „přijímání mezi myslivce“.

Myslivecká kvalifikace se v kontextu historických a společenských podmínek ČR vyvinula do současného modelu, který je třístupňový a je zakotven v zákoně č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů. Podrobnosti jsou s ohledem na značný rozsah řešeny ve vyhlášce MZe č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona o myslivosti.

Seznam organizací pověřených prováděním zkoušek lze najít na webových stránkách MZe.

Zkouška z myslivosti

- je základním stupněm myslivecké kvalifikace. Vlastní zkouška se skládá z těchto skupin:

I.

-
- dějiny lovectví a myslivosti a myslivecké spolkové činnosti,
- význam myslivosti, myslivecká kultura, myslivecká etika,
- osobnost myslivce, myslivecká mluva, myslivecké zvyky a tradice

II.

-
- právní předpisy o myslivosti, o zbraních a střelivu, o ochraně přírody a krajiny, veterinární předpisy, předpisy o ochraně zvířat proti týrání, právní předpisy Evropské unie a mezinárodní úmluvy týkající se myslivosti,
- řízení myslivosti
- plány mysliveckého hospodaření a myslivecká statistika;

III.

-
- myslivecká zoologie a biologie zvěře (*znalost druhů zvěře, hlavních rozpoznávacích znaků zvěře a způsobu jejího života*);

IV.

-
- chov zvěře (*včetně umělého chovu zvěře a základní technologie*),
- péče o zvěř (*včetně příkrmování zvěře, výstavby a údržby mysliveckých zařízení*),
- ekologie a ochrana přírody, ochrana zvěře a zlepšování životního a přírodního prostředí zvěře, předcházení škodám působených zvěří, vztah k ostatním volně žijícím živočichům, etologie a její využití v myslivecké praxi, pohoda zvěře;

V.

-
- myslivecká kynologie (*znalost plemen a skupin loveckých psů, řádného chovu, výchovy a výcviku, vedení a použití loveckých psů*),

- nemoci loveckých psů (*příznaky nemocí a jejich léčení*),
- nemoci zvěře (*znalost nejdůležitějších nemocí zvěře, předcházení nemocím a jejich léčení*);

VI.

-
- lovecké zbraně, střelivo, pomůcky a zařízení (*pravidla jejich používání a bezpečnostní opatření*),
- základy první pomoci při úrazech při provádění práva myslivosti;

VII.

-
- způsoby lovu zvěře včetně odchyty a lovecká pravidla,
- lovecké stopařství,
- ošetřování zvěřiny, úprava a hodnocení loveckých trofejí

K úspěšnému složení zkoušky z myslivosti je nezbytné disponovat znalostmi ve všech skupinách a to v rozsahu nezbytném pro zajištění řádného provozu myslivosti a výkonu práva myslivosti v honitbě. Potvrzení o vykonané zkoušce z myslivosti je jedním z podkladů pro vydání loveckého lístku. Ministerstvo zemědělství na základě svého zmocnění pověřuje právnické osoby prováděním zkoušek u myslivosti.

V rámci myslivecké kvalifikace existuje částečná rovnocennost vzdělání. V jejím důsledku tak nemusí zkoušku z myslivosti skládat osoba, která

- složila zkoušku z myslivosti na vysoké škole, na které se vyučuje myslivost.
- je žákem, posluchačem nebo absolventem střední nebo vyšší odborné školy, na které je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem.

Zkouška pro myslivecké hospodáře

– je druhým stupněm myslivecké kvalifikace. Vlastní zkouška se skládá z těchto skupin:

I.

- - Práva a povinnosti mysliveckého hospodáře a s nimi související předpisy o myslivosti, ochraně přírody a krajiny, zbraních a střelivu, veterinární předpisy, předpisy o ochraně zvířat proti týrání - vše se zaměřením na práva a povinnosti mysliveckého hospodáře, právní předpisy Evropské unie a mezinárodní úmluvy týkající se myslivosti;

II.

- - zařazování honiteb do jakostních tříd, minimální a normované stavy zvěře, chov zvěře v oblastech chovu zvěře,
 - plány mysliveckého hospodaření, vedení myslivecké evidence a statistiky, povolenky k lovu,
 - myslivecká zařízení, péče o zvěř, zásady chovu a ochrany zvěře a životního prostředí, zvláště chránění živočichové,
 - ekologie, etologie a její využití v myslivecké praxi, pohoda zvěře a ochrana přírody v České republice;

III.

- - výživa zvěře,
 - nejdůležitější nemoci zvěře, předcházení těmto nemocím, postup při jejich zjištění, včetně léčebných prostředků a ochranných opatření,
 - ošetřování ulovené zvěře, jejich jednotlivých částí, úprava a hodnocení trofejí, systém chovatelských přehlídek,
 - myslivecká zoologie a kynologie;

IV.

-

- myslivecké zvyky a tradice, myslivecká kultura, myslivecká mluva,
- lovectví, lovecké zbraně a střelivo a bezpečnost při zacházení s nimi, lovecká pravidla, způsoby lovu, včetně sokolnictví,
- základy první pomoci při úrazech při provádění práva myslivosti,
- systém kontroly ulovené zvěře a jejího označování.

K úspěšnému složení zkoušky pro myslivecké hospodáře je nezbytné disponovat znalostmi ve všech skupinách a to v rozsahu nezbytném pro řádný výkon práv a povinností mysliveckého hospodáře ve smyslu ust. § 35 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů. Potvrzení o složení zkoušky pro myslivecké hospodáře je dokladem odborné způsobilosti k výkonu této funkce. Ministerstvo zemědělství na základě svého zmocnění pověřuje právnické osoby prováděním zkoušek pro myslivecké hospodáře.

V důsledku částečné rovnocennosti vzdělání nemusí skládat tuto zkoušku osoba, která

- složila zkoušku z myslivosti na vysoké škole, na které se vyučuje myslivost,
- úspěšně ukončila studia na střední odborné škole nebo vyšší odborné škole, na které je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem
-

Vyšší odborná myslivecké zkouška

– je třetím a současně nejvyšším stupněm mysliveckého vzdělání. Tuto zkoušku může absolvovat pouze osoba, která již dříve úspěšně složila zkoušku z myslivosti a zkoušku pro myslivecké hospodáře. Vlastní zkouška se skládá z těchto skupin:

I.

- - myslivost u nás a v ostatních, zejména sousedních evropských zemích,
 - chov zvěře v oblastech chovu,
 - bažantnictví a obornictví,
 - myslivecká zařízení,

- ekologie a ochrana přírody, myslivecká péče o zvěř, zásady chovu a ochrany zvěře, tvorba a ochrana životního prostředí zvěře,
- význam myslivosti a její ekonomika,
- myslivecké vzdělávání, výzkum, tradice, kultura a propagace;

II.

-
- myslivecká zoologie a biologie zvěře,
- nejdůležitější nemoci zvěře, předcházení těmto nemocím a jejich léčení,
- výživa zvěře a ošetřování zvěřiny,
- myslivecká kynologie;

III.

-
- právní předpisy o myslivosti, o zbraních a střelivu, o ochraně přírody a krajiny, o ochraně zvířat proti týrání a veterinární předpisy,
- základní předpisy Evropské unie vydané k ochraně fauny a flóry,
- základní mezinárodní úmluvy týkající se ochrany fauny a flóry,
- práva a povinnosti mysliveckého hospodáře a myslivecké stráže;

IV.

-
- určování jakostních tříd honiteb, stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře,
- plány mysliveckého hospodaření, vedení myslivecké evidence a statistiky,
- ošetřování kožek, úprava a hodnocení loveckých trofejí a zjišťování a nakládání s biologicky cenným materiálem;

V.

-

- lovectví, lovecká pravidla, způsoby lovu včetně sokolnictví, myslivecké zvyklosti a obyčeje a myslivecká mluva,
- lovecké zbraně, střelivo, pomůcky a zařízení a pravidla jejich používání a bezpečnostní opatření,
- etologie zvěře a její využití v myslivecké praxi.

K úspěšnému složení vyšší odborné myslivecké zkoušky je nezbytné disponovat komplexními znalostmi myslivosti na vynikající úrovni a to ve všech skupinách. S ohledem na vysoké nároky, kladené na uchazeče o složení vyšší odborné myslivecké zkoušky, je pořádání vyhrazeno zákonem o myslivosti přímo Ministerstvu zemědělství.

V důsledku částečné rovnocennosti vzdělání neskládá tuto zkoušku osoba, která

- složila zkoušku z myslivosti na vysoké škole, na které se vyučuje myslivost.
- je absolventem střední nebo vyšší odborné školy, na které je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem

Sokolnická zkouška

– je zvláštní součástí myslivecké kvalifikace, nezbytnou pro držení a chov loveckých dravců a provozování sokolnického způsobu lovu s loveckým dravcem. Vlastní zkouška se skládá z těchto skupin:

I.

- - právní předpisy týkající se sokolnictví, zejména předpisy o myslivosti, o ochraně přírody a krajiny, na ochranu zvířat proti týrání, o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů volně žijících živočichů, evropské směrnice a mezinárodní úmluvy zabývající se touto problematikou,
 - historie sokolnictví a jeho současnost,

- organizace sokolnictví v České republice, evidence loveckých dravců, sokolnické zvyklosti a tradice, sokolnická setkání;

II.

- - zoologie a biologie dravců,
 - jednotlivé druhy dravců nejčastěji využívané k sokolnictví, jejich popis, velikost, rozpoznávací znaky v přírodě, hnízdění, roční pohyby, potrava a vlastnosti;

III.

- - základní onemocnění dravců, jejich prevence a léčení,
 - základy ošetření zlomenin a jiných poranění dravců,
 - zásady inkubace,
 - zásady správné výživy mláďat a dospělých dravců,
 - jednotlivá zařízení pro chov dravců a jejich využití,
 - etologie a její využití v myslivecké praxi, ochrana a péče o pohodu dravců;

IV.

- - sokolnická výstroj a výstroj dravce, jejich součásti, výroba, použití,
 - zásady výcviku jednotlivých dravců,
 - lov jednotlivými druhy dravců.

K úspěšnému složení sokolnické zkoušky je nezbytné disponovat znalostmi ve všech skupinách a to v rozsahu nezbytném pro řádné držení a chov loveckých dravců a provozování sokolnického způsobu lovu s loveckým dravcem. Potvrzení o složení sokolnické zkoušky je dokladem odborné způsobilosti k výkonu sokolnické činnosti.

V podmínkách ČR neexistuje rovnocenné vzdělání, které by tuto zkoušku nahrazovalo.

CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ V OBLASTI MYSLIVOSTI

Katedra myslivosti a lesnické zoologie, Fakulta lesnická a dřevařská, ČZU V Praze, připravila projekt - představení zajímavých nebo vědecky úspěšných prací studentů a zaměstnanců FLD. Cílem projektu je u laické veřejnosti zvýšit povědomí o myslivosti jako širokospektrálním oboru a myslivecké veřejnosti předložit shrnutí již známých poznatků nebo přiblížit nová zjištění a objevy z tohoto oboru.

Historie vzdělávání v myslivosti

Myslivci se vzdělávali odjakživa. Forma vzdělávání se však notně odlišovala od současné podoby myslivecké výuky. Myslivci se neučili ve školách ani jiných institucích, neexistovaly téměř žádné odborné knihy, a pokud ano, nebyly psány v českém jazyce. Pokud se chtěl někdo vyučit „mysliveckému řemeslu“, musel nastoupit do učení ke zkušenému myslivci. Jako adjunkti byli přijímáni mládenci, kteří uměli číst, psát a počítat. Po dobu třech let se učili o způsobech života zvěře, poznávat zvěř, stopařit, učili se způsobům lovu a odchyty zvěře, myslivecké mluvě, péči o lovecké psy a sokoly a mimo jiné i loveckému troubení. Adjunkt po uplynutí této doby musel sám připravit hon na jelena a obstát při řízení honu. Zvládnul-li tento úkol úspěšně, jeho mistr jej doporučil k vykonání předepsané zkoušky u krajského přezkušujícího.

Po úspěšném složení zkoušky obdržel adjunkt vysvědčení a mohl být přijat mezi myslivce. Při slavnostním aktu, dříve označovaném jako „prohlášení“ za myslivce, mu byly předány tesák, lovecká trubka a někde také palná zbraň. Způsob této výuky přetrvával od 15. století až do

poloviny 19. století.

Myslivecké vzdělávání a současnost

Každý, kdo se chce stát myslivcem v současnosti, začíná od „primárního vzdělání“, tedy od **zkoušky z myslivosti**. Jedná se o základní zkoušku, která je ústní, před devítičlennou komisí a skládá se po absolvování teoretického přípravného školení a odborné praxe v rámci jednoho roku. Úspěšný uchazeč po vykonání zkoušky získá potvrzení o složení zkoušky z myslivosti a na jeho základě si může požádat o vydání loveckého lístku.

Myslivci se mohou ve svém vzdělávání dále rozvíjet, a to například složením **zkoušky pro myslivecké hospodáře**. Náročnost zkoušek je samozřejmě vyšší než u zkoušek z myslivosti, neboť myslivecký hospodář je osobou odpovědnou za veškeré myslivecké hospodaření v honitbě a tudíž i jeho znalosti by měly odpovídat svěřenému úkolu.

Aby každý hospodář při výkonu své funkce obstál, musí absolvovat teoretickou a praktickou přípravu v rámci přípravného školení. Následně skládá nejprve písemnou zkoušku, zaměřenou zejména na vypracování plánu mysliveckého hospodaření v honitbě, statistický výkaz o honitbě a další důležité záznamy souvisejících s hospodařením v honitbě. Pokud uchazeč u písemné části obstojí, je připuštěn následně k ústní zkoušce před šestičlennou komisí.

Navazujícím stupněm na zkoušky pro myslivecké hospodáře jsou **vyšší odborné myslivecké zkoušky**. Vyhláší je Ministerstvo zemědělství a může pověřit některou organizaci jejich konáním. Zúčastnit se jich může pouze ten, kdo složil zkoušku o první lovecký lístek a zkoušku pro myslivecké hospodáře. Nelze tedy žádný z těchto dvou stupňů mysliveckého vzdělání přeskočit.

Zkouška se skládá z písemné a ústní části. Úroveň znalostí uchazečů musí být již značně rozsáhlá a navazovat na vědomosti, které uchazeči získali při dříve vykonaných zkouškách. Pro usnadnění přípravy k této již poměrně náročné zkoušce se zájemci mohou účastnit nepovinných přípravných seminářů, kde si mohou doplnit své znalosti a získat bližší informace ke konkrétním nárokům pro úspěšné vykonání zkoušky. Vyšší odborné myslivecké zkoušky jsou v posledních letech vyhlášovány nepravidelně, podle množství přihlášených, kteří mají zájem tuto zkoušku vykonat. Absolventi a držitelé této zkoušky jsou oprávněni

vyučovat a zkoušet nové myslivce.

Mysliveckého vzdělání na úrovni zkoušek z myslivosti mohou zájemci dosáhnout i v jiných institucích, než jsou myslivecké organizace pověřené Ministerstvem zemědělství k organizování zkoušek z myslivosti. Tento typ zkoušek mohou zajišťovat rovněž střední a vyšší odborné školy se studijními obory myslivost, lesnictví anebo zemědělství, kde je povinná výuka myslivosti jako součást učebního plánu. Dále také střední odborná učiliště lesnická a vysoké školy, které uskutečňují studijní programy v oborech lesnictví nebo zemědělství a i zde musí být součástí povinného studijního plánu myslivost v rozsahu minimálně jednoho školního nebo akademického roku.

Obdobně tomu je i se zkouškami pro myslivecké hospodáře. Ty však uchazeč získá již pouze na středních a vyšších odborných školách se studijními obory myslivost a lesnictví, nikoli již s oborem zemědělství a na vysokých školách se studijními programy v oborech lesnictví a zemědělství opět s povinnou výukou předmětu myslivost v průběhu akademického roku a zajištěním odborné myslivecké praxe.

Zkušební komisařem pro zkoušky se může stát každý, kdo je držitelem loveckého lístku pro české občany minimálně pět let a složil zkoušky z myslivosti na vysoké škole ve studijním programu v oblasti lesnictví nebo zemědělství, kde jako součást učebního plánu byla výuka myslivosti, je absolventem střední nebo vyšší odborné školy se studijním oborem lesnictví nebo veterinární prevence a přitom byla součástí učebního plánu myslivost nebo úspěšně složil vyšší odborné myslivecké zkoušky.

Pro skupinu předmětů týkající se legislativy (zkoušky z myslivosti - skupina II., zkoušky pro myslivecké hospodáře – skupina I.) se může zkušební komisařem stát absolvent studijního programu v oboru právo a pro skupiny předmětů týkající se veterinárního lékařství (zkoušky z myslivosti - skupiny III. a V., zkoušky pro myslivecké hospodáře – skupina III.) může být zkušební komisařem každý, kdo dosáhl vysokoškolského vzdělání v jednom ze studijních programů v oblasti veterinárního lékařství a hygieny.

Budoucnost mysliveckého vzdělávání

Budoucnost mysliveckého vzdělávání je prozatím nejistá. Jisté však je, že naši profesní ctí by

mělo být neustálé zdokonalování vzdělávací činnosti a zvyšování odborné úrovně všech myslivců.

Ve vztahu k uchazečům o první lovecký lístek se nejčastěji mluví o převzetí podařeného modelu mysliveckého vzdělávání, který funguje na Slovensku. Tam jsou uchazeči o první lovecký lístek dříve, než jsou připuštěni ke zkoušce ústní, podrobeni testu. Tedy podobně jako je tomu u zkoušek na zbrojní průkaz. Testové otázky by mohly mít velmi široký rozsah a sjednotily by základní úroveň znalostí všech uchazečů.

Další myšlenkou je zvýšení objektivnosti, protože u samotných ústních zkoušek není vždy zaručeno, zda si uchazeč nevybere „horší“, či „lepší“ otázku a zda v případě, že měl „štěstí“, neodejde s vysvědčením s výsledkem prospěl a se zásadními neznalostmi.

Další diskutovanou otázkou je i nutnost zvýšení vzdělávání sama sebe. Lépe řečeno, že bychom sami sobě měli sáhnout do svědomí a přiznat, že po složení zkoušek z myslivosti nic nekončí a že bychom se neměli spokojit s úrovní znalostí, které jsme za krátkou dobu získali. Vhodné rozhodně není ani doplňkové učení se od ostatních kolegů, kteří často mohou mít znalosti „praxí opotřebované“. Myslivost je uznána jako národní kulturní dědictví, a tak bychom se k němu měli také chovat. Poučme se od Jana Nerudy, který ve své básni Zpěvy páteční píše: „*Kdo chvíli stál, již stojí opodál*“. Tento verš se dá krásně vyložit tak, že bez neustálého se vzdělávání, oprašování si znalostí a opravování zažitých „neznalostí“, nemůžeme tvořit budoucnost. Ještě stále není pozdě, ale dlouhou chvíli jsme stáli a mnoho vlaků nám ujíždí. Nenechme je ujet natrvalo.

Možná bychom mohli navíc navrhnout složení symbolického slibu po absolvování mysliveckých zkoušek, podobně jako po absolvování vysoké školy. Například, že se i nadále budeme vzdělávat a vyhledávat nové informace, které povedou ke zlepšení našich znalostí, jako nástroje pro lepší péči o krajinu a život v ní. Je jedno jakou formu vzdělávání zvolíme, ale nutné je se rozhodnout a konat. Hlavně ne stát tak dlouho, abychom za nějaký čas stáli opodál.

Myslivost jako vysokoškolské studijní obory

V České republice existuje vysokoškolský vzdělávací systém, který nabízí studium ve třech

typech akreditovaných studijních programů – bakalářském, magisterském a doktorském. Česká zemědělská univerzita v Praze, Fakulta lesnická a dřevařská, nabízí vzdělání v oboru myslivost ve dvou z těchto tří studijních programů.

Prvním z nich je bakalářský studijní obor **Provoz a řízení myslivosti** uskutečňovaný od roku 2007. Zahrnuje a kombinuje stěžejní aspekty myslivosti a lesnictví. Myslivost je v průběhu studia představena jako komplexní vědní obor a jako součást trvale udržitelného hospodaření v přírodě. Přístup k myslivosti je založen na propojení souvislostí z oblastní zoologie, biologie, anatomie a etologie zvěře a mnoha dalších odborných a vědních disciplín. Každý absolvent tohoto studijního oboru automaticky získá vyšší myslivecké zkoušky. Podmínkou pro přijetí je úspěšné složení písemného testu z biologie a úspěšného absolvování středoškolského vzdělání, které je zakončeno maturitou.

Po úspěšném ukončení bakalářského oboru lze pokračovat na FLD dalším studiem.

Navazujícím magisterským oborem může být například lesní inženýrství, prohlubující získané znalosti a dovednosti z bakalářského studia. Úspěšní absolventi se pak mohou uplatnit jako pracovníci státní správy v lesním hospodářství, myslivosti, ochraně přírody a životního prostředí, majitelé firem poskytující služby v oblasti lesnictví, myslivosti, správy městské zeleně, vědecko-výzkumní zaměstnanci univerzit a výzkumných ústavů nejen v ČR, ale i v zahraničí, nebo jako zaměstnanci státních a veřejných organizací a podniků.

Druhým z akreditovaných studijních programů na FLD, který je zaměřen na myslivost, je doktorské studium v oboru **Ochrana lesa a myslivost**. Studium zahrnuje základní disciplíny oboru, např. myslivecký management, integrovaná ochrana lesa, anatomie lovné zvěře nebo smyslová biologie zvěře.

Absolventi oboru se specializují v oblasti vysoce odborných teoretických vědomostí a praktických dovedností v oblasti prevence a obrany lesních porostů a aplikované zoologie a myslivosti. Obor je možné studovat formou prezenční i kombinované a standardní doba studia jsou 4 roky. Student se pod vedením školitele (odborného akademického pracovníka fakulty s akademickým titulem docent) zaměřuje na konkrétní téma, o němž prohlubuje své odborné poznatky a podílí se na vědeckém výzkumu souvisejícím s tématem jeho dizertační práce. V rámci dizertace je student povinen zpracovat literární rešerši k tématu své dizertační práce, výsledky své vědecké práce prezentovat na vědeckých konferencích nebo symposiu a

absolvovat minimálně jednu měsíční stáž na zahraniční univerzitě.

Pro úspěšné dokončení studia musí student složit státní doktorskou zkoušku a obhájit svou dizertační práci. Dizertační práce musí být předložena minimálně v rozsahu 60 normostran nebo jako soubor nejméně tří vědeckých recenzovaných publikací (tedy publikací, které prošly náročným oponentním řízením, alespoň u dvou nezávislých oponentů) ve vědeckých časopisech s rozbohem problematiky, syntézou výsledků, závěry a doporučením k využití poznatků v praxi nebo vědním oboru. Po úspěšném složení státní doktorské zkoušky a obhajobě dizertační práce, absolventi obdrží mezinárodně uznávaný akademický titul doktor, ve zkratce Ph.D., který se uvádí za jménem.

Akademické kvalifikace se vztahem k myslivosti na FLD

Vysoké školy univerzitního typu mohou uskutečňovat nejenom všechny tři typy studijních programů (bakalářský, magisterský a doktorský), ale v souvislosti s tím mají také realizovat výzkumnou a vědeckou činnost. Vědecké publikace tvoří stěžejní prvky výzkumu a nejinak tomu je i na FLD ve vztahu k myslivosti.

Vědecký článek je jedním z druhů akademické publikace, musí obsahovat původní vědecký výzkum či jeho přezkoumání a je psaný anglicky. Na rozdíl od článků uveřejňovaných v odborných časopisech, prochází **vědecké články** přísným anonymním hodnocením kvality textů několika posuzovateli, v tzv. recenzním řízení. Tato řízení mohou trvat i více než rok a je běžné, že vědecké časopisy zaslaný článek nepřijmou a článek se musí přepracovat pro jiný vědecký časopis. Výsledkem je rozhodnutí, zda článek bude přijat k publikaci ve vědeckém časopise.

Publikování vědeckých článků je jednou ze stěžejních povinností studentů doktorského studijního programu, ale i akademických zaměstnanců fakulty. Základní metou akademických zaměstnanců je, samozřejmě po absolvování akademického titulu doktor, získání vědecké hodnosti docent, ve zkratce doc. V habilitačním řízení, tedy v řízení vztahujícím se k udělení titulu docent, se ověřuje vědecká kvalita uchazeče a jeho pedagogická způsobilost. Uchazeč předkládá děkanovi fakulty nezbytné doklady a habilitační práci společně s žádostí o zahájení habilitačního řízení.

Po souhlasu děkana předkládá přímo děkan návrh vědecké radě fakulty a navrhuje vědecké radě pětičlennou habilitační komisi, ta následně jmenuje tři oponenty habilitační práce. Po vyhotovení posudků posuzuje habilitační komise, zda má být uchazeč jmenován docentem a návrh předkládá vědecké radě (na FLD má 33 členů – nejvýznamnějších odborníků z celé ČR a SR).

Na veřejném zasedání vědecká rada vyslechne obhajobu habilitační práce a habilitační přednášku uchazeče. Tajným hlasováním je rozhodnuto o přijetí nebo zamítnutí návrhu na uchazečovo jmenování, které provádí rektor univerzity.

Nejvyšší vysokoškolskou hodností je profesor. Podnět k zahájení řízení **jmenování profesorem** podává uchazeč sám se dvěma podpůrnými písemnými stanovisky profesorů téhož oboru, nebo na návrh děkana či rektora. Návrh je předložen vědecké radě, která má akreditaci k oboru jmenování a následně schvaluje pětičlennou hodnotící komisi složenou z odborníků daného oboru. Hodnotící komise předkládá vědecké radě stanovisko ke jmenování.

Uchazeč je vyzván k přednesení přednášky s koncepcí pedagogické a vědecké činnosti na veřejném zasedání před vědeckou radou fakulty a následně ještě před vědeckou radou univerzity. Po přednášce se rozhoduje tajným hlasováním o jmenování uchazeče profesorem. Jmenování provádí prezident republiky na základě návrhu vědecké rady univerzity prostřednictvím ministra školství. V současné době máme v naší republice pouze jediného profesora myslivosti, a to prof. Ing. Jaroslava Červeného, CSc., který přednáší na Fakultě lesnické a dřevařské ČZU v Praze.

Na FLD, Katedře myslivosti a lesnické zoologie, byli v posledním roce jmenování dva docenti v oboru Ochrana lesů a myslivost - doc. Ing. Tomáš Kušta, Ph.D. a doc. Ing. Vlastimil Hart, Ph.D. Jejich poznatky z habilitačních prací přiblížíme v některém z dalších vydání Myslivosti.

Ing. MgA. Jana ADÁMKOVÁ

doc. Ing. Vlastimil HART, Ph.D.

VÝZKUMNÁ – PRAKTICKÁ ČÁST

Metody výzkumné části disertační práce:

- 1) SBĚR RELEVANTNÍCH DAT A INFORMACÍ A JEJICH VYHODNOCENÍ**
- 2) KVALITATIVNÍ VÝZKUM, PREMISA A JEJÍ OVĚŘENÍ, POTVRZENÍ ČI VYVRÁCENÍ**
- 3) VÝZKUMNÉ ŠETŘENÍ – ROZBOR A SHRNUÍ**

HLAVNÍ ČÁST PRÁCE:

návrh účelného, efektivního a moderního systému řízení a personálního obsazení a řízení tohoto systému do dalších období fungování

- využití a použití vědeckých metod – systém měření kvality řízení
- doložení pravdivosti zjištěných skutečností
- větší dohled na myslivost v rámci státní správy

Hypotézy disertační práce:

- 1) Jak velký je význam vzdělávání a zejména systematického celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti v České republice pro všechny věkové kategorie?
- 2) Jaké změny pozoruji v průběhu mého celého aktivního působení v myslivosti?
- 3) Jak se odráží kontinuální legislativní změny, společenské změny do oblasti myslivosti
- 4) Jak pružně je schopná myslivost reagovat na změny ve společnosti a přístupy ke světu

Jako každá jiná oblast lidského konání potřebuje i myslivost důraz na celoživotní vzdělávání. Je to nezbytné nejen pro kvalitní myslivce, ale především pro pěstování kvality osobnosti u malých dětí, které jednou myslivci třeba budou. Obsahy vzdělávání myslivosti se věnuje vysoké školství.

Obsah vzdělávání v oblasti myslivosti je v České republice je velmi široký a odborně různorodý a vyžaduje si vysokou odbornou erudici školícího personálu, resp. zaměstnanců Oddělení myslivosti Odboru státní správy lesů, myslivosti a rybářství jako specializovaného orgánu státní správy a zejména na pracovištích „územních odborů“ (...např. zkoušky pro žadatele o lovecký lístek, zkoušky lovecky upotřebitelných psů, práce s mládeží (myslivecké zkoušky).....)

Tuto odbornou erudici v oblasti celoživotního vzdělávání je však nutno vyžadovat i od dalších subjektů poskytujících vzdělávání a kurzy v oblasti myslivosti v České republice, tedy odborné školy, vysoké školy, soukromé a dobrovolnické organizace.

Tato disertační práce má ambice jednak přispět k poskytnutí teoretické základny k dalšímu zkoumání celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti v České republice, ale dále k identifikaci zásadních nedostatků v tomto systému tak, jak ho vnímá odborná veřejnost a navržení požadovaných změn. K dosažení této ambice byl zvolen níže specifikovaný cíl disertační práce.

Cílem této disertační práce je popsat aktuální systém celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti v České republice, a to zejména z pohledu Ministerstva zemědělství jako koordinačního a dozorového orgánu státní správy. Empirická část disertační práce je

zaměřena na identifikaci specifických oblastí zájmu systému celoživotního vzdělávání na územních (okresních) pracovištích a po provedené procesualizaci a analýze získaných dat bude konečným výstupem disertační práce návrh na sjednocení a aktualizaci obsahu systému celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti tak, aby odpovídal současným hekticky se měnícím podmínkám v náplni činnosti Oddělení myslivosti Odboru státní správy lesů, myslivosti a rybářství jako specializovaného orgánu státní správy.

Signifikantní a nezastupitelnou částí disertační práce je tedy empirické šetření, kdy budou dotazováni pracovníci na územních (okresních) pracovištích podřízených Oddělení myslivosti Odboru státní správy lesů, myslivosti a rybářství jako specializovaného orgánu státní správy. Odbornost, znalosti a zkušenosti zaměstnanců na těchto pracovištích je pak zásadním pramenem k hodnocení systému celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti v České republice a pomocí kombinované metody kvalitativního a kvantitativního zpracování takto shromážděných dat dojde současně k validaci těchto dat a i ke zkoumání reliability informací a provedení závěru, resp. závěrečného návrhu ve smyslu stanoveného cíle práce.

Myslivost vykonává – honební společenstvo, Lesy České republiky, Vojenské lesy a statky

Územní pracoviště – státní správy (vybírání příspěvků /pojištění/, organizace myslivecké kurzy, zkoušky lovecky upotřebitelných psů, výstavy loveckých trofejí, spolupráce se státní veterinární správou)

Školení:

Zkoušky pro žadatele o lovecký lístek

Zkoušky lovecky upotřebitelných psů

Práce s mládeží (myslivecké zkoušky)

(zdroj: <http://eagri.cz/public/web/mze/kontakty/organizace/prehled-organizacni-struktury/>)

K dosažení výše uvedeného cíle disertační práce jsem jako **metodologii vědeckého výzkumu** zvolil metodu kvalitativní při sběru a vyhodnocování informací a dále dílčí metodu kvantitativní použitou při vyhodnocování dotazníkového šetření, které bylo provedeno v rámci empirické části práce.

Kvalitativní metoda při sběru informací a dat zaměřených na identifikaci vzdělávacích a školicích aktivit je zaměřena na studium dostupných právních předpisů a interních aktů řízení Oddělení myslivosti Odboru státní správy lesů, myslivosti a rybářství, které jsou zaměřeny na celoživotní vzdělávání v oblasti myslivosti. V empirické části práce jsem se zaměřil na sběr informací formou dotazníkového šetření z územních (okresních) pracovišť, které jsou vždy na okresních úradech, jako orgánu státní správy.

Tyto dotazníky byly distribuovány na všechny územní (okresní) pracoviště a otázky v dotazníku byly voleny s cílem identifikace stávajícího stavu při provádění úkolů státní správy v souvislosti s celoživotním vzděláváním stávající členské základny a náboru, resp. přírůstku nových členů. Otázky byly formulovány (ve smyslu zvolené metodologie vědeckého výzkumu a zamýšleného cíle disertační práce) jako otázky otevřené a polootevřené. Odpovědi otázek jsou vyhodnoceny tak, že bude provedeno „škálování“ odpovědí, aby bylo možno výsledky vyjádřit (pro přehlednost) i v grafech.

Po takto zpracovaných odpovědích byla provedena procesualizace těchto odpovědí s cílem označit nedostatky a disproporce mezi požadovanými a aktuálně poskytovanými nástroji, které mají za cíl podat kvalitní systém celoživotního vzdělávání, který by odpovídal aktuálním požadavkům praxe při hekticky se měnících podmínkách v oblasti myslivosti v České republice.

Nedostatky v aktuálním vzdělávacím systému označili přímo pracovníci územních (okresních) pracovišť, kteří měli možnost se (zejména v otevřených otázkách) vyjádřit k nedostatkům ve stávajícím systému celoživotního vzdělávání. Zde bylo využito jak jejich odborné erudice a zkušeností, tedy došlo ke kvalitativnímu hodnocení současného stavu, tak bylo provedeno srovnání jejich odpovědí, přičemž došlo ke kvantitativnímu přezkoumání reality tak, aby bylo zamezeno účelovým, neodborným, popřípadě jinak zkresleným výpovědím respondentů.

V závěru výzkumné části disertační práce jsou navrženy dílčí změny v systému celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti v České republice na územních pracovištích, a to zejména s přihlédnutím k institucím jako subjektům vzdělávacího procesu v rámci celoživotního vzdělávání, které provádějí vzdělávací aktivity a školení, rozsahu a náplni školení a vzdělávacích aktivit na jednotlivých územních (okresních) pracovištích, dále k objektům vzdělávání, tedy osobám, kterých se vzdělávání týká a v neposlední řadě budou navrženy

doporučené změny v obsahu vzdělávání tak, aby toto odpovídalo aktuálním potřebám hekticky se měnící reality v oblasti myslivosti v České republice.

Zde vycházím ze svého celoživotního studia, podloženého intenzivní prací se sebou sama a zároveň nutně podloženého komunikací a v profesní v interakci s ostatními lidmi. Dávám zde to, co možná trochu umím, přemýšlím a kontinuálně reflektuji svou duševní soukromou i pracovní činnost. Co to vlastně znamená vzdělávat? Co to znamená vzdělávat se? A co to znamená vzdělávat někoho jiného, dalšího, mladého, staršího? Celoživotní studiu poskytuje jedinečnou možnost kontinuální „práce“ na sobě samém.

Závěry a výstupy disertační práce a celé výzkumné sondy bych velice rád publikoval v nějakém periodiku, které se věnuje problematice myslivosti a životního prostředí, nebo celoživotnímu vzdělávání. Ostatně několik odborných článků jsem již v rámci svého doktorandského studia publikoval, včetně zahraničních publikací.

Výchova a vzdělávání, včetně autoedukace je komplementární vztah mnoha faktorů a činností, vzájemně propojených s cílem motivovat, zkvalitňovat, předávat a především učit přemýšlet. O sobě, o světě, o životě, o člověku a civilizaci, o kdysi panenské přírodě a o vlastních možnost všenápravy lidstva. A to dnes již – po dosud ušlé životní cestě - míním zcela bez jakékoli nadsázky.

Vzdělávání versus vzdělání

„Vzdělávání je proces, který podporuje a napomáhá učení. V češtině se v návaznosti na mezinárodně obvyklé vymezení pojmů zpravidla odlišuje formální a neformální vzdělávání jako záměrné, strukturované a organizované aktivity od informálního učení, které organizovanou formu, strukturu a leckdy i záměr postrádá.

V protikladu ke vzdělávání jako méně či více kontinuálnímu procesu (ve většině případů spojeným i osobnostním progresem) je vzdělání obvykle chápáno nikoli právě jako proces, nýbrž jako stav, k němuž vzdělávání systematicky vede. V tomto pojetí lze vzdělání chápat buď jako souhrn osvojených znalostí, dovedností a schopností jednotlivého člověka, nebo úžeji jako formální uznání výsledků učení (stupeň vzdělání, v anglofonním světě se tomuto užšímu vymezení blíží pojem kvalifikace).

Teorii vzdělávání se zabývá pedagogika a didaktika, které v různých podobách zkoumají formy, postupy a cíle výuky a učení.“

VÝZKUMNÉ OTÁZKY DOTAZNÍKOVÉHO ŠETŘENÍ

- 1. Jste členem Českomoravské myslivecké jednoty?**
- 2. Zastáváte nějakou funkci v mysliveckém spolku?**
- 3. Působíte někde jako pedagog?**
- 4. Vedete nějaké zájmové kroužky, např. kroužek myslivosti, kreslení?**
- 5. Myslíte si, že by se rodiče měli více věnovat výchově svých dětí?**
- 6. Myslíte si, že by měli rodiče vést své děti k ochraně přírody, ekologii, třídění odpadu?**
- 7. Myslíte si, že veřejnost chápe myslivce jako ochránce přírody?**
- 8. Měla by být na školách výuka o ekologii, přírodě, změnách v krajině?**
- 9. Myslíte, že by se měli myslivci celoživotně vzdělávat?**

ZÁVĚR VÝZKUMNÉHO ŠETŘENÍ

Závěr obsahuje shrnutí práce. V této části se vracím k pracovním hypotézám, které jsem na začátku studia stanovil, formuloval na počátku práce a zhodnocuji, zda se je podařilo potvrdit, vyvrátit, nebo zda bylo nutné je upřesnit nebo zcela opustit. Výzkumná sonda potvrdila mou hypotézu, že celoživotní vzdělávání myslivců v každém věku je nezbytnou součástí jejich aktivního života. Na tomto místě zároveň nastiňuji další problémy, kterým by bylo účelné věnovat pozornost, jejichž řešení by však přesáhlo rámec disertační práce, a to například

intenzivní zaměření se na lesní hospodářství v mém regionu Šumavy, kde působím jako aktivní myslivec.

Při aplikování metod empirického výzkumu využijeme příslušná doporučení.

Zhodnocení výzkumné sondy na základě tezí disertační práce:

Na začátku byly definovány tyto výzkumné otázky a na základě výzkumného šetření mohu tyto vyhodnotit:

Výzkumné otázky disertační práce:

- 1) Jak velký je význam vzdělávání a zejména systematického celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti v České republice pro všechny věkové kategorie?**
- 2) Jaké změny pozoruji v průběhu mého celého aktivního působení v myslivosti?**
- 3) Jak se odráží kontinuální legislativní změny, společenské změny do oblasti myslivosti**
- 4) Jak pružně je schopná myslivost reagovat na změny ve společnosti a přístupy ke světu**

Zhodnocení výzkumných otázek disertační práce:

Ad 1) Ukázalo se, že význam vzdělávání a zejména systematického celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti v České republice pro všechny věkové kategorie je nezbytnou součástí vývoje a autoedukace všech těch, kteří se hodlají myslivosti věnovat jak na laické, zájmové bázi, tak na úrovni profesionální. Přínos intenzivní výchovy je důležitý a obohacuje nejen děti, ale vlastně i dospělé a dodává důležitost celé oblasti.

Ad 2) V průběhu mého celého aktivního působení v myslivosti pozoruji některé změny, které sice nejsou prokazatelné výzkumem, nicméně posouvají profesionální myslivost do mnoha pozitivnějších rovin, než tomu bylo v době, kdy jsem s myslivostí začínal.

Ad 3) Kontinuální legislativní změny, společenské změny do oblasti myslivosti jsou poprávu řešeny, některé dílčí legislativní i komplexní úpravy a zásahy do právních norem jsou možná kontroverznější, nicméně se ukazuje, že funkčnost předkládaných úprav by mohla být – v ideální případě – přínosem do celou oblast myslivosti.

Ad 4) Pružnost myslivosti reagovat na změny ve společnosti a přístupy ke světu není, domnívám se, tak ideální, jak by být mohla. Nicméně jako pozitivní shledávám, že se tyto reakce dějí, nové podněty jsou vkládány do systému myslivosti a reakce jsou patrné.

Velmi důležitým bodem, který vlastně jakoby prorůstal celou disertační prací, je vnímání ochrany přírody. Z výzkumné sondy vyplynulo, že vnímání ochrany přírody se lišilo i v závislosti na věku dotazovaných. Respondenti důchodového věku zastávali obecně konzervativnější stanovisko na rozdíl od respondentů mladších, kteří byli ochotnější opustit zažitá dogmata a pevná schémata, tradovaná desítky let. Důvodem k tomuto konzervativismu je dlouhá historie myslivosti a tradice, kterou je pro starší myslivce obtížné opustit. Například v případě šelem se zástupci starší generace přikláněli k názoru, že je třeba je preventivně regulovat, aby nedošlo ke snížení stavů zvěře. Vnímali šelmy jako konkurenci, ale na místo toho, aby jim konkurovali potravně, jak je běžné v přírodě, dávali přednost jejich odstranění.

Naproti tomu mladší respondenti byli vůči šelmám více tolerantní a chtěli je regulovat až v případě, že by začaly páchat škody na hospodářských zvířatech. Tímto přístupem se více přibližovali ochranářům, kteří přítomnost šelem v přírodě bez výjimky vítali. Současně si však uvědomovali rizika, která by jejich návrat mohl přinést, a proto počítali s nutností jejich managementu. Tento postoj odpovídá poznatkům, které získali pánové Červený, Bufka a Koubek. „Podle zahraničních zkušeností se za nejvhodnější přístup k velkým šelmám považuje dlouhodobé, a hlavně rozumné řízení („management“) jejich populací. Management v biologickém kontextu je sice slovo neobvyklé, nejvýstižněji však postihuje širokou škálu činností: ochranu, péči, usměrňování či obhospodařování populací. Přeloženo do řeči normálních smrtelníků to znamená, že velké šelmy bychom měli především poznat a přijmout jejich existenci, nepřečeňovat, ale ani nepodceňovat potencionální nebezpečí vyplývající z jejich způsobu života a v případě nutnosti jejich stavy i regulovat.“

ZÁVĚR DISERTAČNÍ PRÁCE

VÝZKUMNÁ ČÁST DISERTAČNÍ PRÁCE – PŘÍLOHOVÁ ČÁST

VÝZKUMNÉ OTÁZKY DOTAZNÍKOVÉHO ŠETŘENÍ

- 1. Jste členem Českomoravské myslivecké jednoty?**
- 2. Zastáváte nějakou funkci v mysliveckém spolku?**
- 3. Působíte někde jako pedagog?**
- 4. Vedete nějaké zájmové kroužky, např. kroužek myslivosti, kreslení?**
- 5. Myslíte si, že by se rodiče měli více věnovat výchově svých dětí?**
- 6. Myslíte si, že by měli rodiče vést své děti k ochraně přírody, ekologii, třídění odpadu?**
- 7. Myslíte si, že veřejnost chápe myslivce jako ochránce přírody?**
- 8. Měla by být na školách výuka o ekologii, přírodě, změnách v krajině?**
- 9. Myslíte, že by se měli myslivci celoživotně vzdělávat?**

Tabulky odpovědí respondentů výzkumného šetření

Jednotlivé otázky výzkumného šetření a jejich tabulkové odpovědi, včetně procentového grafu, každá otázka je zpracována samostatně včetně doplněné tabulky:

PŘÍLOHA DISERTAČNÍ PRÁCE Č. 1

1. Jste členem Českomoravské myslivecké jednoty ?

ČÍSLO RESPONDENTA ANO NE NEVÍM NEVYJÁDŘIL SE
VĚK RESPONDENTA

01 VĚK 30	ANO	0	0	0
02 VĚK 19	NE	0	0	0
03	ANO	0	0	0

VĚK 26				
04 VĚK 65	ANO	0	0	0
05 VĚK 20	NE	0	0	0
06 VĚK 22	ANO	0	0	0
07 VĚK 31	ANO	0	0	0
08 VĚK 19	NE	0	0	0
09 VĚK 44	ANO	0	0	0
10 VĚK 28	NE	0	0	0
11 VĚK 52	ANO	0	0	0
12 VĚK 59	ANO	0	0	0
13 VĚK 61	ANO	0	0	0
14 VĚK 32	ANO	0	0	0
15 VĚK 19	NE	0	0	0

16 VĚK 25	ANO	0	0	0
17 VĚK 29	NE	0	0	0
18 VĚK 73	ANO	0	0	0
19 VĚK 30	ANO	0	0	0
20 VĚK 41	ANO	0	0	0
21 VĚK 26	ANO	0	0	0
22 VĚK 54	ANO	0	0	0
23 VĚK 56	ANO	0	0	0
24 VĚK 24	NE	0	0	0
25 VĚK 19	NE	0	0	0
26 VĚK 73	ANO	0	0	0
27 VĚK 45	ANO	0	0	0

28 VĚK 27	ANO	0	0	0
29 VĚK 38	ANO	0	0	0
30 VĚK 42	ANO	0	0	0
31 VĚK 46	ANO	0	0	0
32 VĚK 68	ANO	0	0	0
33 VĚK 70	ANO	0	0	0
35 VĚK 56	ANO	0	0	0
36 VĚK 25	ANO	0	0	0
37 VĚK 18	NE	0	0	0
38 VĚK 45	ANO	0	0	0
39 VĚK 47	ANO	0	0	0
40 VĚK 63	ANO		0	0

41 VĚK 69	ANO		0	0
42 VĚK 20	ANO		0	0
43 VĚK 57	ANO		0	0
44 VĚK 63	ANO		0	0
45 VĚK 67	ANO		0	0
46 VĚK 56	ANO		0	0
47 VĚK 28	NE		0	0
48 VĚK 29	ANO		0	0
49 VĚK 48	ANO		0	0
50 VĚK 47	ANO		0	0
51 VĚK 26	ANO		0	0
52 VĚK 22	NE		0	0

53 VĚK 56	ANO		0	0
54 VĚK 68	ANO		0	0
55 VĚK 63	ANO		0	0
56 VĚK 70	NE		0	0
57 VĚK 46	ANO		0	0
58 VĚK 48	ANO		0	0
59 VĚK 47	ANO	0	0	0
60 VĚK 30	ANO	0	0	0
61 VĚK 18	NE	0	0	
62 VĚK 70	ANO	0	0	
63 VĚK 71	ANO			
64 VĚK 55	ANO			

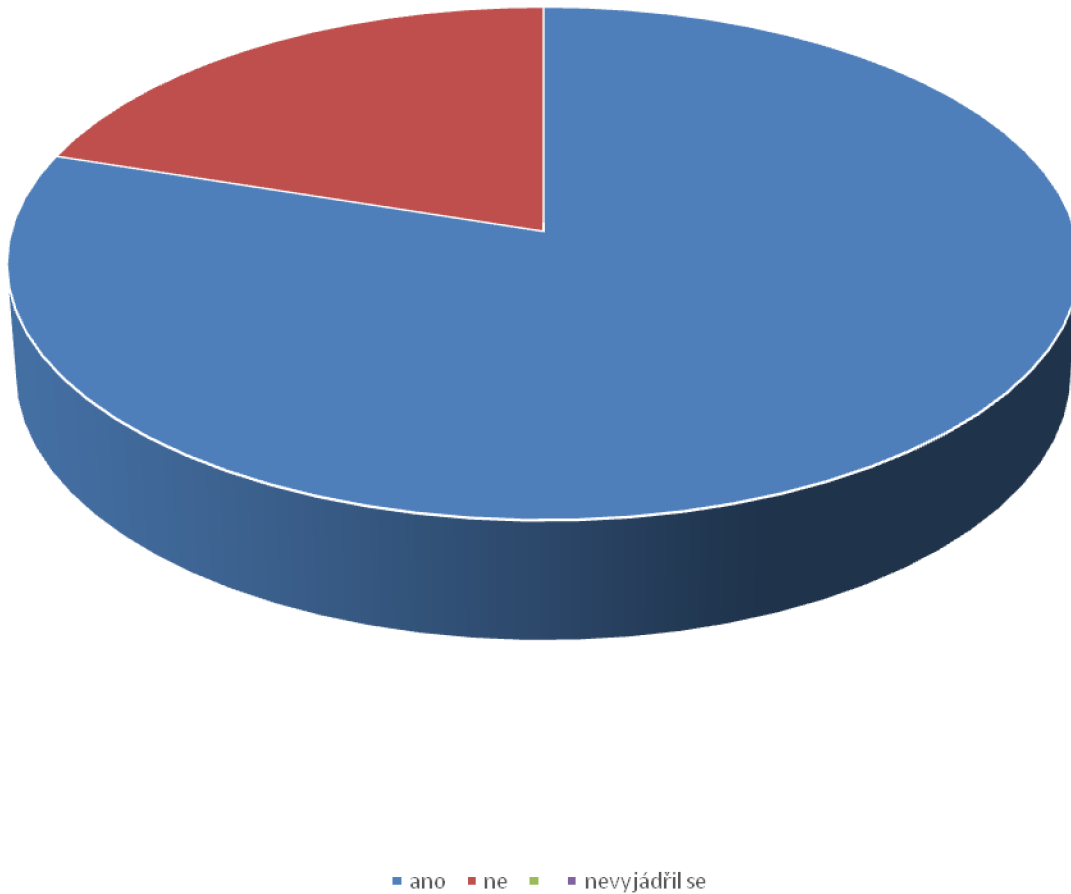
65 VĚK 61	ANO			
66 VĚK 69	ANO			
67 VĚK 18	ANO			
68 VĚK 39	NE			
69 VĚK 48	ANO			
70 VĚK 54	ANO			
71 VĚK 55	ANO			
72 VĚK 63	ANO			
73 VĚK 70	ANO			
74 VĚK 67	ANO			
75 VĚK 22	ANO			
76 VĚK 24	NE			

77 VĚK 48	ANO			
78 VĚK 65	ANO			
79 VĚK 57	ANO			
80 VĚK 43	ANO			
81 VĚK 70	ANO			
82 VĚK 37	ANO			
83 VĚK 70	ANO			
84 VĚK 18	NE			
85 VĚK 21	NE			
86 VĚK 69	ANO			
87 VĚK 48	ANO			
88 VĚK 69	ANO			

89 VĚK 70	ANO			
90 VĚK 56	ANO			
91 VĚK 47	ANO			
92 VĚK 18	ANO			
93 VĚK 69	ANO			
94 VĚK 70	ANO			
95 VĚK 55	ANO			
96 VĚK 68	ANO			
97 VĚK 47	ANO			
98 VĚK 18	ANO			
99 VĚK 53	ANO			
100 VĚK 48	ANO			

GRAFICKÉ ZNÁZORNĚNÍ VÝZKUMNÉHO DOTAZNÍKU

1. JSTE ČLEMEM ČESKOMORAVSKÉ MYSLIVECKÉ JEDNOTY?

2. Zastáváte nějakou funkci v mysliveckém spolku ?

ČÍSLO RESPONDENTA

ANO

NE

VĚK RESPONDENTA

01 VĚK 30		NE
02 VĚK 19		NE
03 VĚK 26		NE
04 VĚK 65	ANO	
05 VĚK 20		NE
06 VĚK 22		NE
07 VĚK 31		NE
08 VĚK 19		NE
09 VĚK 44		NE
10 VĚK 28		NE
11 VĚK 52		NE
12		NE

VĚK 59		
13 VĚK 61		NE
14 VĚK 32		NE
15 VĚK 19		NE
16 VĚK 25		NE
17 VĚK 29		NE
18 VĚK 73		NE
19 VĚK 30		NE
20 VĚK 41		NE
21 VĚK 26		NE
22 VĚK 54		NE
23 VĚK 56		NE
24		NE

VĚK 24		
25 VĚK 19		NE
26 VĚK 73		NE
27 VĚK 45		NE
28 VĚK 27		NE
29 VĚK 38		NE
30 VĚK 42		NE
31 VĚK 46		NE
32 VĚK 68		NE
33 VĚK 70		NE
35 VĚK 56		NE
36 VĚK 25		NE
37 VĚK 18		NE

38 VĚK 45		NE
39 VĚK 47		NE
40 VĚK 63	ANO	
41 VĚK 69		NE
42 VĚK 20		NE
43 VĚK 57		NE
44 VĚK 63		NE
45 VĚK 67		NE
46 VĚK 56		NE
47 VĚK 28		NE
48 VĚK 29	ANO	
49 VĚK 48		NE

50 VĚK 47		NE
51 VĚK 26		NE
52 VĚK 22		NE
53 VĚK 56		NE
54 VĚK 68	ANO	
55 VĚK 63		NE
56 VĚK 70		NE
57 VĚK 46		NE
58 VĚK 48	ANO	
59 VĚK 47		NE
60 VĚK 30		NE
61 VĚK 18		NE

62 VĚK 70		NE
63 VĚK 71		NE
64 VĚK 55	ANO	
65 VĚK 61		NE
66 VĚK 69		NE
67 VĚK 18		NE
68 VĚK 39		NE
69 VĚK 48		NE
70 VĚK 54		NE
71 VĚK 55		NE
72 VĚK 63	ANO	
73 VĚK 70		NE

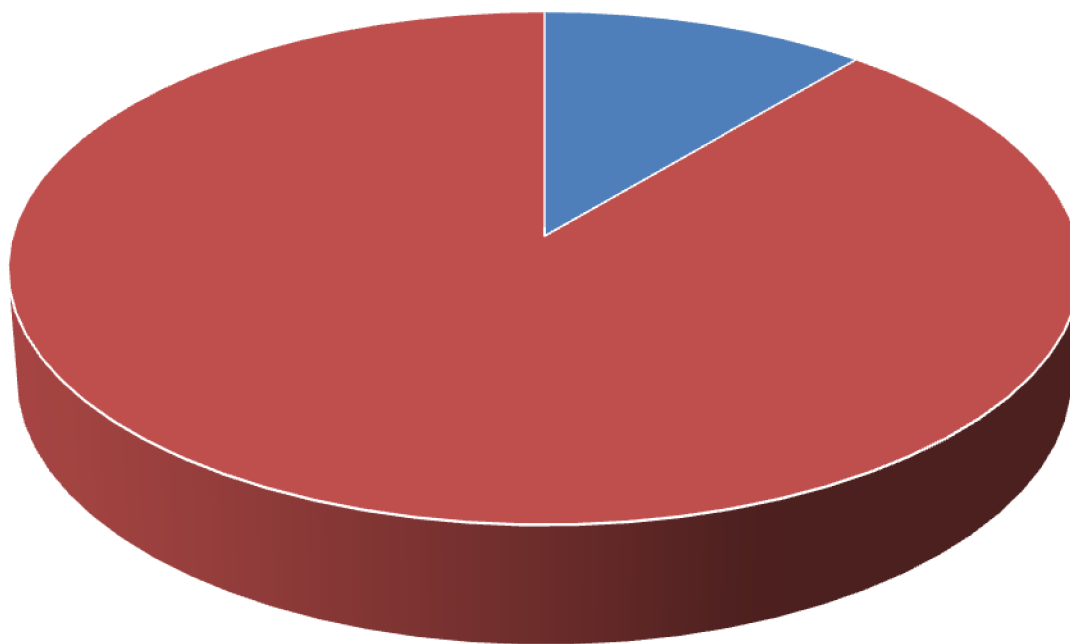
74 VĚK 67		NE
75 VĚK 22		NE
76 VĚK 24		NE
77 VĚK 48		NE
78 VĚK 65		NE
79 VĚK 57		NE
80 VĚK 43		NE
81 VĚK 70		NE
82 VĚK 37		NE
83 VĚK 70		NE
84 VĚK 18		NE
85 VĚK 21		NE

86 VĚK 69	ANO	
87 VĚK 48		NE
88 VĚK 69		NE
89 VĚK 70		NE
90 VĚK 56		NE
91 VĚK 47		NE
92 VĚK 18		NE
93 VĚK 69		NE
94 VĚK 70	ANO	
95 VĚK 55		NE
96 VĚK 68		NE
97 VĚK 47		NE

98 VĚK 18		NE
99 VĚK 53		NE
100 VĚK 48		NE

GRAFICKÉ ZNÁZORNĚNÍ VÝZKUMNÉHO DOTAZNÍKU

2. Zastáváte nějakou funkci v mysliveckém spolku ?

■ ano ■ ne

3. Působíte někde jako pedagog?

ČÍSLO RESPONDENTA

ANO

NE

VĚK RESPONDENTA

01 VĚK 30	ANO	
02 VĚK 19	ANO	
03 VĚK 26		NE
04 VĚK 65	ANO	
05 VĚK 20		NE
06 VĚK 22		NE
07 VĚK 31	ANO	
08 VĚK 19		NE
09 VĚK 44		
10 VĚK 28	ANO	
11 VĚK 52	ANO	
12	ANO	

VĚK 59		
13 VĚK 61	ANO	
14 VĚK 32	ANO	
15 VĚK 19	ANO	
16 VĚK 25		NE
17 VĚK 29		
18 VĚK 73	ANO	
19 VĚK 30	ANO	
20 VĚK 41	ANO	
21 VĚK 26		NE
22 VĚK 54	ANO	
23 VĚK 56	ANO	
24	ANO	

VĚK 24		
25 VĚK 19	ANO	
26 VĚK 73	ANO	
27 VĚK 45	ANO	
28 VĚK 27	ANO	
29 VĚK 38	ANO	
30 VĚK 42	ANO	
31 VĚK 46	ANO	
32 VĚK 68	ANO	
33 VĚK 70	ANO	
35 VĚK 56	ANO	
36 VĚK 25	ANO	
37 VĚK 18	ANO	

38 VĚK 45		NE
39 VĚK 47		NE
40 VĚK 63	ANO	
41 VĚK 69		NE
42 VĚK 20		NE
43 VĚK 57		NE
44 VĚK 63	ANO	
45 VĚK 67	ANO	
46 VĚK 56	ANO	
47 VĚK 28		NE
48 VĚK 29	ANO	
49 VĚK 48		NE

50 VĚK 47	ANO	
51 VĚK 26	ANO	
52 VĚK 22	ANO	
53 VĚK 56		NE
54 VĚK 68	ANO	
55 VĚK 63		NE
56 VĚK 70		NE
57 VĚK 46		NE
58 VĚK 48	ANO	
59 VĚK 47		NE
60 VĚK 30	ANO	
61 VĚK 18	ANO	

62 VĚK 70		NE
63 VĚK 71		NE
64 VĚK 55	ANO	
65 VĚK 61		NE
66 VĚK 69	ANO	
67 VĚK 18	ANO	
68 VĚK 39	ANO	
69 VĚK 48	ANO	
70 VĚK 54		NE
71 VĚK 55		NE
72 VĚK 63	ANO	
73 VĚK 70		NE

74 VĚK 67		NE
75 VĚK 22	ANO	
76 VĚK 24	ANO	
77 VĚK 48		NE
78 VĚK 65		NE
79 VĚK 57	ANO	
80 VĚK 43		NE
81 VĚK 70	ANO	
82 VĚK 37	ANO	
83 VĚK 70	ANO	
84 VĚK 18		NE
85 VĚK 21		NE

86 VĚK 69	ANO	
87 VĚK 48		NE
88 VĚK 69	ANO	
89 VĚK 70		NE
90 VĚK 56	ANO	
91 VĚK 47	ANO	
92 VĚK 18		NE
93 VĚK 69		NE
94 VĚK 70	ANO	
95 VĚK 55		NE
96 VĚK 68	ANO	
97 VĚK 47	ANO	

98 VĚK 18	ANO	
99 VĚK 53		NE
100 VĚK 48		NE

GRAFICKÉ ZNÁZORNĚNÍ VÝZKUMNÉHO DOTAZNÍKU

3. Působíte někde jako pedagog?

■ ano ■ ne

4. Vedete nějaké zájmové koučky pro děti, např. kroužek myslivosti, kreslení ?

ČÍSLO RESPONDENTA

ANO

NE

VĚK RESPONDENTA

01 VĚK 30		NE
02 VĚK 19		NE
03 VĚK 26		NE
04 VĚK 65	ANO	
05 VĚK 20		NE
06 VĚK 22		NE
07 VĚK 31	ANO	
08 VĚK 19		NE
09 VĚK 44		NE
10 VĚK 28	ANO	
11 VĚK 52		NE
12		NE

VĚK 59		
13 VĚK 61		NE
14 VĚK 32	ANO	
15 VĚK 19		NE
16 VĚK 25		NE
17 VĚK 29		NE
18 VĚK 73		NE
19 VĚK 30	ANO	
20 VĚK 41		NE
21 VĚK 26		NE
22 VĚK 54		NE
23 VĚK 56		NE
24		NE

VĚK 24		
25 VĚK 19	ANO	
26 VĚK 73		NE
27 VĚK 45		NE
28 VĚK 27		NE
29 VĚK 38		NE
30 VĚK 42		NE
31 VĚK 46		NE
32 VĚK 68		NE
33 VĚK 70		NE
35 VĚK 56	ANO	
36 VĚK 25		NE
37 VĚK 18	ANO	

38 VĚK 45		NE
39 VĚK 47		NE
40 VĚK 63	ANO	
41 VĚK 69		NE
42 VĚK 20		NE
43 VĚK 57		NE
44 VĚK 63	ANO	
45 VĚK 67	ANO	
46 VĚK 56	ANO	
47 VĚK 28		NE
48 VĚK 29	ANO	
49 VĚK 48		NE

50 VĚK 47	ANO	
51 VĚK 26	ANO	
52 VĚK 22	ANO	
53 VĚK 56		NE
54 VĚK 68	ANO	
55 VĚK 63		NE
56 VĚK 70		NE
57 VĚK 46		NE
58 VĚK 48	ANO	
59 VĚK 47		NE
60 VĚK 30	ANO	
61 VĚK 18	ANO	

62 VĚK 70		NE
63 VĚK 71		NE
64 VĚK 55	ANO	
65 VĚK 61		NE
66 VĚK 69	ANO	
67 VĚK 18		NE
68 VĚK 39		NE
69 VĚK 48	ANO	
70 VĚK 54		NE
71 VĚK 55		NE
72 VĚK 63	ANO	
73 VĚK 70		NE

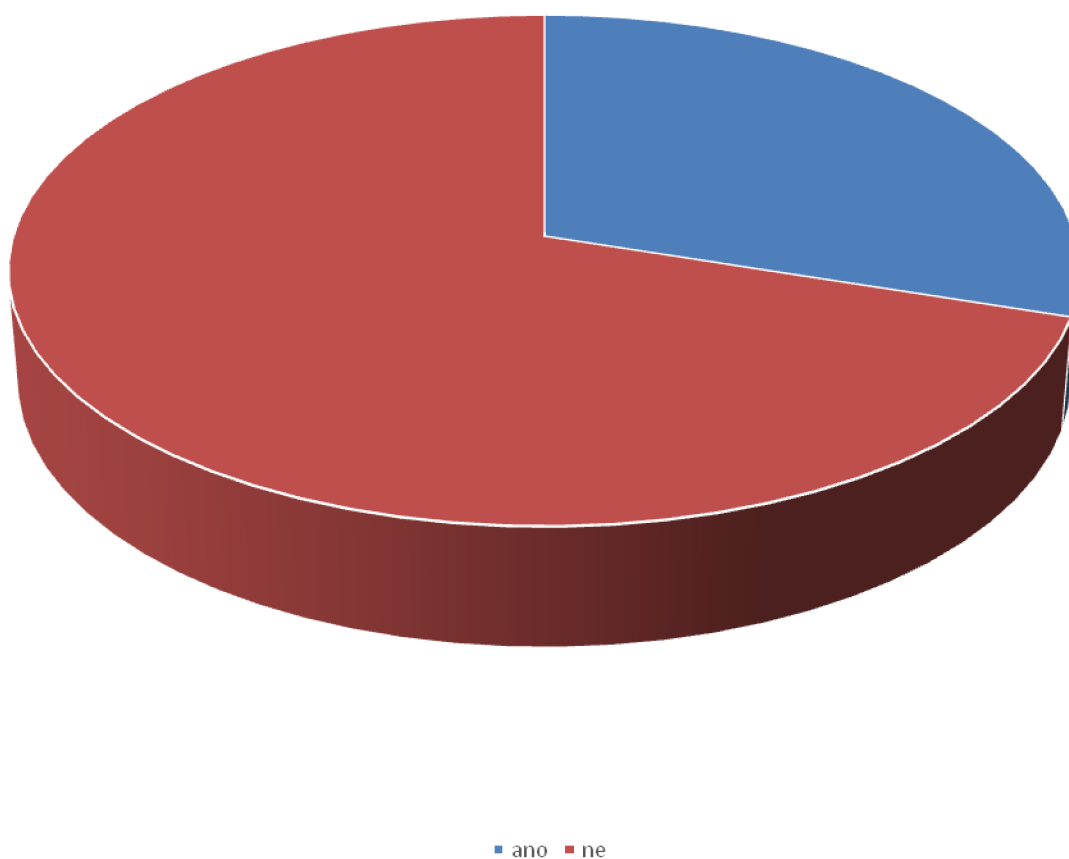
74 VĚK 67		NE
75 VĚK 22		NE
76 VĚK 24	ANO	
77 VĚK 48		NE
78 VĚK 65		NE
79 VĚK 57	ANO	
80 VĚK 43		NE
81 VĚK 70	ANO	
82 VĚK 37		NE
83 VĚK 70		NE
84 VĚK 18		NE
85 VĚK 21		NE

86 VĚK 69	ANO	
87 VĚK 48		NE
88 VĚK 69	ANO	
89 VĚK 70		NE
90 VĚK 56		NE
91 VĚK 47	ANO	
92 VĚK 18		NE
93 VĚK 69		NE
94 VĚK 70		NE
95 VĚK 55		NE
96 VĚK 68		NE
97 VĚK 47		NE

98 VĚK 18		NE
99 VĚK 53		NE
100 VĚK 48		NE

GRAFICKÉ ZNÁZORNĚNÍ VÝZKUMNÉHO DOTAZNÍKU

4. Vedete nějaké zájmové koučky pro děti,
např. kroužek myslivosti, kreslení?

5. Myslíte si, že by se rodiče měli více věnovat výchově svých dětí ?

ČÍSLO RESPONDENTA**ANO****NE****NEVÍM****VĚK RESPONDENTA**

01 VĚK 30	ANO		
02 VĚK 19	ANO		
03 VĚK 26	ANO		
04 VĚK 65	ANO		
05 VĚK 20		NE	
06 VĚK 22		NE	
07 VĚK 31		NE	
08 VĚK 19			NEVÍM
09 VĚK 44		NE	
10 VĚK 28		NE	
11 VĚK 52		NE	

12 VĚK 59		NE	
13 VĚK 61		NE	
14 VĚK 32		NE	
15 VĚK 19			NEVÍM
16 VĚK 25	ANO		
17 VĚK 29	ANO		
18 VĚK 73	ANO		
19 VĚK 30	ANO		
20 VĚK 41	ANO		
21 VĚK 26		NE	
22 VĚK 54		NE	
23 VĚK 56		NE	

24 VĚK 24		NE	
25 VĚK 19		NE	
26 VĚK 73		NE	
27 VĚK 45	ANO		
28 VĚK 27	ANO		
29 VĚK 38	ANO		
30 VĚK 42	ANO		
31 VĚK 46	ANO		
32 VĚK 68	ANO		
33 VĚK 70		NE	
35 VĚK 56			
36 VĚK 25		NE	

37 VĚK 18			NEVÍM
38 VĚK 45	ANO		
39 VĚK 47	ANO		
40 VĚK 63		NE	
41 VĚK 69		NE	
42 VĚK 20		NE	
43 VĚK 57		NE	
44 VĚK 63	ANO		
45 VĚK 67	ANO		
46 VĚK 56		NE	
47 VĚK 28			NEVÍM
48 VĚK 29		NE	

49 VĚK 48		NE	
50 VĚK 47		NE	
51 VĚK 26		NE	
52 VĚK 22			NEVÍM
53 VĚK 56		NE	
54 VĚK 68		NE	
55 VĚK 63		NE	
56 VĚK 70	ANO		
57 VĚK 46	ANO		
58 VĚK 48	ANO		
59 VĚK 47	ANO		
60 VĚK 30	ANO		

61 VĚK 18		NE	
62 VĚK 70			NEVÍM
63 VĚK 71		NE	
64 VĚK 55		NE	
65 VĚK 61	ANO		
66 VĚK 69	ANO		
67 VĚK 18	ANO		
68 VĚK 39		NE	
69 VĚK 48		NE	
70 VĚK 54		NE	
71 VĚK 55	ANO		
72 VĚK 63	ANO		

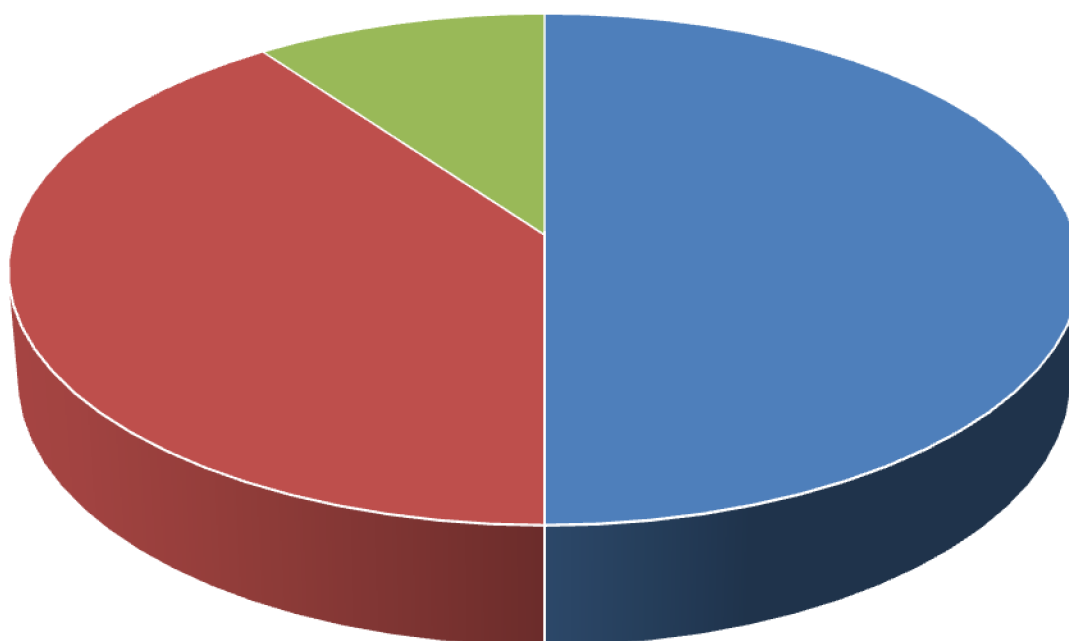
73 VĚK 70	ANO		
74 VĚK 67	ANO		
75 VĚK 22			NEVÍM
76 VĚK 24			NEVÍM
77 VĚK 48		NE	
78 VĚK 65		NE	
79 VĚK 57		NE	
80 VĚK 43	ANO		
81 VĚK 70	ANO	NE	
82 VĚK 37		NE	
83 VĚK 70		NE	
84 VĚK 18			NEVÍM

85 VĚK 21	ANO		
86 VĚK 69	ANO		
87 VĚK 48	ANO		
88 VĚK 69		NE	
89 VĚK 70		NE	
90 VĚK 56			NEVÍM
91 VĚK 47		NE	
92 VĚK 18		NE	
93 VĚK 69	ANO	NE	
94 VĚK 70		NE	
95 VĚK 55		NE	
96 VĚK 68	ANO		

97 VĚK 47	ANO		
98 VĚK 18	ANO	NE	
99 VĚK 53		NE	
100 VĚK 48		NE	

GRAFICKÉ ZNÁZORNĚNÍ VÝZKUMNÉHO DOTAZNÍKU

5. Myslíte si, že by se rodiče měli více věnovat výchově svých dětí ?

■ ano ■ ne

6. Myslíte si, že by měli rodiče vést své děti k ochraně přírody, ekologii, třídění odpadu?

ČÍSLO RESPONDENTA **ANO** **NE** **NEVÍM**
VĚK RESPONDENTA

01 VĚK 30	ANO		
02 VĚK 19	ANO		
03 VĚK 26	ANO		
04 VĚK 65	ANO		
05 VĚK 20		NE	
06 VĚK 22	ANO		
07 VĚK 31			NEVÍM
08 VĚK 19		NE	
09 VĚK 44	ANO		
10 VĚK 28	ANO		

11 VĚK 52		NE	
12 VĚK 59	ANO		
13 VĚK 61	ANO		
14 VĚK 32	ANO		
15 VĚK 19	ANO		
16 VĚK 25	ANO		
17 VĚK 29		NE	
18 VĚK 73	ANO		
19 VĚK 30	ANO		
20 VĚK 41			NEVÍM
21 VĚK 26	ANO		
22 VĚK 54	ANO		

23 VĚK 56	ANO		
24 VĚK 24		NE	
25 VĚK 19		NE	
26 VĚK 73	ANO		
27 VĚK 45	ANO		
28 VĚK 27	ANO		
29 VĚK 38	ANO		
30 VĚK 42			NEVÍM
31 VĚK 46	ANO		
32 VĚK 68	ANO		
33 VĚK 70	ANO		
35 VĚK 56			NEVÍM

36 VĚK 25		NE	
37 VĚK 18	ANO		
38 VĚK 45	ANO		
39 VĚK 47	ANO		
40 VĚK 63		NE	
41 VĚK 69	ANO		
42 VĚK 20	ANO		
43 VĚK 57	ANO		
44 VĚK 63	ANO		
45 VĚK 67		NE	
46 VĚK 56			NEVÍM
47 VĚK 28	ANO		

48 VĚK 29		NE	
49 VĚK 48	ANO		
50 VĚK 47	ANO		
51 VĚK 26			NEVÍM
52 VĚK 22		NE	
53 VĚK 56	ANO		
54 VĚK 68		NE	
55 VĚK 63	ANO		
56 VĚK 70	ANO		
57 VĚK 46		NE	
58 VĚK 48	ANO		
59 VĚK 47	ANO		

60 VĚK 30	ANO		
61 VĚK 18		NE	
62 VĚK 70			NEVÍM
63 VĚK 71	ANO		
64 VĚK 55	ANO		
65 VĚK 61	ANO		
66 VĚK 69	ANO		
67 VĚK 18		NE	
68 VĚK 39	ANO		
69 VĚK 48	ANO		
70 VĚK 54	ANO		
71 VĚK 55	ANO		

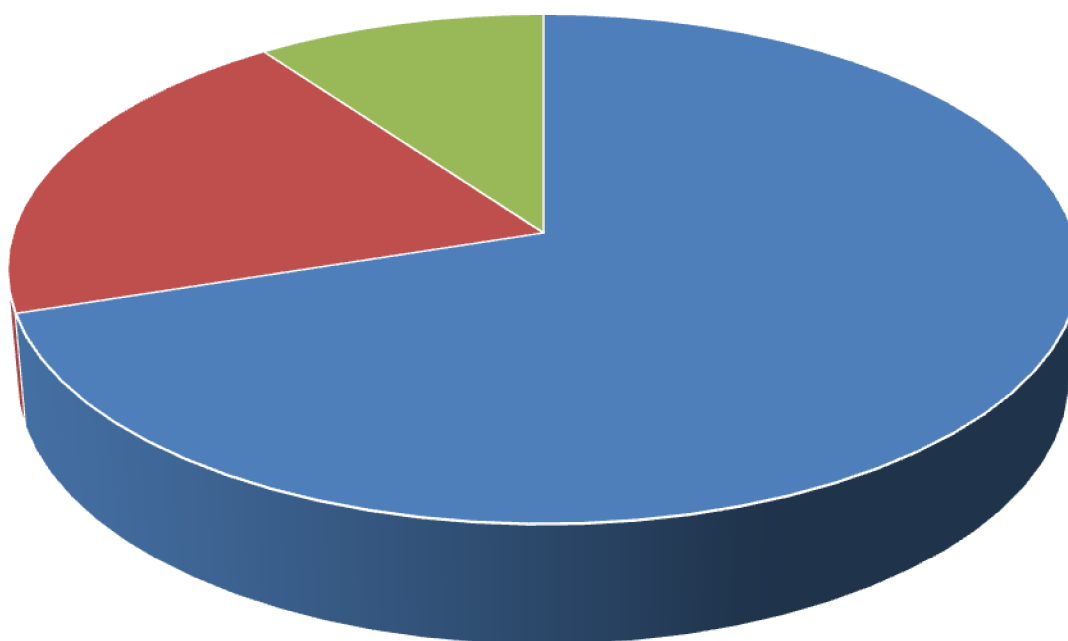
72 VĚK 63	ANO		
73 VĚK 70	ANO		
74 VĚK 67	ANO		
75 VĚK 22	ANO		
76 VĚK 24		NE	
77 VĚK 48	ANO		
78 VĚK 65	ANO		
79 VĚK 57		NE	
80 VĚK 43	ANO		
81 VĚK 70	ANO		
82 VĚK 37	ANO		
83 VĚK 70	ANO		

84 VĚK 18	ANO		
85 VĚK 21	ANO		
86 VĚK 69			NEVÍM
87 VĚK 48	ANO		
88 VĚK 69	ANO		
89 VĚK 70	ANO		
90 VĚK 56		NE	
91 VĚK 47	ANO		
92 VĚK 18	ANO		
93 VĚK 69		NE	
94 VĚK 70	ANO		
95 VĚK 55	ANO		

96 VĚK 68	ANO		
97 VĚK 47			NEVÍM
98 VĚK 18	ANO		
99 VĚK 53		NE	
100 VĚK 48			NEVÍM

GRAFICKÉ ZNÁZORNĚNÍ VÝZKUMNÉHO DOTAZNÍKU

6. Myslíte si, že by měli rodiče vést své děti k ochraně přírody, ekologii, třídění odpadu?

■ ano ■ ne ■ nevím

7. Myslíte si, že veřejnost chápe myslivce jako ochránce přírody ?

ČÍSLO RESPONDENTA

ANO

NE

NEVÍM

VĚK RESPONDENTA

01 VĚK 30		NE	
02 VĚK 19	ANO		
03 VĚK 26			NEVÍM
04 VĚK 65	ANO		
05 VĚK 20		NE	
06 VĚK 22		NE	
07 VĚK 31		NE	
08 VĚK 19			NEVÍM
09 VĚK 44		NE	
10		NE	

VĚK 28			
11 VĚK 52			NEVÍM
12 VĚK 59		NE	
13 VĚK 61		NE	
14 VĚK 32		NE	
15 VĚK 19			NEVÍM
16 VĚK 25	ANO		
17 VĚK 29			NEVÍM
18 VĚK 73	ANO		
19 VĚK 30		NE	
20 VĚK 41	ANO		
21 VĚK 26		NE	
22		NE	

VĚK 54			
23 VĚK 56		NE	
24 VĚK 24			NEVÍM
25 VĚK 19		NE	
26 VĚK 73		NE	
27 VĚK 45	ANO		
28 VĚK 27			NEVÍM
29 VĚK 38	ANO		
30 VĚK 42		NE	
31 VĚK 46	ANO		
32 VĚK 68	ANO		
33 VĚK 70		NE	
35 VĚK 56			

36 VĚK 25		NE	
37 VĚK 18			NEVÍM
38 VĚK 45		NE	
39 VĚK 47	ANO		
40 VĚK 63		NE	
41 VĚK 69	ANO		
42 VĚK 20			NEVÍM
43 VĚK 57		NE	
44 VĚK 63	ANO		
45 VĚK 67	ANO		
46 VĚK 56		NE	
47 VĚK 28			NEVÍM

48 VĚK 29	ANO		
49 VĚK 48		NE	
50 VĚK 47			NEVÍM
51 VĚK 26		NE	
52 VĚK 22	ANO		
53 VĚK 56		NE	
54 VĚK 68	ANO		
55 VĚK 63		NE	
56 VĚK 70		NE	
57 VĚK 46	ANO		
58 VĚK 48		NE	
59 VĚK 47	ANO		

60 VĚK 30	ANO		
61 VĚK 18		NE	
62 VĚK 70	ANO		
63 VĚK 71		NE	
64 VĚK 55		NE	
65 VĚK 61	ANO		
66 VĚK 69		NE	
67 VĚK 18	ANO		
68 VĚK 39		NE	
69 VĚK 48			NEVÍM
70 VĚK 54		NE	
71 VĚK 55	ANO		

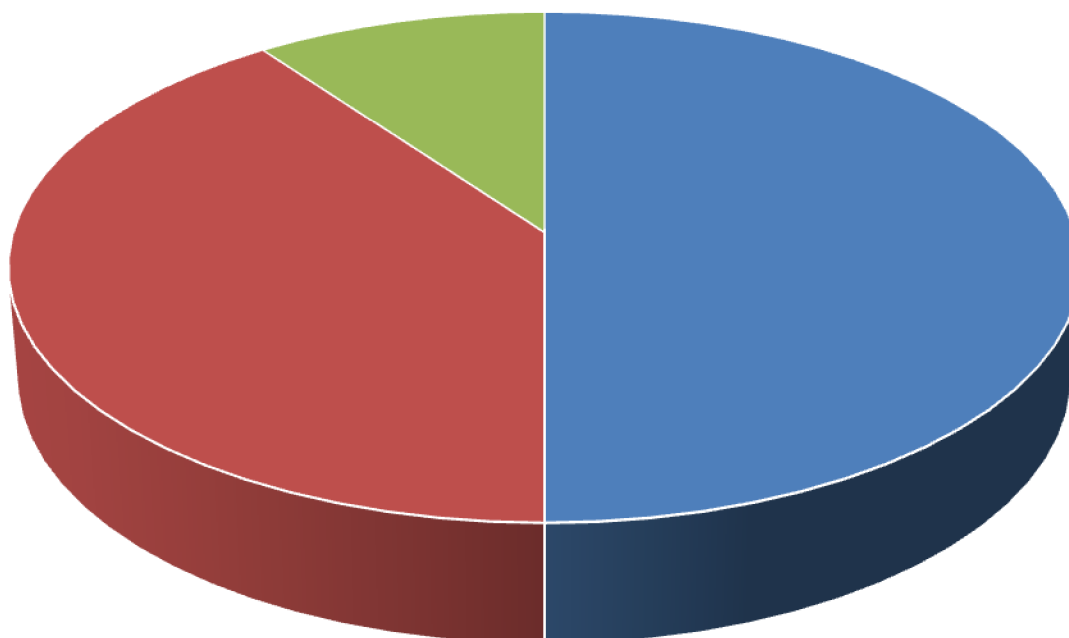
72 VĚK 63		NE	
73 VĚK 70	ANO		
74 VĚK 67		NE	
75 VĚK 22			NEVÍM
76 VĚK 24			NEVÍM
77 VĚK 48		NE	
78 VĚK 65			NEVÍM
79 VĚK 57			NEVÍM
80 VĚK 43		NE	
81 VĚK 70	ANO	NE	
82 VĚK 37		NE	
83 VĚK 70	ANO		

84 VĚK 18			NEVÍM
85 VĚK 21	ANO		
86 VĚK 69		NE	
87 VĚK 48	ANO		
88 VĚK 69			NEVÍM
89 VĚK 70		NE	
90 VĚK 56			NEVÍM
91 VĚK 47		NE	
92 VĚK 18		NE	
93 VĚK 69			NEVÍM
94 VĚK 70		NE	
95 VĚK 55		NE	

96 VĚK 68			NEVÍM
97 VĚK 47		NE	
98 VĚK 18	ANO		
99 VĚK 53			NEVÍM
100 VĚK 48			NEVÍM

GRAFICKÉ ZNÁZORNĚNÍ VÝZKUMNÉHO DOTAZNÍKU

5. Myslíte si, že by se rodiče měli více věnovat výchově svých dětí ?

■ ano ■ ne

8. Měla by být na školách výuka o ekologii, přírodě, změnách v krajině ?

ČÍSLO RESPONDENTA ANO NE

VĚK RESPONDENTA

01 VĚK 30	ANO	0
02 VĚK 19	ANO	0
03 VĚK 26	ANO	0
04 VĚK 65	ANO	0
05 VĚK 20	NE	0
06 VĚK 22	ANO	0
07 VĚK 31	ANO	0
08 VĚK 19	ANO	0
09 VĚK 44	ANO	0

10		NE
VĚK 28		
11	ANO	0
VĚK 52		
12	ANO	0
VĚK 59		
13	ANO	0
VĚK 61		
14	ANO	0
VĚK 32		
15	ANO	0
VĚK 19		
16	ANO	0
VĚK 25		
17	NE	0
VĚK 29		
18	ANO	0
VĚK 73		
19	ANO	0
VĚK 30		
20	ANO	0
VĚK 41		
21	ANO	0
VĚK 26		

22 VĚK 54	ANO	0
23 VĚK 56	ANO	0
24 VĚK 24	ANO	0
25 VĚK 19		NE
26 VĚK 73	ANO	0
27 VĚK 45	ANO	0
28 VĚK 27	ANO	0
29 VĚK 38	ANO	0
30 VĚK 42	ANO	0
31 VĚK 46	ANO	0
32 VĚK 68	ANO	0
33 VĚK 70	ANO	0
35	ANO	0

VĚK 56		
36 VĚK 25	ANO	0
37 VĚK 18	ANO	0
38 VĚK 45	ANO	0
39 VĚK 47	ANO	0
40 VĚK 63	ANO	
41 VĚK 69	ANO	
42 VĚK 20	ANO	
43 VĚK 57	ANO	
44 VĚK 63	ANO	
45 VĚK 67	ANO	
46 VĚK 56	ANO	
47 VĚK 28	ANO	

48 VĚK 29	ANO	
49 VĚK 48	ANO	
50 VĚK 47	ANO	
51 VĚK 26	ANO	
52 VĚK 22	ANO	
53 VĚK 56	ANO	
54 VĚK 68	ANO	
55 VĚK 63	ANO	
56 VĚK 70		NE
57 VĚK 46	ANO	
58 VĚK 48	ANO	
59 VĚK 47	ANO	0

60 VĚK 30	ANO	0
61 VĚK 18	ANO	
62 VĚK 70	ANO	0
63 VĚK 71	ANO	
64 VĚK 55	ANO	
65 VĚK 61	ANO	
66 VĚK 69	ANO	
67 VĚK 18	ANO	
68 VĚK 39		NE
69 VĚK 48	ANO	
70 VĚK 54	ANO	
71 VĚK 55	ANO	

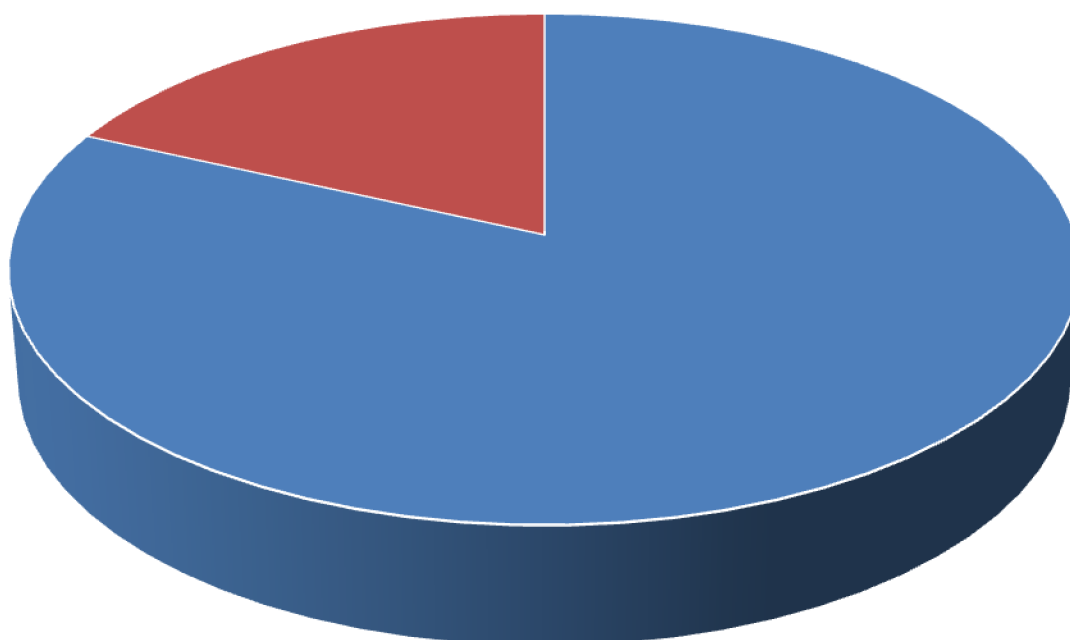
72 VĚK 63	ANO	
73 VĚK 70	ANO	
74 VĚK 67	ANO	
75 VĚK 22	ANO	
76 VĚK 24		NE
77 VĚK 48	ANO	
78 VĚK 65	ANO	
79 VĚK 57	ANO	
80 VĚK 43	ANO	
81 VĚK 70	ANO	
82 VĚK 37	ANO	
83 VĚK 70	ANO	

84 VĚK 18		NE
85 VĚK 21		NE
86 VĚK 69	ANO	
87 VĚK 48	ANO	
88 VĚK 69	ANO	
89 VĚK 70	ANO	
90 VĚK 56	ANO	
91 VĚK 47	ANO	
92 VĚK 18	ANO	
93 VĚK 69	ANO	
94 VĚK 70	ANO	
95 VĚK 55	ANO	

96 VĚK 68	ANO	
97 VĚK 47	ANO	
98 VĚK 18	ANO	
99 VĚK 53	ANO	
100 VĚK 48	ANO	

GRAFICKÉ ZNÁZORNĚNÍ VÝZKUMNÉHO DOTAZNÍKU

8. Měla by být na školách výuka o ekologii, přírodě, změnách v krajině ?

■ ano ■ ne

9. Myslíte, že by se měli myslivci celoživotně vzdělávat ?

ČÍSLO RESPONDENTA

ANO

NE

NEVÍM

VĚK RESPONDENTA

01 VĚK 30			
02 VĚK 19	ANO		
03 VĚK 26		NE	
04 VĚK 65	ANO		
05 VĚK 20			NEVÍM
06 VĚK 22		NE	
07 VĚK 31	ANO		
08 VĚK 19			NEVÍM
09 VĚK 44		NE	

10 VĚK 28			NEVÍM
11 VĚK 52	ANO		
12 VĚK 59		NE	
13 VĚK 61	ANO		
14 VĚK 32	ANO		
15 VĚK 19			NEVÍM
16 VĚK 25	ANO		
17 VĚK 29			NEVÍM
18 VĚK 73	ANO		
19 VĚK 30			NEVÍM
20 VĚK 41	ANO		
21 VĚK 26			NEVÍM

22 VĚK 54	ANO		
23 VĚK 56	ANO		
24 VĚK 24			NEVÍM
25 VĚK 19		NE	
26 VĚK 73			NEVÍM
27 VĚK 45	ANO		
28 VĚK 27	ANO		
29 VĚK 38	ANO		
30 VĚK 42			NEVÍM
31 VĚK 46	ANO		
32 VĚK 68	ANO		
33 VĚK 70		NE	
35			NEVÍM

VĚK 56			
36 VĚK 25		NE	
37 VĚK 18	ANO		
38 VĚK 45			NEVÍM
39 VĚK 47	ANO		
40 VĚK 63		NE	
41 VĚK 69	ANO		
42 VĚK 20			NEVÍM
43 VĚK 57		NE	
44 VĚK 63	ANO		
45 VĚK 67	ANO		
46 VĚK 56	ANO		
47 VĚK 28	ANO		

48 VĚK 29	ANO		
49 VĚK 48	ANO		
50 VĚK 47			NEVÍM
51 VĚK 26		NE	
52 VĚK 22	ANO		
53 VĚK 56		NE	
54 VĚK 68	ANO		
55 VĚK 63	ANO		
56 VĚK 70		NE	
57 VĚK 46	ANO		
58 VĚK 48	ANO		
59 VĚK 47	ANO		

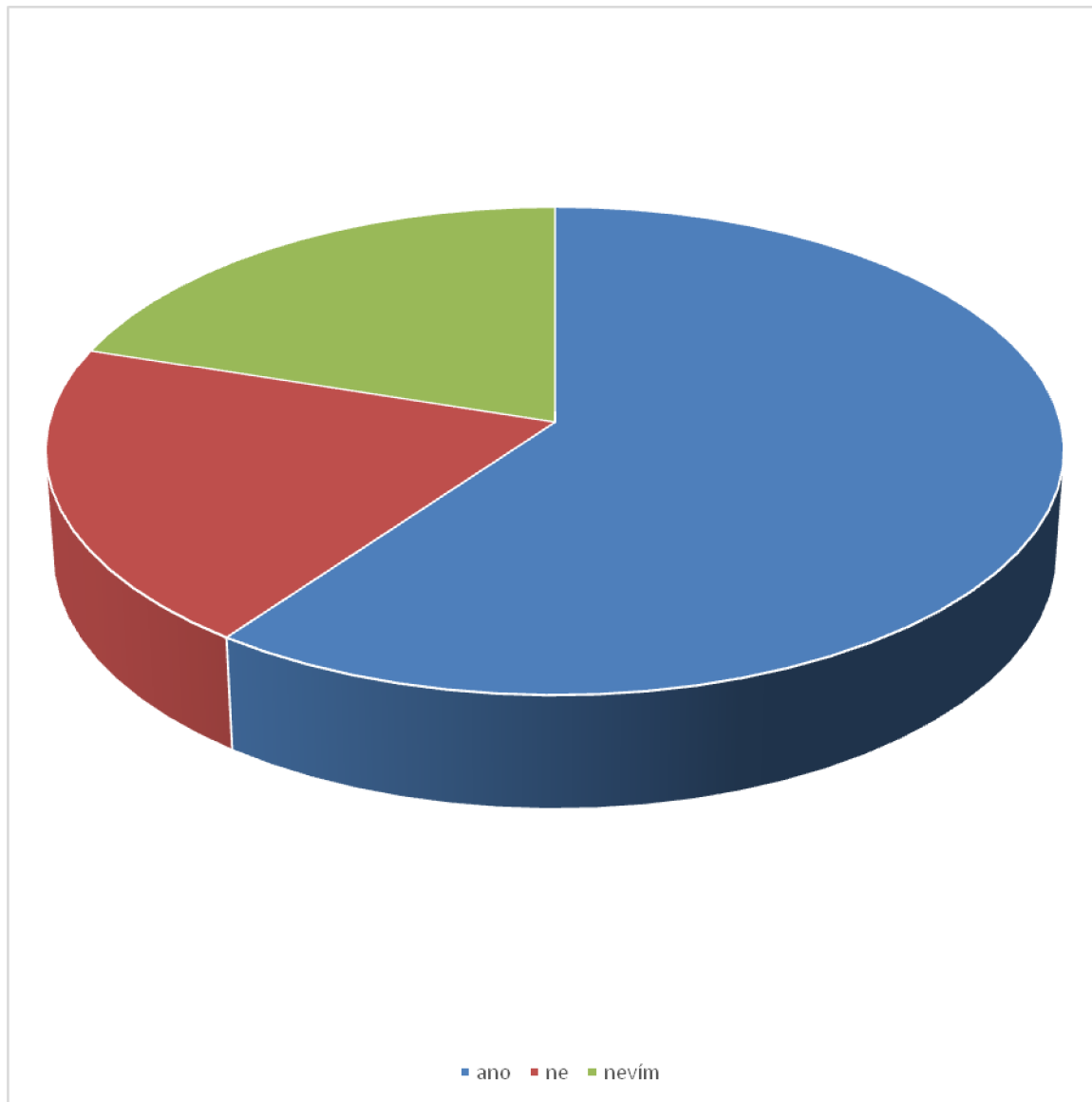
60 VĚK 30	ANO		
61 VĚK 18		NE	
62 VĚK 70	ANO		
63 VĚK 71	ANO		
64 VĚK 55	ANO		
65 VĚK 61	ANO		
66 VĚK 69			NEVÍM
67 VĚK 18	ANO		
68 VĚK 39			NEVÍM
69 VĚK 48			NEVÍM
70 VĚK 54		NE	
71 VĚK 55	ANO		

72 VĚK 63			NEVÍM
73 VĚK 70	ANO		
74 VĚK 67		NE	
75 VĚK 22	ANO		
76 VĚK 24	ANO		
77 VĚK 48		NE	
78 VĚK 65	ANO		
79 VĚK 57	ANO		
80 VĚK 43			NEVÍM
81 VĚK 70	ANO		
82 VĚK 37		NE	
83 VĚK 70	ANO		

84 VĚK 18			NEVÍM
85 VĚK 21	ANO		
86 VĚK 69		NE	
87 VĚK 48	ANO		
88 VĚK 69	ANO		
89 VĚK 70		NE	
90 VĚK 56			NEVÍM
91 VĚK 47	ANO		
92 VĚK 18		NE	
93 VĚK 69	ANO		
94 VĚK 70		NE	
95 VĚK 55	ANO		

96	ANO		96	VĚK 68
97		NE	97	VĚK 47
98	ANO		98	VĚK 18
99	ANO		99	VĚK 53
100	ANO		100	VĚK 48

9. Myslíte, že by se měli myslivci celoživotně vzdělávat ?

PŘÍLOHA DISERTAČNÍ PRÁCE Č. 2

ZÁKON O MYSLIVOSTI:
ze dne 27. listopadu 2001

o myslivosti

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět a účel úpravy

(1) Tento zákon upravuje

- a) chov a zachování druhů zvěře volně žijících na území České republiky,
- b) výjimečné držení zvěře v zajetí,
- c) dovoz a vývoz živé zvěře,
- d) dovoz a vypouštění živočichů, kteří zatím nežijí na území České republiky,
- e) tvorbu a využití honiteb,
- f) postavení a právní poměry honebního společenstva,
- g) ochranu myslivosti,
- h) užívání honebních pozemků a zlepšování životních podmínek zvěře,
- i) regulaci stavů zvěře, provádění lovu zvěře, včetně lovu zvěře na nehonebních pozemcích,
- j) podmínky usmrcování živočichů, kteří nejsou zvěří a vyžadují regulaci (dále jen „živočich vyžadující regulaci“),
- k) náhradu škody způsobené zvěří a při provozování myslivosti, jakož i náhradu škody způsobené na zvěří a na mysliveckých zařízeních,
- l) kontrolu ulovené zvěře,
- m) výkon státní správy myslivosti, dozoru a správní tresty za neplnění nebo porušení povinností,
- n) státní podporu udržení historické a kulturní úrovně a tradic české myslivosti.

(2) Tento zákon se nevztahuje na jedince druhů zvěře, které jsou drženy v uznaných farmových chovech a které jsou považovány za hospodářská zvířata.^{1),2)}

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) myslivostí soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součástí ekosystému a spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součástí českého národního kulturního dědictví,

b) zvěři obnovitelné přírodní bohatství představované populacemi druhů volně žijících živočichů uvedených v písmenech c) a d),

c) druhy zvěře, které nelze lovit podle mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv,³⁾ nebo druhy zvěře, které jsou zvláště chráněnými živočichy podle zvláštních právních předpisů⁴⁾ a nebyla-li k jejich lovu povolena výjimka podle těchto předpisů:

- savci: bobr evropský (*Castor fiber*), kočka divoká (*Felis silvestris*), los evropský (*Alces alces*), medvěd hnědý (*Ursus arctos*), rys ostrovid (*Lynx lynx*), tchoř stepní (*Mustela eversmannii*), vlk euroasijský (*Canis lupus*), vydra říční (*Lutra lutra*),

- ptáci: čírka modrá (*Anas querquedula*), čírka obecná (*Anas crecca*), havran polní (*Corvus frugilegus*), holub doupňák (*Columba oenas*), jeřábek lesní (*Bonasa bonasia*), jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*), káně lesní (*Buteo buteo*), káně rousná (*Buteo lagopus*), kopřivka obecná (*Anas strepera*), kormorán velký (*Phalacrocorax carbo*), koroptev polní (*Perdix perdix*), krahujec obecný (*Accipiter nisus*), krkavec velký (*Corvus corax*), křepelka polní (*Coturnix coturnix*), lžičák pestrý (*Anas clypeata*), moták pochop (*Circus aeruginosus*), poštolka obecná (*Falco tinnunculus*), racek chechtavý (*Larus ridibundus*), raroh velký (*Falco cherrug*), sluka lesní (*Scolopax rusticola*), sojka obecná (*Garrulus glandarius*), sokol stěhovavý (*Falco peregrinus*), tetřev hlušec (*Tetrao urogallus*), tetřívek obecný (*Lyrurus tetrix*), volavka popelavá (*Ardea cinerea*), výr velký (*Bubo bubo*),

d) druhy zvěře, kterou lze obhospodařovat lovem:

- savci: daněk skvrnitý (*Dama dama*), jelen evropský (*Cervus elaphus*), jelenec běloocasý (*Odocoileus virginianus*), jezevec lesní (*Meles meles*), kamzík horský (*Rupicapra rupicapra*), koza bezoárová (*Capra aegagrus*), králík divoký (*Oryctolagus cuniculus*), kuna lesní (*Martes martes*), kuna skalní (*Martes foina*), liška obecná (*Vulpes vulpes*), muflon (*Ovis musimon*), prase divoké (*Sus scrofa*), sika Dybowského (*Cervus nippon dybowskii*), sika japonský (*Cervus nippon nippon*), srnec obecný (*Capreolus capreolus*), tchoř tmavý (*Mustela putorius*) a zajíc polní (*Lepus europaeus*),

- ptáci: bažant královský (*Syrnaticus reevesii*), bažant obecný (*Phasianus colchicus*), hrdlička zahradní (*Streptopelia decaocto*), holub hřivnáč (*Columba palumbus*), husa běločelá (*Anser*

albifrons), husa polní (*Anser fabalis*), husa velká (*Anser anser*), kachna divoká (*Anas platyrhynchos*), krocen divoký (*Meleagris gallopavo*), lyska černá (*Fulica atra*), orebice horská (*Alectoris graeca*), perlička obecná (*Numida meleagris*), polák chocholačka (*Aythya fuligula*), polák velký (*Aythya ferina*), straka obecná (*Pica pica*), špaček obecný (*Sturnus vulgaris*), vrána obecná (*Corvus corone*),

e) nehonebními pozemky pozemky uvnitř hranice současně zastavěného území obce, jako náměstí, návsi, tržiště, ulice, nádvoří, cesty, hřiště a parky, pokud nejde o zemědělské nebo lesní pozemky mimo toto území, dále pozemky zastavěné, sady, zahrady a školky řádně ohrazené, oplocené pozemky sloužící k farmovému chovu zvířete,^{1),2)} obvod dráhy, dálnice, silnice, letiště se zpevněnými plochami, veřejná a neveřejná pohřebiště a dále pozemky, které byly za nehonební prohlášeny rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti,

f) honebními pozemky všechny pozemky v písmenu e) neuvedené,

g) souvislými honebními pozemky takové honební pozemky, jestliže se lze dostat z jednoho na druhý bez překročení cizího pozemku; úzké pozemkové pruhy nepřerušují tuto souvislost, leží-li však ve směru podélném, nezakládají souvislost mezi pozemky jimi spojenými; za takové pruhy se nepovažují dálnice, silnice dálničního typu, přehrady a letiště se zpevněnými plochami,

h) právem myslivosti souhrn práv a povinností zvířet chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvířet, její vývojová stadia a shozy paroží, jakož i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků,

i) honitbou soubor souvislých honebních pozemků jednoho nebo více vlastníků vymezený v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti, v němž lze provádět právo myslivosti podle tohoto zákona,

j) oborou druh honitby s podmínkami pro intenzivní chov zvířete s obvodem trvale a dokonale ohrazeným nebo jinak uzpůsobeným tak, že chovaná zvířet z obory nemůže volně vybíhat,

k) bažantnicí část honitby, v níž jsou vhodné podmínky pro intenzivní chov bažantů; vyhláška stanoví způsob posouzení těchto podmínek a postup, jakým bude vymezena část honitby jako bažantnice,

l) jakostní třídou honitby stupeň její úživnosti; vychází z přírodních podmínek v honitbě a stanovuje ji orgán státní správy myslivosti ve spolupráci s orgány státní správy lesů, zemědělství a ochrany přírody, a to vždy, když dojde ke změně podmínek úživnosti v honitbě,

m) držitelem honitby osoba, které byla rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti honitba uznána,

n) uživatelem honitby držitel honitby, pokud honitbu využívá sám, nebo osoba, které držitel honitby honitbu pronajal,

o) za vlastníka honebního pozemku se pro účely tohoto zákona považuje i právnická osoba, která byla k výkonu vlastnických práv státu a jiných majetkových práv státu na pozemcích ve vlastnictví státu zřízena nebo založena,

p) živočichem vyžadujícím regulaci živočichů, jehož druh je vymezen prováděcím právním předpisem.

ČÁST DRUHÁ

CHOV A ZUŠLECHŤOVÁNÍ ZVĚŘE

§ 3

Zásady chovu

(1) K zachování všech druhů zvěře v přírodě činí orgány státní správy myslivosti potřebná opatření. Přitom se poskytuje podpora a ochrana geograficky původním druhům zvěře. Chovem zvěře se rozumějí odborné zásahy sledující určité vymezené biologické cíle, zachování rovnováhy mezi stavy spárkaté zvěře a prostředím, udržování přírodní kvality genofondu zvěře, cílené zvyšování chovné kvality zvěře a úprava stavů zvěře na optimální stav.

(2) Držitel honitby a v případě jejího pronájmu nájemce honitby (dále jen "uživatel honitby") je povinen zajišťovat v honitbě chov zvěře v rozmezí mezi minimálním a normovaným stavem zvěře, které jsou určeny v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o uznání honitby. Minimálním stavem zvěře je stav, při kterém není druh ohrožen na existenci a jeho populační hustota zabezpečuje biologickou reprodukci druhu. Normovaným stavem je nejvýše přípustný jarní stav, který odpovídá kvalitě životního prostředí zvěře a úživnosti honitby; uvádí v rámci jakostní třídy honitby i požadovaný poměr pohlaví a věkovou skladbu zvěře a koeficient očekávané produkce.

(3) Normované stavy zvěře se uvádí i pro oblasti chovu zvěře, které vymezuje na návrh jednoho nebo více držitelů honiteb rozhodnutím orgán státní správy myslivosti. Oblastí chovu zvěře je souvislé území tvořené souborem honiteb s přibližně stejnými vhodnými přírodními podmínkami pro zvěř a určené k chovu určitého druhu zvěře spárkaté, s výjimkou zvěře srnčí, jelence a prasete divokého, nebo jeho místní populace nebo poddruhu či geografické rasy, případně pro vzácné druhy zvěře (tetřev, tetřívka, jeřábek) nebo ohrožené druhy zvěře. U honitby určené pro chov uvedených druhů spárkaté zvěře musí celá její výměra být v oblasti tohoto chovu. Vytvoření oblasti chovu nesmí vést ke zvýšení ekologické zátěže dotčeného území.

(4) Vyhláška stanoví způsob stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře, zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd.

§ 4

Omezení směřující k zachování druhu zvěře

(1) Orgán státní správy myslivosti může z důvodu obecného zájmu omezit v některých honitbách obvyklý způsob jejich mysliveckého užívání, stanovit jeho podmínky nebo vydat pokyny pro myslivecké hospodaření v takových honitbách.

(2) Dovoz a vývoz živé zvěře i jejích vývojových stadií lze provádět jen se souhlasem orgánu státní správy myslivosti, a to za podmínek v něm stanovených. K dovozu a vypouštění nepůvodních druhů³⁷⁾ živočichů za účelem mysliveckého hospodaření je nutné také povolení orgánu ochrany přírody podle zákona o ochraně přírody a krajiny³⁸⁾ a dodržení veterinárních předpisů⁵⁾. V souhlasu k dovozu a vypouštění nepůvodního druhu živočicha stanoví orgán státní správy myslivosti podmínky pro myslivecké hospodaření s tímto druhem.

§ 5

Zákazy stanovené k zachování druhů zvěře

(1) V zájmu zachování druhů zvěře se zakazuje

a) vypouštět do honiteb jedince druhů zvěře, které jsou drženy ve farmových chovech,^{1),2)} nebo jejich mláďata,

b) vypouštět do honiteb zvěř a zvířata získaná křížením mezi druhy zvěře a mezi druhy hospodářských zvířat,

c) vypouštět do honiteb zvěř, která byla chována v zajetí; výjimku z tohoto zákazu může povolit orgán státní ochrany přírody,

d) zavádět v honitbě další druhy zvěře bez předchozího souhlasu orgánu státní správy myslivosti po vyjádření orgánu státní ochrany přírody.

(2) Vypouštět zvěř do honitby může jen držitel honitby; jiná osoba jen s jeho souhlasem. Vypouštět zvěř lze jenom se souhlasem orgánů státní správy myslivosti, lesů a ochrany přírody pro danou honitbu, nejedná-li se o vypouštění zvěře po udělení výjimky podle odstavce 1 písm. c) nebo po vydání povolení podle odstavce 1 písm. d) nebo po povolení vydaném při dovozu zvěře anebo ze zavedených intenzivních chovů zvěře.

§ 6

Chovatelské přehlídky

(1) Pro hodnocení kvality chované zvěře a kontroly lovené zvěře jsou orgány státní správy myslivosti ve svých územních obvodech, popřípadě pro oblast chovu zvěře oprávněny každoročně rozhodnout o konání chovatelské přehlídky trofejí a za tím účelem ustavit

hodnotitelskou komisi. Pořádání chovatelské přehlídky mohou svěřit myslivecké organizaci.⁶⁾ O pořádání chovatelské přehlídky a její organizaci jsou uživatelé honiteb uvědoměni způsobem v místě obvyklým. Trofejí se rozumí rohy, parohy a parůžky rohaté a parohaté zvěře včetně lebky oddělené před prvním krčním obratlem, zbraně u prasete divokého, lebky a kůže některých šelem.

(2) Pro hodnocení význačných trofejí (trofejí, které přesahují medailové bodové hodnoty podle metodiky Mezinárodní myslivecké organizace, a to jelen 215 b., sika japonský 260 b., sika Dybowského 400 b., daněk 190 b., srnec 140 b., jelenec 300 b., muflon 225 b., kamzík 110 b., kňour 125 b.) a hodnocení na celostátních výstavách nebo výstavách s mezinárodní účastí ustaví ústřední orgán státní správy myslivosti ústřední hodnotitelskou komisi a pověří některou mysliveckou organizaci⁶⁾ vedením evidence význačných trofejí České republiky.

(3) Před vývozem význačné trofeje do zahraničí musí být trofej ohodnocena alespoň jedním členem ústřední hodnotitelské komise, vystavena hodnotitelská tabulka a pořízena fotodokumentace trofeje. Hodnotitelskou tabulku je povinna osoba převážející význačnou trofej do zahraničí předložit celnímu úřadu při propuštění do celního režimu vývozu.

§ 7

Chov zvěře v zajetí

(1) Chov zvěře v zajetí je možný jen se souhlasem orgánu státní správy myslivosti. K žádosti o udělení souhlasu předkládá žadatel vyjádření veterinárních orgánů⁵⁾ a orgánů na ochranu zvířat proti týrání⁷⁾ k navrhovaným podmínkám chovu. Souhlasu není třeba, jde-li o chov zvěře v zoologické zahradě zřízené obcí nebo krajem nebo jde-li o držení a chov loveckých dravců. Za chov zvěře v zajetí se nepovažuje krotký chov nebo polodivoký chov zvěře prováděný pro účely zazvěřování honiteb, péče o zraněnou zvěř prováděná uživatelem honitby po nezbytnou dobu, záchranné chovy a stanice potřebné péče o zraněné živočichy zřizované podle předpisů o ochraně přírody.⁸⁾ Záchranné chovy zvláště chráněných živočichů a péče o zraněné živočichy zvláště nechráněné, pokud jsou zvěři, lze však provádět jen v zařízeních schválených také orgánem státní správy myslivosti. Vypouštění jedinců z těchto zařízení do honitby lze provádět jen po projednání s orgánem státní správy myslivosti a s vědomím držitele a uživatele honitby.

(2) K dočasnému držení lišky obecné v zajetí pro účely výcviku psů loveckých plemen je třeba souhlasu orgánu státní správy myslivosti a orgánu na ochranu zvířat proti týrání, které mohou stanovit podmínky pro výkon této činnosti.

ČÁST TŘETÍ

OCHRANA MYSLIVOSTI A ZLEPŠOVÁNÍ ŽIVOTNÍCH PODMÍNEK ZVĚŘE

HLAVA I

OCHRANA MYSLIVOSTI

§ 8

Základní povinnosti

(1) Ochranou myslivosti se rozumí ochrana zvěře před nepříznivými vlivy prostředí, před nakažlivými nemocemi, před škodlivými zásahy lidí a před volně pobíhajícími domácími zvířaty; ochrana životních podmínek zvěře, zajištění klidu v honitbě a ochrana mysliveckých zařízení.

(2) Každý, kdo vstupuje se svou činností do přírody, si musí počínat tak, aby nedocházelo ke zbytečnému ohrožování nebo zraňování zvěře a k poškozování jejích životních podmínek.

§ 9

Omezení a zákazy dané v zájmu ochrany

(1) Je zakázáno plašit zvěř jakýmkoliv způsobem, s výjimkou opatření k zabránění škodám působeným zvěří a dovolených způsobů lovu. Dále je zakázáno rušit zvěř při hnízdění a kladení mláďat a provádět další činnosti záporně působící na život zvěře jako volně žijících živočichů, pokud nejde o činnosti při obhospodařování pozemků nebo o činnosti při návštěvách honiteb jako součástí krajiny.

(2) Rovněž je zakázáno poškozovat nebo ničit slaniska, napajedla, zařízení pro příkrmování, pozorování a lov zvěře a další myslivecká zařízení. K jejich vybudování a umístění je nutný předchozí souhlas vlastníka honebního pozemku. Nedá-li žádný z vlastníků honebních pozemků v honitbě tento souhlas, rozhodne o umístění slaniska, napajedla nebo zařízení pro příkrmování zvěře orgán státní správy myslivosti. Ustanovení zvláštních právních předpisů⁹⁾ tím nejsou dotčena.

(3) Na žádost uživatele honitby může orgán státní správy myslivosti, zejména v době hnízdění, kladení a odchovu mláďat nebo provádění lovů, nařídit přiměřené omezení nebo i zákaz vstupu do honitby nebo jejích částí, omezení jízdy koňmi a tažnými psy a omezení jiných sportovních nebo zájmových činností. Uvedená opatření se nevztahují na hospodářskou činnost vlastníků, popřípadě nájemců honebních pozemků.

(4) Orgán státní správy myslivosti spolupracuje s dalšími orgány státní správy, jimž jsou právnické i fyzické osoby povinny oznamovat konání hromadných akcí v přírodě,¹⁰⁾ a sděluje těmto orgánům požadavky potřebné k ochraně zvěře a jejích životních podmínek.

§ 10

Povinnosti vlastníků domácích a hospodářských zvířat a vlastníků pozemků

(1) Je zakázáno vlastníkům domácích zvířat, včetně zvířat ze zájmových chovů a zvířat z farmových chovů zvěře, nechat je volně pobíhat v honitbě mimo vliv svého majitele nebo vedoucího.

(2) Při obhospodařování pozemků, jejich ohrazování při pastvě a podobně jsou vlastníci, popřípadě nájemci pozemků povinni dbát, aby nebyla zvěř zraňována nebo usmrčována; ustanovení předpisů na ochranu zvířat proti týrání tím nejsou dotčena.⁷⁾ Ustanovení zvláštních právních předpisů na ochranu zvěře při obhospodařování pozemků nejsou dotčena.¹¹⁾

(3) K zabránění škodám působeným na zvěři při obhospodařování honebních pozemků jsou povinni

a) vlastníci, popřípadě nájemci honebních pozemků oznámit s předstihem uživateli honitby dobu a místo provádění zemědělských prací v noční době, kosení pícnin a použití chemických přípravků na ochranu rostlin,

b) provozovatelé mechanizačních prostředků na kosení pícnin používat účinných plašičů zvěře, a pokud je to možné, provádět sklizňové práce tak, aby zvěř byla vytlačována od středu sklizeného pozemku k jeho okraji,

c) provozovatelé silážních jam a krechtů provádět opatření proti nežádoucímu přístupu zvěře.

§ 11

Povinnosti a oprávnění uživatelů honiteb

(1) V zájmu ochrany zvěře jsou uživatelé polních honiteb povinni pečovat o zakládání remízků a jiných vhodných úkrytů pro zvěř a uživatelé lesních honiteb o zakládání políček pro zvěř na pozemcích, na kterých jim to vlastníci, popřípadě uživatel honebních pozemků na jejich žádost písemně povolí; vlastníci, popřípadě nájemce lesních pozemků může tuto činnost povolit jen při dodržení předpisů o lesích.¹²⁾

(2) Uživatelé honiteb jsou povinni provést po oznámení vlastníků, popřípadě nájemců honebních pozemků podle § 10 odst. 3 písm. a) potřebná opatření k záchraně zvěře.

(3) Uživatelé honiteb jsou povinni provádět v době nouze dostupná a přiměřená opatření k záchraně zvěře, zejména ve spojitosti se záplavami, povodněmi, lesními požáry a extrémně vysokou sněhovou pokrývkou.

(4) Uživatel honitby je povinen provozovat krmelce, zásypy, slaniska a napajedla a v době nouze zvěř řádně přikrmovat. Počty a objemy těchto zařízení se uvádějí v plánu mysliveckého hospodaření a v ročním statistickém výkazu o honitbě.

(5) Zjistí-li orgán státní správy myslivosti, že zvěř trpí hladem, a nezjedná-li uživatel honitby po výzvě orgánu státní správy myslivosti okamžitou nápravu, rozhodne tento orgán o krmení

zvěře na náklad uživatele. Odvolání podané proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.¹³⁾

(6) Uživatelé honiteb jsou povinni s vlastníky, popřípadě nájemci honebních pozemků, kteří na těchto pozemcích hospodaří a nejsou členy honebního společenstva, projednat alespoň 7 dnů předem konání činností, které mohou omezit obhospodařování těchto pozemků.

(7) Uživatel honitby je v rámci mysliveckého hospodaření oprávněn usmrcovat živočichy vyžadující regulaci.

HLAVA II

MYSLIVECKÁ STRÁŽ

§ 12

Ustanovení myslivecké stráže

(1) Uživatel honitby je povinen pro každých započatých 500 ha honitby navrhnout orgánu státní správy myslivosti ustanovení jedné myslivecké stráže. Návrh na ustanovení myslivecké stráže se předkládá do 30 dnů od uzavření smlouvy o nájmu honitby anebo do 30 dnů ode dne, kdy byl uživatel honitby vyrozuměn orgánem státní správy myslivosti o zrušení ustanovení myslivecké stráže; v případě užívání honitby na vlastní účet se návrh předkládá do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí o uznání honitby.

(2) Mysliveckou stráž ustanovuje orgán státní správy myslivosti na období 10 let; opakované ustanovení je možné. Návrh musí obsahovat písemný souhlas osoby navrhované na ustanovení mysliveckou stráží. Nesplní-li uživatel honitby povinnost podle odstavce 1, může ustanovit mysliveckou stráž orgán státní správy myslivosti a vyrozumí o tom uživatele honitby.

(3) Mysliveckou stráží může být ustanovena fyzická osoba, která

a) je starší 21 let,

b) má bydliště na území České republiky,

c) je bezúhonná,

d) má způsobilost k právním úkonům,

e) je fyzicky a zdravotně způsobilá pro výkon funkce myslivecké stráže,

f) prokázala znalost práv a povinností myslivecké stráže podle tohoto zákona a znalost souvisejících předpisů,

g) složila slib tohoto znění: "Slibuji, že jako myslivecká stráž budu s největší pečlivostí a svědomitostí plnit povinnosti při výkonu ochrany myslivosti, že budu při výkonu této činnosti dodržovat právní předpisy a nepřekročím oprávnění příslušející myslivecké stráží.",

h) má platný lovecký lístek a platný zbrojní průkaz a je pojištěna (§ 48),

i) vyslovila s ustanovením do funkce písemný souhlas.

(4) Za bezúhonného se podle tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo uznán vinným ze spáchání přestupku na úseku myslivosti¹⁴⁾ nebo komu byla pravomocně uložena pokuta podle tohoto zákona.

(5) K posouzení bezúhonnosti osoby požádá orgán státní správy myslivosti o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů.¹⁵⁾ Při posuzování bezúhonnosti se nepřihlíží k zahlazení odsouzení podle zvláštního zákona.¹⁶⁾ Žádost o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů a opis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Orgán státní správy myslivosti před ustanovením prověří znalosti navrhované osoby podle odstavce 3 písm. f) a přijme její slib podle odstavce 3 písm. g). Ustanovení mysliveckou stráží provede vydáním služebního odznaku se státním znakem a průkazu myslivecké stráže, ve kterém uvede dobu jeho platnosti a obvod působnosti. Obvod působnosti myslivecké stráže je vymezován honitbou (honitbami).

(7) Myslivecká stráž je povinna oznámit orgánu, který ji ustanovil, každou změnu podmínek uvedených v odstavci 3, a to do 30 dnů od vzniku této změny.

(8) Vyhláška stanoví vzor služebního odznaku se státním znakem, vzor průkazu myslivecké stráže a podrobnosti o předpokladech pro výkon funkce myslivecké stráže a o jejich ověřování.

§ 13

Zrušení ustanovení mysliveckou stráží

(1) Ustanovení mysliveckou stráží zaniká

a) uplynutím doby, na kterou byl vystaven průkaz myslivecké stráže,

b) zánikem nájmu honitby u osoby, která byla ustanovena na návrh nájemce této honitby,

c) smrtí myslivecké stráže,

d) doručením oznámení myslivecké stráže orgánu státní správy myslivosti o skončení výkonu funkce, nebo

e) zrušením ustanovení orgánem státní správy myslivosti.

(2) Orgán státní správy myslivosti ustanovení myslivecké stráže zruší, pokud osoba přestala tuto funkci vykonávat nebo přestala splňovat podmínky stanovené v § 12 odst. 3 nebo se prokáže, že byla ustanovena na podkladě nesprávných nebo nepravdivých údajů. Orgán státní správy myslivosti může ustanovení myslivecké stráže zrušit též na návrh uživatele honitby anebo z vlastního podnětu, pokud myslivecká stráž porušila při výkonu svých povinností tento zákon.

(3) Osoba, jejíž ustanovení mysliveckou stráží zaniklo podle odstavce 1 písm. a), b), d) nebo e), je povinna neprodleně odevzdat služební odznak a průkaz myslivecké stráže orgánu státní správy myslivosti, který ji ustanovil mysliveckou stráží. V případě, že k zániku ustanovení došlo podle odstavce 1 písm. c), přechází uvedená povinnost na dědice, popřípadě na jinou osobu, která má služební odznak a průkaz myslivecké stráže ve své dispozici.

§ 14

Oprávnění myslivecké stráže

(1) Myslivecká stráž je oprávněna

a) požadovat od osob, které jsou v honitbě se střelnou zbraní nebo s jinou loveckou výzbrojí, předložení zbrojního průkazu, průkazu zbraně, loveckého lístku, povolenky k lovu a potvrzení o povinném pojištění, popřípadě jiného průkazu, jímž lze prokázat jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého nebo přechodného pobytu,

b) zastavit a prohlížet v honitbě a na účelových komunikacích¹⁷⁾ v honitbě dopravní prostředky včetně přepravovaných zavazadel, je-li důvodné podezření, že přepravují nebo obsahují neoprávněně nabytou zvěř, a za tím účelem požadovat předložení dokladu o nabytí zvěře,

c) zadržet osobu, kterou přistihne v honitbě při neoprávněném lovu nebo při jiné činnosti tímto zákonem zakázané, nebo osobu, kterou přistihne v honitbě se zakázanou loveckou výzbrojí anebo se střelnou zbraní, pokud nejde o osobu oprávněnou podle zvláštních právních předpisů držet střelnou zbraň i na honebních pozemcích, a neprodleně přivolat orgán Policie České republiky (dále jen "policie"),

d) odejmout osobám uvedeným v písmenech b) a c) střelnou zbraň nebo zakázanou loveckou výzbroj, chycenou, ulovenou nebo přepravovanou zvěř, popřípadě i loveckého psa a fretku a vykázat je z honitby; o odnětí věci sepsat úřední záznam a osobě, jíž byla věc odňata, vystavit potvrzení o odnětí věci a odňatou střelnou zbraň nebo zakázanou loveckou výzbroj odevzdat neprodleně orgánu policie; osoby uvedené v písmenech a) až d) jsou povinny výzvám či úkonům v nich uvedeným vyhovět, popřípadě jich uposlechnout,

e) usmrcovat v honitbě toulavé psy, kteří mimo vliv svého vedoucího ve vzdálenosti větší než 200 m od nejbližší nemovitosti sloužící k bydlení pronásledují zvěř; pokud je tato nemovitost umístěna na oploceném pozemku, počítá se vzdálenost od jeho oplocení. Toto oprávnění se nevztahuje na psy ovčáckých a loveckých plemen, na psy slepecké, zdravotnické, záchranářské a služební; usmrcovat kočky potulující se v honitbě ve vzdálenosti větší než 200 m od nejbližší nemovitosti sloužící k bydlení; pokud je tato nemovitost umístěna na oploceném pozemku, počítá se vzdálenost od jeho oplocení,

- f) usmrcovat živočichy vyžadující regulaci,
 - g) usmrcovat po předchozím oznámení místně příslušnému obecnímu úřadu zdivočelá hospodářská zvířata a dále volně se pohybující označená zvířata z farmových chovů zvěře ve vzdálenosti větší než 200 m od nehonebního pozemku, na němž je farmový chov provozován,
 - h) požadovat pomoc nebo součinnost orgánů policie, popřípadě obecní policie, pokud nemůže splnění svých povinností zajistit vlastními silami a prostředky,
 - i) projednat přestupky podle tohoto zákona příkazem na místě,
 - j) vstupovat na pozemky v honitbě v rozsahu nezbytně nutném k výkonu funkce.
- (2) Myslivecká stráž, která usmrtila psa nebo kočku, zdivočelé hospodářské zvíře nebo označené zvíře z farmového chovu zvěře, je povinna o tom neprodleně informovat jeho vlastníka, pokud je známý, a sdělit mu místo usmrcení zvířete a popřípadě jej na toto místo doprovodit.
- (3) Prohlídka dopravních prostředků a zavazadel podle odstavce 1 nesmí sledovat jiný zájem než zjištění, zda v těchto prostředcích a zavazadlech není neoprávněně nabytá zvěř.

§ 15

Povinnosti myslivecké stráže

- (1) Myslivecká stráž je při své činnosti povinna
- a) prokázat se průkazem myslivecké stráže a nosit služební odznak,
 - b) dohlížet na dodržování povinností spojených s ochranou myslivosti,
 - c) oznamovat neodkladně zjištěné závady, nedostatky a škody podle jejich povahy uživateli honitby nebo orgánu, který ji ustanovil, popřípadě v neodkladných případech též orgánům policie nebo příslušným orgánům státní správy.
- (2) Myslivecká stráž je povinna zabezpečit průkaz myslivecké stráže a služební odznak proti zneužití, ztrátě a odcizení; případně takové skutečnosti je povinna neprodleně oznámit orgánu, který jí průkaz a odznak vydal.

§ 16

Odpovědnost za způsobenou škodu

- (1) Stát odpovídá za škodu osobě, která poskytla pomoc myslivecké stráži na její žádost nebo s jejím vědomím, (dále jen "poškozený"). Stát se této odpovědnosti může zprostit jen tehdy, způsobil-li si tuto škodu poškozený úmyslně. Došlo-li u poškozeného k újmě na zdraví nebo smrti, určí se rozsah a výše náhrady škody podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů. Při škodě na věcech, která poškozenému vznikla v souvislosti s poskytnutím této pomoci, se hradí skutečná škoda, a to uvedením v předešlý stav; není-li to možné nebo účelné, hradí se v

penězích. Poškozenému může být přiznána i úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou.

(2) Stát odpovídá i za škodu, kterou osoba způsobila v souvislosti s pomocí poskytnutou myslivecké stráží.

(3) Stát odpovídá obdobně podle odstavce 1 též za škodu způsobenou myslivecké stráží v souvislosti s plněním jejích úkolů a dále za škodu způsobenou mysliveckou stráží v souvislosti s plněním jejích úkolů, pokud se nejedná o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený zákrok vyvolala.

(4) Náhradu škody za stát poskytuje orgán státní správy myslivosti, který mysliveckou stráž ustanovil.

ČÁST ČTVRTÁ

TVORBA A VYUŽITÍ HONITEB

HLAVA I

NAVRHOVÁNÍ HONITEB

§ 17

Obecné zásady tvorby honiteb

(1) Myslivost lze provozovat jen v rámci uznané honitby.

(2) Honitba je tvořena souvislými honebními pozemky. Orgán státní správy myslivosti z důvodů bezpečnostních nebo vojenských nebo zájmu vlastníka prohlásí za nehonební pozemky i jiné pozemky než pozemky uvedené v § 2 písm. e), a to buď z vlastního podnětu nebo na návrh vlastníka.

(3) Pomine-li důvod, pro který byl pozemek prohlášen za nehonební, prohlásí orgán státní správy myslivosti na návrh vlastníka pozemku nebo z vlastního podnětu a za souhlasu vlastníka pozemku tento pozemek za honební. Dnem právní moci rozhodnutí o prohlášení pozemku za honební stává se tento pozemek součástí honitby, na jejímž území leží nebo se kterou má nejdelší společnou hranici.

(4) Při tvorbě honiteb se nepřihlíží k hranicím katastrálních území, územních obvodů obcí nebo krajů. Hranice honiteb se mají, pokud je to možné, krýt s hranicemi přírodními v terénu zřetelnými (například vodoteče, cesty, silnice).

(5) Honební pozemky tvořící honitbu musí spolu souviset. I pozemky jinak vyhovující pojmu souvislosti však nelze začlenit do jedné honitby, pokud tvoří překážku pohybu zvěře nebo jsou pro ni nebezpečím, například dálnice, silnice dálničního typu, přehrady a letiště se zpevněnou plochou.

(6) Při tvorbě honiteb se musí přihlížet k jejich tvaru. Nelze vytvořit ani uznat honitbu, která má tvar úzkého pozemkového pruhu v nejširším místě širokém jen 500 m, i když by dosahovala stanovené minimální výměry. Toto ustanovení se netýká okrajových částí honitby (výběžků). Stejně je nutno bránit vzniku hranice honitby, kterou by tvořilo rozhraní zemědělských a lesních pozemků. Za tím účelem se při tvorbě honiteb provádí vyrovnání hranic honiteb výměnou honebních pozemků nebo jejich přičleněním.

(7) Minimální výměra honitby se stanoví pro oboru 50 ha, pro ostatní honitby 500 ha.

§ 18

Uznání honitby

(1) Návrh na uznání honitby podává vlastník honebních pozemků nebo přípravný výbor honebního společenstva (§ 19 odst. 4) orgánu státní správy myslivosti. Splňuje-li návrh podmínky stanovené v § 17 tohoto zákona, musí orgán státní správy myslivosti vydat rozhodnutí o uznání honitby.

(2) Návrh na uznání vlastní honitby může podat vlastník souvislých honebních pozemků, které splňují podmínky uvedené v § 17.

(3) Vlastník honebních pozemků může spolu s dalšími vlastníky honebních pozemků vytvořit honební společenstvo, které pak může při splnění podmínek uvedených v § 17 podat návrh na uznání společenstevní honitby.

(4) Navrhovatel může požádat, aby k honebním pozemkům dosahujícím minimální výměry byly přičleněny další souvislé honební pozemky jiných vlastníků, a to s uvedením důvodů tohoto přičlenění. Pokud se o přičlenění s těmito vlastníky dohodl, přiloží tuto dohodu k návrhu. Jestliže se navrhovatelé budoucích sousedních honiteb dohodnou o vzájemné výměně honebních pozemků, která co do jejich výměry nemusí být stejná, předloží tuto dohodu k návrhům. Pokud provádí přičlenění orgán státní správy z vlastního podnětu, může se tak stát jen se souhlasem držitele honitby. Celkový rozsah výměn a přičlenění, které se provádějí k vyrovnání hranic, nesmí být vyšší než 10 % výměry vlastních honebních pozemků navrhovatele honitby.

(5) K návrhu na uznání obory se přikládá studie o vhodnosti přírodních a jiných podmínek pro intenzivní chov daného druhu zvěře, projekt chovu a výstavby potřebných zařízení a vyjádření veterinárních orgánů⁵⁾ a orgánů na ochranu zvířat proti týrání⁷⁾ k navrhovaným podmínkám chovu. Totéž platí o návrhu na uznání honitby nebo její změny, žádá-li se současně nebo dodatečně, aby v jejím obvodu vznikla bažantnice.

(6) K návrhu na uznání honitby navrhovatel přikládá jím zpracované údaje o vlastnictví honebních pozemků včetně mapového zákresu hranic honitby na mapě zajišťující přesné

odlišení hranic honiteb a návrh plánovaných druhů zvěře a jejich minimálních a normovaných stavů.

HLAVA II

HONEBNÍ SPOLEČENSTVO

§ 19

Založení honebního společenstva

(1) Honební společenstvo je právnickou osobou založenou podle tohoto zákona,

a) jehož členy mohou být pouze vlastníci nebo spoluvlastníci (dále jen "vlastník") souvislých honebních pozemků, jejichž výměra v součtu dosahuje výměry požadované tímto zákonem pro vznik společenstevní honitby, a

b) která zajišťuje sama výkon práva myslivosti, anebo společenstevní honitbu pronajme podle tohoto zákona.

(2) Honební společenstvo nesmí vlastním jménem podnikat,¹⁹⁾ nesmí se účastnit na podnikání jiných osob a nesmí zřizovat ani organizační složky.

(3) Název honebního společenstva tvoří označení "honební společenstvo" a jméno obce, případně městského obvodu nebo městské části (dále jen "obec"),²⁰⁾ v jejímž území je většina honebních pozemků tvořících společenstevní honitbu. Má-li honební společenstvo stejný název s jiným honebním společenstvem v téže obci, je povinno doplnit název dostatečně odlišujícím dodatkem.

(4) Návrh na registraci honebního společenstva spolu s návrhem na uznání společenstevní honitby podávají alespoň dva vlastníci honebních pozemků, kteří dosáhli věku 18 let, (dále jen "přípravný výbor"). Návrh podepíší členové přípravného výboru a uvedou svoje jména a příjmení, rodná čísla a bydliště. Dále uvedou, kdo z členů je zmocněncem oprávněným jednat jejich jménem. Podpisy členů přípravného výboru musí být úředně ověřeny.

(5) K návrhu na registraci přípravný výbor nebo honební společenstvo připojí ve dvojím vyhotovení

a) seznam vlastníků honebních pozemků, kteří jsou členy honebního společenstva (dále jen "seznam členů"), s uvedením jména, příjmení a bydliště,

b) mapový zakres honitby,

c) souhlasy vlastníků honebních pozemků s členstvím v honebním společenstvu.

(6) K návrhu na registraci honebního společenstva přípravný výbor dále připojí

a) zápis z jednání ustavující valné hromady honebního společenstva, na kterém byl zvolen honební starosta, případně honební výbor a schváleny stanovy, v nichž musí být uvedeny

název a sídlo honebního společenstva, zásady hospodaření a další náležitosti, stanoví-li tak tento zákon,

b) stanovy honebního společenstva ve dvojím vyhotovení.

(7) Ustavující valné hromadě předsedá při zahájení člen přípravného výboru zmocněný k tomu ostatními členy tohoto výboru, dokud není zvolen předsedající ustavující valné hromady. Pro rozhodování ustavující valné hromady platí ustanovení § 22 odst. 3 až 5 obdobně. Zápis z ustavující valné hromady podepíše valnou hromadou zvolený honební starosta a zapisovatel.

(8) Honební společenstvo vede seznam členů, v němž se zapisuje počet hlasů jednotlivých členů, název a sídlo člena, jde-li o právnickou osobu, nebo jméno a bydliště fyzické osoby, která je členem. Honební společenstvo je povinno každému svému členu na jeho písemnou žádost a jen za úhradu nákladů vydat opis seznamu všech členů nebo požadované části seznamu, a to nejpozději do 7 dnů od doručení žádosti.

§ 20

Vznik honebního společenstva

(1) Návrh na registraci se podává příslušnému orgánu státní správy myslivosti. Nemá-li návrh na registraci předepsané náležitosti anebo jsou-li údaje v něm neúplné nebo nepřesné, orgán státní správy myslivosti na to přípravný výbor bezodkladně, nejpozději do 5 dnů od doručení návrhu, upozorní s tím, že nebudou-li tyto vady ve stanovené lhůtě odstraněny, řízení bude zastaveno.

(2) Pokud orgán státní správy myslivosti nezjistí důvod k odmítnutí registrace, provede registraci a zašle zmocněnci přípravného výboru jedno vyhotovení předložených stanov a seznamu členů, na nichž vyznačí den registrace.

(3) Honební společenstvo vzniká dnem registrace. Ke stejnému dni запиše orgán státní správy myslivosti honební společenstvo do rejstříku honebních společenstev. Vznik honebního společenstva, jeho název a sídlo oznámí orgán státní správy myslivosti do 7 dnů ode dne registrace Českému statistickému úřadu.

(4) Orgán státní správy myslivosti odmítne zapsat honební společenstvo do rejstříku a uznat společenstevní honitbu, jestliže

a) celková výměra honebních pozemků ve vlastnictví osob uvedených v seznamu členů nedosahuje výměry stanovené tímto zákonem pro vznik společenstevní honitby,

b) předložené stanovy nesplňují podmínky podle § 19 odst. 6 písm. a).

(5) Rozhodnutí o odmítnutí registrace honebního společenstva doručí orgán státní správy myslivosti zmocněnci přípravného výboru.

§ 21

Valná hromada honebního společenstva

(1) Do působnosti valné hromady náleží

- a) volba a odvolání honebního starosty, který je zároveň předsedou honebního výboru, honebního místostarosty a dalších členů honebního výboru,
- b) schvalovat návrhy honebního starosty nebo honebního výboru o finančním hospodaření a o použití čistého výtěžku,
- c) rozhodovat o způsobu využití společenstevní honitby, včetně uzavření, změny nebo vypovězení smlouvy o nájmu honitby,
- d) rozhodnutí o změně stanov,
- e) rozhodnutí o přijetí vlastníka honebních pozemků přiřčených k honitbě za člena honebního společenstva,
- f) rozhodnutí o dalších otázkách, stanoví-li tak tento zákon nebo vyhradí-li si to valná hromada.

(2) Valná hromada může přenést působnost podle odstavce 1 písm. c) na honební výbor.

§ 22

Jednání valné hromady

(1) Valnou hromadu svolává honební starosta zpravidla jednou ročně. V případě nečinnosti honebního starosty může valnou hromadu svolat honební místostarosta. Člen nebo členové honebního společenstva, jejichž hlasy činí alespoň 10 % všech hlasů, mohou požádat honebního starostu o svolání valné hromady k projednání navržených záležitostí. Honební starosta je povinen do 30 dnů od doručení této žádosti valnou hromadu svolat; pokud tuto valnou hromadu nesvolá, má právo valnou hromadu svolat člen nebo členové honebního společenstva, kteří podali žádost podle předchozí věty.

(2) Honební starosta je povinen vyrozumět všechny členy honebního společenstva o konání valné hromady s uvedením místa, data, hodiny a pořadu jednání. Způsob vyrozumění může upřesnit valná hromada honebního společenstva. Návrh na uzavření, změnu nebo vypovězení smlouvy o nájmu honitby a návrh o finančním hospodaření a o použití čistého výtěžku musí být k nahlédnutí u honebního starosty nejpozději 15 dní před konáním valné hromady. Součástí oznámení o konání valné hromady musí být také jakýkoliv návrh závazků, které mohou významným způsobem ovlivnit hospodaření honebního společenstva. Projednat záležitost, která nebyla uvedena v pozvánce na valnou hromadu, lze pouze se souhlasem všech přítomných členů honebního společenstva.

(3) Hlasovací právo na valné hromadě přísluší pouze členům honebního společenstva. Na rozhodování se členové honebního společenstva podílejí podle výměry honebních pozemků, které vlastní a které tvoří společenstevní honitbu. Za každý, i započatý hektar výměry honebního pozemku, který v honitbě vlastní, přísluší členovi honebního společenstva jeden hlas.

(4) Valná hromada je schopná se usnášet, pokud jsou přítomni členové nebo jejich zástupci, kteří mají alespoň polovinu hlasů. Nesejde-li se potřebný počet hlasů po uplynutí jedné hodiny od stanoveného počátku valné hromady, může se valná hromada platně usnášet za jakéhokoliv počtu hlasů přítomných členů.

(5) Valná hromada rozhoduje většinou hlasů přítomných členů. K rozhodnutí podle § 21 odst. 1 písm. b), c) a d) nebo § 21 odst. 2 se vyžaduje souhlas tří čtvrtin hlasů přítomných členů. Stanovy mohou určit vyšší počet hlasů potřebných k rozhodnutí.

(6) O rozhodnutích valné hromady musí být pořízen zápis obsahující průběh jednání. Zápis podepíše honební starosta a valnou hromadou zvolený zapisovatel. Každý člen honebního společenstva může, na své náklady, požádat o vydání kopie zápisu nebo jeho části. Honební společenstvo musí uchovávat zápisy po celou dobu jeho existence.

(7) Členové honebního společenstva mohou přijímat rozhodnutí i mimo valnou hromadu. V takovém případě osoba, která je jinak oprávněna svolat valnou hromadu, předloží návrh rozhodnutí členům k vyjádření s oznámením lhůty, ve které mají učinit písemné vyjádření. Nevyjádří-li se člen ve lhůtě, platí, že souhlasí. Osoba, která předložila návrh rozhodnutí, pak oznámí výsledky hlasování jednotlivým členům. Většina se počítá z celkového počtu hlasů příslušejících všem členům.

(8) Považuje-li člen honebního společenstva rozhodnutí valné hromady za nezákonné nebo odporující stanovám, může se do 15 dnů ode dne, kdy se o rozhodnutí dozvěděl, nejpozději však do 3 měsíců od konání valné hromady, domáhat, aby soud vyslovil neplatnost rozhodnutí valné hromady, jinak jeho právo zaniká; toto platí obdobně i pro rozhodnutí přijaté podle odstavce 7.

§ 23

Honební starosta

(1) Honební starosta zastupuje honební společenstvo navenek. Uzavřít, změnit nebo vypovědět smlouvu o nájmu honitby může honební starosta jenom s předchozím souhlasem příslušného orgánu honebního společenstva, jinak je jím provedený úkon neplatný.

(2) Honebního starostu a jeho zástupce volí valná hromada na období 10 let způsobem uvedeným ve stanovách, a to z členů honebního společenstva nebo z fyzických osob, které navrhne člen honebního společenstva.

(3) Jestliže honební starosta zemře nebo se vzdá funkce, vykonává tuto funkci místostarosta až do zvolení nového honebního starosty nejbližší valnou hromadou.

(4) Honební starosta obstarává všechny záležitosti honebního společenstva, pokud nejsou vyhrazeny valné hromadě; je přitom povinen řídit se pokyny valné hromady, pokud jsou v souladu s právními předpisy a stanovami.

(5) Honební starosta je povinen vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře. Honební starosta odpovídá honebnímu společenstvu za škodu, kterou způsobil porušením právních povinností při výkonu funkce. V řízení proti honebnímu starostovi zastupuje honební společenstvo určený člen honebního výboru, a není-li honební výbor zvolen, kterýkoliv člen honebního společenstva.

(6) Honebního starostu v době jeho nepřítomnosti zastupuje honební místostarosta; jedná a rozhoduje ve všech věcech, které jsou svěřeny honebnímu starostovi.

§ 24

Honební výbor

(1) Pokud počet členů honebního společenstva přesahuje 10, je honební společenstvo povinno zvolit honební výbor, který tvoří honební starosta, honební místostarosta a nejméně jeden a nejvýše 5 dalších členů honebního společenstva; počet členů určí stanovy. Pro svolávání honebního výboru platí ustanovení o svolávání valné hromady obdobně.

(2) Neurčí-li stanovy jinak, může se honební výbor usnášet, jen je-li přítomna nadpoloviční většina jeho členů; k usnesení je zapotřebí souhlasu většiny přítomných členů. Při rovnosti hlasů je rozhodující hlas předsedajícího. O jednání honebního výboru musí být pořízen zápis obsahující průběh jednání. Zápis podepíší všichni přítomní členové honebního výboru. Honební společenstvo musí uchovávat zápisy z jednání honebního výboru po celou dobu jeho existence.

(3) Stanovy mohou připustit i písemné hlasování nebo hlasování pomocí prostředků sdělovací techniky mimo zasedání honebního výboru, pokud s tím souhlasí všichni jeho členové.

(4) Při obstarání záležitostí honebního společenstva má honební výbor postavení honebního starosty, s výjimkou práva zastupovat honební společenstvo navenek.

§ 25

Zrušení a zánik honebního společenstva

(1) Honební společenstvo zaniká dnem výmazu z rejstříku. Zániku honebního společenstva předchází jeho zrušení s likvidací. Honební společenstvo se zrušuje

a) dnem zániku společenstevní honitby,

b) uplynutím doby, na kterou bylo založeno,

c) dnem uvedeným v rozhodnutí valné hromady o zrušení honebního společenstva, jinak dnem, kdy toto rozhodnutí bylo přijato; rozhodnout o zrušení lze pouze tak, aby nejpozději v den zrušení zanikla smlouva nájmu honitby, je-li uzavřena,

d) rozdělením nebo sloučením s dalším honebním společenstvem. V tomto případě se likvidace neprovádí,

e) zrušením konkursu po splnění rozvrhového usnesení nebo zrušením konkursu z důvodu, že majetek dlužníka je zcela nepostačující.

(2) Na likvidaci majetku a závazků zrušeného honebního společenstva se použijí předpisy o likvidaci majetku a závazků obchodních společností. Zjistí-li likvidátor kdykoliv v průběhu likvidace, že majetek zrušeného honebního společenstva je předlužen, je povinen podat insolvenční návrh. Skončí-li likvidace majetkovým zůstatkem, naloží s ním likvidátor způsobem určeným ve stanovách.

(3) Likvidátora jmenuje valná hromada honebního společenstva. Neučiní-li tak bez zbytečného odkladu, je likvidátor jmenován soudem. Odměnu likvidátora stanoví ten, kdo likvidátora jmenoval.

(4) Zánik honebního společenstva oznámí orgán státní správy myslivosti do 7 dnů od výmazu Českému statistickému úřadu.

§ 26

Členství v honebním společenstvu

(1) Převede-li člen honebního společenstva vlastnické právo k honebním pozemkům, které jsou součástí společenstevní honitby, jeho členství v honebním společenstvu zaniká; nabyvatel těchto pozemků se stává členem honebního společenstva, pokud do 30 dnů ode dne vzniku jeho vlastnického práva neoznámí písemně honebnímu společenstvu, že s členstvím nesouhlasí.

(2) Členství v honebním společenstvu dále zaniká v případě, že správní úřad k tomu oprávněný podle tohoto zákona prohlásil pozemky ve vlastnictví člena honebního společenstva za nehonební.

(3) Člen honebního společenstva může ukončit své členství na základě písemného oznámení; členství zaniká posledním dnem kalendářního roku, ve kterém bylo oznámení učiněno.

(4) Osoba, jejíž členství v honebním společenstvu zaniklo, má nárok na vypořádací podíl. Výši tohoto podílu nebo způsob jeho výpočtu určí stanovy.

(5) Spoluvlastníci honebních pozemků, které jsou součástí společenstevní honitby, se musí dohodnout, kdo z nich bude vykonávat práva člena honebního společenstva, nebo mohou určit společného zmocněnce.

(6) Vlastníci honebních pozemků, které orgán státní správy myslivosti přiřadil do společenstevní honitby, se stávají řádnými členy honebního společenstva, pokud do 30 dnů od doručení vyrozumění o přiřazení oznámí písemně honebnímu společenstvu, že trvají na členství.

§ 27

Majetek honebního společenstva

(1) Honební společenstvo odpovídá za své závazky celým svým majetkem. Členové honebního společenstva ručí za závazky honebního společenstva.

(2) Příjmem honebního společenstva mohou být

a) příjem z využití společenstevní honitby na vlastní účet,

b) příjmy z nájmu společenstevní honitby,

c) dary a dědictví,

d) půjčky a úvěry a úroky z vkladů,

e) jiné příjmy, stanoví-li tak zvláštní zákon.

(3) Honební společenstvo vede účetnictví podle zvláštního zákona.²¹⁾

§ 28

Rejstřík honebních společenstev

(1) Rejstřík honebních společenstev vedený orgánem státní správy myslivosti je veřejný seznam, do kterého se zapisují nebo vyznačují zákonem stanovené údaje týkající se honebních společenstev. Jeho součástí je sbírka listin obsahující stanovy.

(2) Rejstřík honebních společenstev je každému přístupný. Každý má právo do něj nahlížet, pořizovat si na své náklady kopie a výpisy. Na požádání vydá orgán státní správy myslivosti úřední potvrzení o zápisu nebo o tom, že zápis není proveden.

(3) Do rejstříku honebních společenstev se zapisují tyto údaje:

a) název a sídlo honebního společenstva s uvedením dne a čísla registrace,

b) zánik honebního společenstva s uvedením dne a právního důvodu výmazu,

c) identifikační číslo osoby honebního společenstva,

d) jméno, příjmení a adresa místa trvalého pobytu honebního starosty, honebního místostarosty a dalších členů honebního výboru,

- e) identifikace honebních pozemků tvořících společenstevní honitbu, a to slovním popisem hranice honitby,
- f) zrušení honebního společenstva,
- g) vstup do likvidace včetně jména, příjmení a adresy místa trvalého pobytu likvidátora,
- h) zahájení insolvenčního řízení, prohlášení konkursu, jméno, příjmení (obchodní firma) a sídlo insolvenčního správce.

(4) Do rejstříku honebních společenstev se zapíše také změna nebo zánik skutečností podle odstavce 3.

(5) Identifikační číslo osoby přiděluje honebnímu společenstvu orgán státní správy myslivosti; identifikační číslo osoby poskytne orgánu státní správy myslivosti správce základního registru osob^{21a}).

HLAVA III

UZNÁNÍ HONITBY A JEJÍ ZMĚNY

§ 29

Řízení o uznání honitby

(1) K řízení a k vydání rozhodnutí o uznání honitby je příslušný orgán státní správy myslivosti, v jehož územním obvodu leží honební pozemky navrhované honitby. Jestliže honební pozemky leží v obvodech více těchto orgánů, je příslušný orgán, v jehož obvodu leží největší část honebních pozemků.

(2) Pokud držitel honitby nezačne ve lhůtě 60 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uznání honitby užívat honitbu sám nebo ji nepronajme, orgán státní správy myslivosti honební pozemky přičlení k jiné honitbě nebo rozděleně k několika honitbám a rozhodnutí o uznání původní honitby zruší.

(3) V rozhodnutí o uznání honitby se uvede její název, její držitel, výměra honebních pozemků v členění podle druhů kultur, popis hranic, vyznačení obvodu honitby, výčet a výměry honebních pozemků přičleněných s uvedením jejich vlastníků a důvodů přičlenění, jakostní třídy honitby pro jednotlivé druhy zvěře navržené držitelem honitby a jejich minimální a normované stavy.

(4) Do nabytí právní moci rozhodnutí o uznání honitby užívá honitbu její dosavadní uživatel. V rozhodnutí o uznání honitby nelze vyloučit odkladný účinek odvolání.¹³⁾

§ 30

Přičlenění

(1) Honební pozemky, které netvoří vlastní nebo společenstevní honitbu, přičlení orgán státní správy myslivosti zpravidla k honitbě, která má s těmito honebními pozemky nejdelší

společnou hranici a zásady řádného mysliveckého hospodaření nevyžadují jejich jiné přiřazení.

(2) Vlastníkům honebních pozemků, které orgán státní správy myslivosti přiřadil podle odstavce 1, náleží od držitele honitby náhrada; jde-li o společenstevní honitbu, je náhradu povinno platit honební společenstvo. Nedohodnou-li se zúčastněné osoby o výši náhrady, určí náhradu orgán státní správy myslivosti a přihlédně přitom k velikosti přiřazených honebních pozemků a k předpokládanému výnosu z výkonu práva myslivosti na těchto pozemcích. Náhrada je splatná do 31. března běžného roku zpětně. Náhrada však nenáleží, pokud honební pozemky byly přiřazené ke společenstevní honitbě a jejich vlastníci se stal členem honebního společenstva.

§ 31

Změna a zánik honiteb

(1) Vyžadují-li to zásady řádného mysliveckého hospodaření, může orgán státní správy myslivosti povolit změnu honitby vyrovnáváním hranic nebo výměnou honebních pozemků (dále jen "změna honitby"). Při změně honitby se nepřihlíží k územním hranicím obcí, okresů nebo krajů a výměry směřovaných pozemků nemusí být stejné.

(2) Návrh na změnu honitby podávají držitelé dotčených honiteb společně, a to orgánu státní správy myslivosti, do jehož územního obvodu zasahují dotčené honební pozemky největší částí. Nedohodnou-li se vlastníci dotčených honiteb na předložení společného návrhu na změnu honitby, může návrh podat kterýkoliv z nich. Jde-li o společenstevní honitbu, podá návrh honební společenstvo.

(3) Změnu honitby podle odstavců 1 a 2 orgán státní správy myslivosti nepovolí, pokud by vedla ke změně celkové výměry alespoň jedné z dotčených honiteb o více než 10 %. V důsledku změny honitby může klesnout její výměra i pod tímto zákonem stanovenou minimální výměru. Rozhodnutím o změně honitby nezaniká nájem honitby, je-li sjednán.

(4) Změnu honitby vyplývající ze změn vlastnictví honebních pozemků, o kterou požádá vlastníci honebních pozemků, provede orgán státní správy myslivosti vždy k 31. prosinci roku následujícího po roce, v němž vlastníci o úpravu požádali.

(5) Orgán státní správy myslivosti může na návrh držitele honitby, orgánu ochrany přírody nebo orgánu státní správy lesa v odůvodněných případech rozhodnout o změně minimálních nebo normovaných stavů zvěře pro danou honitbu.

(6) Honitba zaniká

a) zrušením, sloučením nebo rozdělením honitby na žádost jejich držitelů a nabytím právní moci nových rozhodnutí o uznání honitby,

- b)** zrušením honebního společenstva,
- c)** poklesne-li výměra honitby pod minimální výměru v důsledku změny vlastnického práva k honebním pozemkům, zaniká honitba k 31. prosinci roku následujícího po roce, v němž k poklesu došlo,
- d)** prohlásí-li orgán státní správy myslivosti v honitbě více než 10 % pozemků pod stanovenou minimální výměru za nehonební, zaniká honitba k 31. prosinci roku následujícího po roce, v němž k prohlášení došlo,
- e)** rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti, není-li ohrazení obory funkční a nezjedná-li držitel honitby v přiměřené lhůtě stanovené orgánem státní správy myslivosti nápravu.

HLAVA IV

VYUŽITÍ HONITEB

§ 32

Rozhodnutí držitele honitby o způsobu jejího využití

- (1)** Držitel honitby může honitbu využívat sám nebo ji může pronajmout.
- (2)** Pokud honební společenstvo užívá honitbu na vlastní účet, je povinno přednostně před dalšími osobami umožnit účast na užívání honitby svým členům. K této přednosti je povinno přihlížet i při rozhodnutí o pronájmu honitby.
- (3)** Pronajmout lze honitbu jen
 - a)** české fyzické osobě, která má platný český lovecký lístek,
 - b)** mysliveckému sdružení vzniklému podle předpisů o sdružování občanů⁶⁾ za účelem nájmu honitby, jehož nejméně 3 členové splňují podmínku uvedenou v písmenu a),
 - c)** české právnické osobě, která na pozemcích v těchto honitbách zemědělsky nebo lesnický hospodaří nebo která má myslivost uvedenou v předmětu své činnosti a jejíž statutární orgán nebo alespoň jeden jeho člen nebo odpovědný zástupce splňuje podmínku uvedenou v písmenu a).
- (4)** Právnické osoby, které hospodaří s majetkem státu nebo majetek státu spravují, mohou pronajímat honitbu jen po provedení výběrového řízení. Výběrovým řízením se pro účely tohoto zákona rozumí právní úkony držitele honitby směřující ke vzniku smlouvy o nájmu honitby:
 - a)** sdělení držitele honitby o podmínkách nájmu honitby, všem zájemcům o nájem honitby,
 - b)** sdělení rozhodnutí všem zájemcům o tom, který ze zájemců prokázal nejlepší záměr, mysliveckou odbornost, praxi a důvěryhodnost,
 - c)** sdělení všem zájemcům o výši ceny, za kterou je honitba vybranému zájemci pronajímána,
 - d)** sdělení plného obsahu uzavřené smlouvy s vybraným nájemcem všem zájemcům.

V případě umístění dvou nebo více zájemců z řad mysliveckých spolků se sídlem v místě honitby na prvním místě rozhodne o nájemci větší počet členů mysliveckého spolku. V případě umístění více jiných zájemců na prvním místě rozhodne o vybraném nájemci los.

(5) Honitbu nelze rozdělit na části a v nich přenechat někomu provozování myslivosti; rovněž nelze přenechat lov zvěře za úplatu, pokud se nejedná o poplatkový odstřel s doprovodem.

(6) Pokud je honitba pronajata mysliveckému sdružení, je toto myslivecké sdružení povinno upřednostnit přihlášky členství podané vlastníky, popřípadě nájemci honebních pozemků této honitby.

§ 33

Smlouva o nájmu honitby

(1) Smlouva o nájmu honitby musí být uzavřena písemně na dobu 10 let. Držitel honitby je povinen do 15 dnů ode dne uzavření smlouvy zaslat jedno její vyhotovení orgánu státní správy myslivosti.

(2) Nájemné z honitby se stanoví dohodou smluvních stran, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(3) Pokud v případech stávající honitby na honebních pozemcích státu uplatní dosavadní nájemce zájem o opětovné uzavření nájemní smlouvy na další období, bude s ním jednáno o uzavření smlouvy podle podmínek stanovených pro výběrové řízení jako s prvním. Toto právo nevzniká, jestliže se držitel rozhodne užívat honitbu na vlastní náklad nebo pokud nájemce v průběhu uplynulé doby nájmu porušil nájemní smlouvu nebo mu byla orgánem státní správy myslivosti uložena pokuta podle zákona o myslivosti.

(4) Pokud nájemci honiteb na honebních pozemcích ve vlastnictví státu provedou opatření na ochranu proti škodám působeným zvěří po předchozím souhlasu zástupce právnické osoby, která hospodáří s majetkem státu nebo majetek státu spravuje, přijme se toto plnění jako naturální plnění na nájem ve výši ceny takového opatření v místě honitby obvyklé.

(5) Při zániku smlouvy o nájmu honitby se mezi stranami vyrovná rozdíl v hodnotě mysliveckých zařízení existujících při vzniku a zániku smlouvy, pokud se nedohodnou strany jinak.

(6) Smlouva o nájmu honitby zaniká

a) uplynutím doby,

b) zánikem honitby,

c) zánikem nebo smrtí nájemce honitby,

d) přestane-li nájemce splňovat podmínku uvedenou v § 32 odst. 3,

e) dohodou,

f) výpovědi s 18měsíční výpovědní lhůtou po změně držitele honitby v případě, že nový držitel honitby ji bude využívat na vlastní účet,

g) výpovědi pronajímatele nebo nájemce pro nedodržení podmínek smlouvy o nájmu,

h) rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti v případech, kdy porušením smlouvy nájemcem dojde k vážnému ohrožení životního prostředí anebo poklesu počtu zvěře v honitbě pod stanovené minimální stavy.

(7) Přejde-li vlastnické právo k honebním pozemkům v honitbě, která je pronajata, vstupuje nový vlastník do smlouvy o nájmu honitby na místo vlastníka dosavadního. Dojde-li ke změně pronajaté honitby podle § 31 odst. 4, upraví se stávající nájemní smlouva k datu provedené změny.

(8) Držitel honitby je povinen oznámit písemně orgánu státní správy myslivosti zánik smlouvy o nájmu honitby v případech uvedených v odstavci 6 písm. a) až g), a to do 15 dnů ode dne, kdy k takové skutečnosti došlo.

(9) Není-li tímto zákonem nebo smlouvou o nájmu stanoveno jinak, řídí se právní vztahy ze smlouvy o nájmu honitby ustanoveními občanského zákoníku o nájmu. Pronájem části honitby nebo podnájem honitby nebo její části je zakázán.

§ 34

Evidence využití honiteb

(1) Orgán státní správy myslivosti vede evidenci honiteb v územním obvodu své působnosti a evidenci jejich využití na základě vydaných rozhodnutí nebo jiných úkonů a skutečností.

(2) V rámci evidence využití honiteb jsou vedeny evidence mysliveckých hospodářů a mysliveckých stráží s jejich osobními údaji, s daty jmenování, odvolání a vydání průkazů, jakož i evidence loveckých psů používaných pro honitbu.

ČÁST PÁTÁ

MYSLIVECKÉ HOSPODAŘENÍ A LOV

HLAVA I

MYSLIVECKÝ HOSPODÁŘ

§ 35

(1) Uživatel honitby je povinen navrhnout orgánu státní správy myslivosti ustanovení mysliveckého hospodáře. Předpokladem pro zastávání této funkce je, že navržená osoba

a) má způsobilost k právním úkonům,

b) je starší 21 let,

c) je bezúhonná (§ 12 odst. 4); k uloženým pokutám za přestupky na úseku myslivosti¹⁴⁾ a k pokutám za přestupky uložené podle tohoto zákona se nepřihlíží, pokud od právní moci rozhodnutí o jejich uložení uplynuly 2 roky,

d) má bydliště na území České republiky,

e) má platný lovecký lístek,

f) má platný zbrojní průkaz skupiny C,

g) je pojištěna (§ 48), a

h) složila zkoušku z myslivosti na vysoké škole, na které je myslivost vyučovacím předmětem, nebo úspěšně ukončila studia na střední odborné škole nebo vyšší odborné škole, na které je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem, nebo složila vyšší odbornou mysliveckou zkoušku anebo složila zkoušku pro myslivecké hospodáře; potvrzení o složení zkoušky vystavené jejím pořadatelem je veřejnou listinou.

(2) Orgán státní správy myslivosti, který rozhoduje o ustanovení mysliveckého hospodáře, si k ověření bezúhonnosti podle odstavce 1 písm. c) vyžádá podle zvláštního právního předpisu¹⁵⁾ opis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů a opis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Ke splnění podmínky bezúhonnosti je také třeba předložení čestného prohlášení, jímž fyzická osoba prokáže, že na úseku myslivosti jí nebyla pravomocně uloženy správní tresty za spáchání přestupku podle zákona o přestupcích¹⁴⁾, ani jí nebyla pravomocně uložena pokuta podle tohoto zákona. K uloženým správním trestům za přestupky na úseku myslivosti¹⁴⁾ a k pokutám za přestupky uložené podle tohoto zákona se nepřihlíží, pokud od právní moci rozhodnutí o jejich uložení uplynuly 2 roky.

(3) Navrhnout ustanovení mysliveckého hospodáře je uživatel honitby povinen do 15 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí o uznání honitby, po uzavření smlouvy o nájmu honitby nebo po nabytí právní moci, rozhodnutí o odvolání, popřípadě po zániku funkce dosavadního mysliveckého hospodáře, jakož i po doručení rozhodnutí, jímž bylo odmítnuto jmenovat mysliveckým hospodářem navrženou osobu.

(4) Myslivecký hospodář je při své činnosti oprávněn

a) vypracovat a spolu se zástupcem uživatele honitby podepisovat úkony týkající se mysliveckého hospodaření, například návrh plánu mysliveckého hospodaření a statistický výkaz o stavu honitby,

b) zastupovat uživatele honitby při jednání týkajícím se mysliveckého hospodaření,

c) kontrolovat ulovenou zvěř a její označení, být předem zpraven o provádění dohledávky poraněné zvěře, která přeběhla nebo přeletěla ze sousední honitby,

d) požadovat předložení loveckého lístku a potvrzení o povinném pojištění od osob, které loví v honitbě zvěř; při zjištění neplatnosti loveckého lístku nebo nepředložení potvrzení o povinném pojištění vyzvat lovce, aby honitbu opustil, a případ oznámit orgánu státní správy myslivosti; uvedené osoby jsou povinny předložit požadované doklady, popřípadě honitbu opustit,

e) usmrcovat toulavé psy a kočky, živočichy vyžadující regulaci, zdivočelá domácí zvířata a volně se pohybující zvířata z farmových chovů zvěře podle § 14 odst. 1 písm. e) a g),

f) vést společné lovy, požadovat předložení dokladů loveckých psů, zastavit provádění společného lovu, nejsou-li splněny podmínky pro něj stanovené, nebo není-li dbáno bezpečnostních pravidel při použití loveckých zbraní.

(5) Myslivecký hospodář je při své činnosti povinen

a) prokázat se průkazem mysliveckého hospodáře,

b) zabezpečovat plnění povinností spojených s chovem a lovem zvěře,

c) navrhnout uživateli honitby opatření k řádnému mysliveckému hospodaření v honitbě; odpovídá mu za toto hospodaření,

d) vést záznamy o hospodaření v honitbě, zejména o ulovené zvěři, jejím prodeji a ostatních dispozicích s ní, a připravovat statistická hlášení pro orgány státní správy myslivosti,

e) evidovat vydané povolenky k lovu, v honitbě používané lovecké psy (s rozdělením na psy započítané do minimálního předepsaného počtu pro honitbu a na psy ostatní), vést další předepsané evidence,

f) nejpozději následující den po skončení honu zajistit provedení společné dohledávky s použitím loveckých psů,

g) vyloučit z účasti na honu střelce, honce i další osoby, které jsou pod vlivem alkoholu nebo jiných toxických látek, osoby mladší 15 let a osoby, které hrubým způsobem porušily bezpečnostní pravidla; uvedené osoby jsou povinny místo honu opustit,

h) provádět a zajišťovat opatření na ochranu zvěře,

i) oznamovat neodkladně zjištěné závady, nedostatky a škody podle jejich povahy uživateli honitby a orgánu státní správy myslivosti, který jej ustanovil,

j) zabezpečit průkaz mysliveckého hospodáře proti zneužití, ztrátě a odcizení; případné takové skutečnosti neprodleně oznámit orgánu státní správy myslivosti, který mu průkaz vydal.

(6) Myslivecký hospodář může v odůvodněných případech na dočasnou dobu pro některý úkon přenést své povinnosti a oprávnění s výjimkou oprávnění podle odstavce 3 písm. e) na osobu, která drží lovecký lístek nejméně předchozích 5 let.

(7) Mysliveckého hospodáře ustanovuje a odvolává orgán státní správy myslivosti na návrh uživatele honitby. Pro ustanovování a odvolávání platí obdobně ustanovení § 12 odst. 3 a § 13.

(8) Vyhláška stanoví vzor průkazu mysliveckého hospodáře, dále způsob provádění zkoušek pro myslivecké hospodáře, a které myslivecké organizace a školy, na kterých je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem, mohou být pověřeny organizací těchto zkoušek.

HLAVA II

PLÁN MYSLIVECKÉHO HOSPODAŘENÍ

§ 36

Vypracování plánu

(1) Uživatel honitby je povinen každoročně provést v termínu stanoveném orgánem státní správy myslivosti [§ 59 odst. 2 písm. c)] sčítání zvěře v honitbě a do 5 dnů výsledek písemně oznámit příslušnému orgánu státní správy myslivosti (§ 60). Držitel honitby a držitelé sousedních honiteb mají právo účastnit se se svým zástupcem sčítání a vyjádřit se orgánu státní správy myslivosti k jeho výsledkům. Pokud některý držitel honitby nesouhlasí s výsledkem provedeného sčítání a oznámí to písemně orgánu státní správy myslivosti nejpozději do 1 týdne ode dne provedeného sčítání, nařídí tento orgán nové konečné sčítání.

(2) Uživatel honitby je povinen vypracovat každoročně plán mysliveckého hospodaření v honitbě (dále jen „plán“). Při vypracování plánu vychází z posouzení celkového stavu ekosystému, výsledku porovnání kontrolních a srovnávacích ploch a výše škod způsobených v uplynulém období zvěří na lesních a zemědělských porostech, z výsledků sčítání zvěře, ze stanovených minimálních a normovaných stavů zvěře, poměrů pohlaví a koeficientů očekávané produkce, jakož i ze záměrů, které byly uvedeny v návrhu na uznání honitby. V části týkající se mysliveckého hospodaření se uvádí i zamýšlené zazvěřování, výstavba mysliveckých zařízení, opatření v péči o zvěř a při ochraně a zlepšování životních podmínek zvěře. Jestliže je honitba v oblasti chovu zvěře, vychází plán ze závěrů a doporučení orgánu státní správy myslivosti, který vymezil příslušnou oblast chovu zvěře.

(3) Vypracovaný plán předloží uživatel honitby držiteli honitby k vyjádření. Jestliže se držitel honitby do 15 dnů od doručení plánu k němu nevyjádří, má se za to, že s ním souhlasí. Pokud po vyjádření držitele honitby nedojde mezi ním a uživatelem honitby k dohodě o plánu, určí jej na návrh některého z nich orgán státní správy myslivosti rozhodnutím. Odsouhlasený, popřípadě dohodnutý plán je uživatel honitby povinen zaslat orgánu státní správy myslivosti.

(4) Orgán státní správy myslivosti je oprávněn kontrolovat plnění plánů zaslaných mu podle odstavce 2 nebo 3 a změněných plánů podle § 37. Za tím účelem, není-li dohodnuto jinak, mu uživatel honitby předkládá měsíční písemná hlášení o plnění plánu, a to do pátého dne měsíce následujícího po měsíci, v němž k lovu došlo.

(5) V honitbách, kde pro některé druhy spárkaté zvěře nejsou stanoveny minimální a normované stavy, lze po vyjádření orgánu státní správy myslivosti u těchto druhů zvěře lovit samičí zvěř a samčí zvěř do stáří 2 let ve stanovené době lovu bez omezení a bez vypracování a projednání plánu.

(6) Vyhláška stanoví podmínky, vzor a bližší pokyny vypracování plánu.

§ 37

Změny a plnění plánu

Za změny plánu se považují samostatná rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o snížení stavů zvěře v honitbě nebo zrušení chovu některého druhu zvěře v honitbě a o povolení lovu zvěře v době hájení. Na plnění plánu se započítává zvěř získaná lovem na nehonebních pozemcích, při dohledávce zvěře a nalezená zvěř uhynulá.

§ 38

Myslivecká evidence a statistika

(1) Uživatel honitby je povinen vést záznamy o honitbě a mysliveckém hospodaření v ní a podávat hlášení orgánu státní správy myslivosti pro statistické účely. Vedení myslivecké evidence a statistiky o honitbě a mysliveckém hospodaření v ní je součástí rezortního statistického zjišťování.²²⁾

(2) Pověřené obecní úřady v přenesené působnosti dále zpracovávají statistická hlášení o myslivosti za honitby ve své územní působnosti.

HLAVA III

POVOLENÍ LOVU VE ZVLÁŠTNÍCH PŘÍPADECH

§ 39

Snížení stavů zvěře a zrušení jejího chovu

Vyžaduje-li zájem vlastníka, popřípadě nájemce honebních pozemků nebo zájem zemědělské nebo lesní výroby, ochrany přírody anebo zájem mysliveckého hospodaření, aby počet některého druhu zvěře byl snížen, orgán státní správy myslivosti povolí, popřípadě uloží uživateli honitby příslušnou úpravu stavu zvěře. Nelze-li škody působené zvěří snížit technicky přiměřenými a ekonomicky únosnými způsoby, uloží orgán státní správy myslivosti na návrh vlastníka, popřípadě nájemce honebního pozemku nebo na návrh orgánu ochrany

přírody nebo orgánu státní správy lesa snížení stavu zvěře až na minimální stav, popřípadě zruší chov druhu zvěře, který škody působí.

§ 40

Povolení lovu mimo dobu lovu

Vyskytne-li se potřeba lovu některého druhu zvěře, která není hájena podle § 2 písm. c), mimo dobu jejího lovu pro účely vědecké, povolí takový lov orgán státní správy myslivosti. Pokud mezi žadatelem a uživatelem honitby nedojde k dohodě, může být v povolení rozhodnuto i o způsobu lovu, náhradách a podobně. Stejně se postupuje při povolení odchyty zvěře, lovu poraněné zvěře a lovu zvěře pro účely výcviku a zkoušek loveckých psů a loveckých dravců.

§ 41

Povolení lovu zvěře a usmrcování jiných živočichů na nehonebních pozemcích

(1) Vznikne-li potřeba jednorázově omezit nebo trvale regulovat stavy některého druhu zvěře, popřípadě i jiných živočichů na nehonebních pozemcích, povolí lov zvěře nebo usmrcování jiných živočichů na těchto pozemcích na žádost jejich vlastníků, popřípadě nájemců nebo z vlastního podnětu orgán státní správy myslivosti. Povolit lze lov i mimo dobu lovu. Provedením lovu nebo usmrcením orgán státní správy myslivosti pověří uživatele honitby, v jejímž obvodu jsou nehonební pozemky, popřípadě uživatele nejbližší honitby, kterému také patří ulovená zvěř; v katastrálních územích, v nichž není žádný honební pozemek, pověří osoby, které mají platné lovecké lístky; ulovená zvěř nebo jiný usmrcený živočich patří těmto osobám, není-li jejich držení upraveno zákonem o ochraně přírody a krajiny nebo rozhodnutím vydaným na jeho základě. Orgán státní správy myslivosti v pověření stanoví podmínky pro provedení lovu nebo usmrcení, zejména určí denní dobu, zásady vzájemné koordinace postupu osob nebo omezení vstupu na veřejná a neveřejná pohřebiště nebo do chatových a zahrádkářských osad. Pokud se jedná o nehonební pozemky prohlášené orgánem státní správy myslivosti z důvodů bezpečnostních nebo vojenských (§ 17 odst. 2), provádí lov na těchto pozemcích organizace v oboru působnosti Ministerstva obrany.

(2) Neprovádí-li uživatel honitby, popřípadě uživatel nejbližší honitby, nebo osoba pověřená podle odstavce 1 lov nebo usmrcování v souladu s uděleným pověřením, pověří orgán státní správy myslivosti prováděním lovu nebo usmrcováním jiného uživatele honitby nebo jinou osobu, která má lovecký lístek. Pro pověření platí odstavec 1 věta čtvrtá obdobně.

(3) Pověřené osoby a osoby určené příslušným uživatelem honitby jsou oprávněny vstupovat s loveckou zbraní, loveckým psem, popřípadě loveckým dravcem na nehonební pozemky, a to po předchozím souhlasu vlastníka, popřípadě nájemce nehonebních pozemků.

HLAVA IV

DOBY LOVU A JEHO PODMÍNKY

§ 42

Doba lovu a podmínky lovu

(1) Lovit lze jen zvěř, která není hájena podle § 2 písm. c), a to ve stanovené době lovu. Pokud orgán ochrany přírody stanoví opatření k regulaci nepůvodního druhu nebo křížence³⁹⁾ nebo povolí usmrcení jiného živočicha, který není zvěří, může usmrcení živočichů, kteří nejsou zvěří, v rámci těchto opatření nebo povolení provést za stanovených podmínek osoba oprávněná podle tohoto zákona.

(2) Vyhláška stanoví dobu lovu jednotlivých druhů zvěře a bližší podmínky provádění lovu.

§ 43

Dohledávka zvěře

(1) Uživatel honitby je povinen zajistit sledování a dohledání zvěře postřelené nebo jiným způsobem poraněné, která přeběhne nebo přeletí do cizí honitby nebo na nehonební pozemky; při této činnosti je oprávněn použít loveckého psa.

(2) Osoby provádějící dohledávku zvěře jsou oprávněny v nezbytně nutné míře vstupovat s loveckou zbraní a loveckým psem na pozemky cizí honitby a na neoplocené nehonební pozemky, a to po předchozím vyrozumění uživatele cizí honitby nebo vlastníka, popřípadě nájemce nehonebních pozemků, který se může dohledávky zvěře zúčastnit a který má povinnost provedení dohledávky umožnit. Dohledávku na oploceném nehonebním pozemku je možno provést jen po souhlasu jeho vlastníka, popřípadě nájemce.

(3) Dohledaná zvěř patří uživateli honitby, z níž přeběhla nebo přeletěla. Zvěř mrtvá, která byla jinak nalezena na nehonebních pozemcích, náleží uživateli nejbližší honitby, který je povinen postupovat podle veterinárních předpisů.⁵⁾

§ 44

Používání loveckých psů a loveckých dravců

(1) Uživatel honitby je povinen držet a v honitbě používat lovecké psy. Loveckým psem se rozumí pes loveckého plemene uznaného Mezinárodní kynologickou federací (FCI) s průkazem původu, který složil příslušnou zkoušku z výkonu. Potvrzení o složené zkoušce vystavené jejím pořadatelem je veřejnou listinou.

(2) Loveckým dravcem se rozumí dravec chovaný k sokolnickému využití; nemusí jít o druh zvěře uvedený v § 2 písm. c). Použití loveckých dravců v sokolnictví povoluje orgán státní správy myslivosti. Držení a chov loveckého dravce jsou možné jen s povolením podle

předpisů o ochraně přírody²³⁾ a za podmínek v povolení uvedených. Držitel loveckého dravce musí mít složený sokolnické zkoušky a být členem sokolnické organizace.⁶⁾

(3) Vyhláška stanoví bližší pokyny o používání loveckých dravců a o používání loveckých psů, o jejich počtu stanoveném pro jednotlivé druhy honiteb a společné lovy, dále způsob provádění zkoušek psů z výkonu a sokolnických zkoušek, a které myslivecké organizace⁶⁾ a školy, na kterých je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem, mohou být pověřeny organizací těchto zkoušek.

HLAVA V

ZAKÁZANÉ ZPŮSOBY LOVU

§ 45

(1) Lov zvěře smí být prováděn jen způsobem odpovídajícím zásadám mysliveckým, zásadám ochrany přírody a zásadám ochrany zvířat proti týrání. Zakazuje se

a) chytat zvěř do ok, na lep, do želez, do jestřábích košů, tluček a nášlapných pastí a pomocí háčků,

b) lovit zvěř způsobem, jímž se zbytečně trýzní, trávit zvěř jedem nebo ji usmrcovat plynem,

c) lovit zvěř do sítí, pokud nejde o její odchyt za účelem zazvěřování nebo u zvěře pernaté o ornitologický výzkum,

d) lovit zvěř pernatou na výrovkách, lovit zvěř s pomocí živých živočichů jako návnad,

e) nahánět zvěř srnčí pomocí ohařů, ostatní zvěř spárkatou s pomocí psů v kohoutku vyšších než 55 cm,

f) lovit sluku vyháněním pomocí psa a plašením s honci,

g) lovit zvěř s pomocí elektrických zařízení schopných zabíjet nebo omráčit, zdrojů umělého osvětlení, zrcadel, zařízení pro osvětlení terče, zaměřovače zbraní konstruovaného na principu noktovizorů, reprodukční soustavy s hlasy zvěře, výbušnin,

h) lovit zvěř s pomocí mechanismů pohybujících se po zemi, nad zemí nebo po vodě, pokud nejde o loď plovoucí rychlostí menší než 5 km/hod.,

i) střílet zvěř jinou zbraní než loveckou (dlouhou palnou zbraní kulovou, brokovou nebo kombinovanou, určenou k loveckým účelům),

j) střílet zvěř zakázanými zbraněmi, jejich doplňky a střelivem,²⁴⁾

k) střílet zvěř srnčí jinou zbraní než kulovnicí s nábojem s energií ve 100 m nižší než 1000 J (joulů) a ostatní zvěř spárkatou nižší než 1500 J; to neplatí při lovu selete a lončáka prasete divokého, které lze při nadhánce, nahánce nebo nátlače střílet i brokovnicí s jednotnou střelou,

l) střílet zvěř z poloautomatických nebo automatických zbraní se zásobníkem schopným pojmout více než 2 náboje,

m) lovit zvěř kromě prasat divokých a lišek obecných za noci, tj. hodinu po západu slunce až do hodiny před východem slunce; lovit prase divoké a lišku obecnou v noci bez použití vhodné pozorovací a střelecké optiky,

n) lovit zvěř v době nouze ve vzdálenosti do 200 m od krmelců a slanisk,

o) dávat do krmiva lákací a narkotizační prostředky, pokud to není prováděno za účelem odchytu,

p) střílet zvěř na hnízdech a vystřelovat hnízda,

r) lovit zvěř na honebních pozemcích, na kterých současně probíhá sklizeň zemědělských plodin, a na sousedních pozemcích ve vzdálenosti do 200 m od hranice těchto pozemků,

s) lovit zvěř na čekané ve vzdálenosti do 200 m od hranic sousední honitby, lovit bažanty ve vzdálenosti do 200 m od sousední bažantnice a v těchto vzdálenostech přikrmovat zvěř, umísťovat myslivecká zařízení a provádět lov z mysliveckých a jiných zařízení,

t) střílet spárkatou zvěř v odchytových a aklimatizačních zařízeních a v přezimovacích objektech, s výjimkou zvěře poraněné a chovatelsky nežádoucí,

u) lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého; tento zákaz se netýká lovu v oborách,

v) střílet zajíce polního, bažanta obecného, orebici horskou, perličku obecnou, kachnu divokou, poláka velkého, poláka chocholačku, lysku černou, husu velkou, husu běločelou a husu polní jinak než loveckou zbraní brokovou na společných lovech za účasti minimálně 3 střelců a stanoveného počtu loveckých psů,

w) používat olověné brokové náboje k lovu vodního ptactva na mokřadech.

(2) V rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o povolení, popřípadě uložení úpravy stavu zvěře v honitbě nebo o zrušení chovu určitého druhu zvěře může být uvedeno, že při této úpravě stavu zvěře neplatí některé zakázané způsoby lovu uvedené v odstavci 1 písm. g), jde-li o lov v noci, a dále v odstavci 1 písm. m), t) a u).

(3) Zákazy nebo omezení lovu stanovené zvláštními právními předpisy zůstávají nedotčeny.²⁵⁾

HLAVA VI

POVOLENKA K LOVU, LOVECKÝ LÍSTEK A POVINNÉ POJIŠTĚNÍ

§ 46

Povolenka k lovu

(1) Kdo loví zvěř nebo usmrcuje jiného živočicha, musí mít u sebe lovecký lístek, povolenku k lovu a potvrzení o povinném pojištění; při lovu nebo usmrcování se zbraní též zbrojní průkaz a průkaz zbraně a při lovu nebo usmrcování s loveckým dravcem jeho evidenční kartu. Tyto průkazy je povinen ten, kdo loví zvěř nebo usmrcuje jiného živočicha, předložit na požádání orgánu policie, orgánu státní správy myslivosti, mysliveckému hospodáři a myslivecké stráži příslušné honitby.

(2) Povolenky k lovu vydává a podepisuje uživatel honitby na tiskopisech, které k tomuto účelu pořídil. Pro osoby lovící na společném lovu může povolenku k lovu nahradit seznam osob, které se jej účastní, (hromadná povolenka k lovu). Uživatel honitby je povinen evidenci vydaných povolenek včetně jejich vzorů archivovat nejméně 3 roky od skončení jejich platnosti.

(3) Uživatel honitby může povolenku k lovu vydat také k usmrcování živočichů vyžadujících regulaci a umožnit celoroční usmrcování těchto živočichů i jiným osobám oprávněným podle tohoto zákona než myslivecké stráži a mysliveckému hospodáři.

§ 47

Lovecký lístek

(1) Lovecké lístky vydává orgán státní správy myslivosti, v jehož obvodu má žadatel trvalý pobyt. Cizincům a českým občanům, kteří nemají trvalý pobyt v České republice, vydává lovecký lístek orgán státní správy myslivosti, v jehož obvodu se zdržují.

(2) Druhy loveckých lístků jsou:

a) lovecký lístek pro české občany,

b) lovecký lístek pro žáky a posluchače odborných škol, na kterých je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem,

c) lovecký lístek pro cizince.

(3) Lovecký lístek lze vydat jen tomu, kdo prokáže, že

a) je starší 16 let,

b) má způsobilost k právním úkonům,

c) složil zkoušku z myslivosti nebo zkoušku z myslivosti na vysoké škole, na které se vyučuje myslivost, nebo je žákem, posluchačem nebo absolventem střední nebo vyšší odborné školy, na které je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem; u cizince se za průkaz o složení zkoušky z myslivosti považuje platný doklad opravňující k lovu vystavený v cizině; potvrzení o vykonané zkoušce z myslivosti vystavené jejím pořadatelem je veřejnou listinou,

d) je bezúhonný (§ 12 odst. 4),

e) je pojištěn (§ 48).

(4) Orgán státní správy myslivosti, který vydává lovecké lístky, si k ověření bezúhonnosti podle odstavce 3 písm. d) vyžádá podle zvláštního právního předpisu¹⁵⁾ výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Ke splnění podmínky bezúhonnosti je také třeba předložení čestného prohlášení, jímž fyzická osoba prokáže, že na úseku myslivosti jí nebyla pravomocně uloženy správní tresty za spáchání přestupku podle zákona o přestupcích¹⁴⁾, ani jí nebyla pravomocně uložena pokuta podle tohoto zákona. K uloženým správním trestům za přestupky na úseku myslivosti¹⁴⁾ a k pokutám za přestupky uložené podle tohoto zákona se nepřihlíží, pokud od právní moci rozhodnutí o jejich uložení uplynuly 2 roky. U cizince, který nemá pobyt na území České republiky a žádá o vydání loveckého lístku na dobu kratší než 30 dnů, lze výpis z evidence Rejstříku trestů¹⁵⁾ nahradit platným loveckým lístkem ze země jeho pobytu.

(5) Orgán státní správy myslivosti odebere nejdéle na dobu 5 let lovecký lístek, zjistí-li dodatečně takovou okolnost, pro kterou by vydání loveckého lístku muselo být odepráno, nebo vznikla-li taková okolnost po jeho vydání. Orgán státní správy myslivosti může vydání loveckého lístku odeprít, bylo-li proti žadateli zahájeno soudní řízení pro trestný čin nebo správní řízení k uložení pokuty podle § 64.

(6) Vyhláška stanoví podrobnosti vydávání a odebrání loveckých lístků, povinné náležitosti povolenky k lovu a dále obsah zkoušek z myslivosti a způsob jejich provádění, a které myslivecké organizace⁶⁾ a školy, na kterých je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem, mohou být pověřeny organizací zkoušek z myslivosti.

§ 48

Povinné pojištění

(1) Každý, kdo loví zvěř, musí být pojištěn pro případ odpovědnosti za škodu způsobenou při této činnosti ublížením na zdraví nebo usmrcením jiných osob s limitem pojistného plnění nejméně ve výši 20 000 000 Kč a za škodu na věci s limitem pojistného plnění nejméně ve výši 500 000 Kč na jednu pojistnou událost. Pojistné podmínky, které blíže upraví rozsah tohoto pojištění, nesmějí obsahovat výluky, v důsledku které se pojištění nevztahuje na případy neopatrného chování pojištěného.

(2) Za členy mysliveckých organizací,⁶⁾ které mají uzavřeny hromadné pojistné smlouvy s pojišťovny a jejichž členové platí pojistné současně s členským příspěvkem, je potvrzením o povinném pojištění členský průkaz myslivecké organizace, v němž je potvrzeno zaplacení

členského příspěvku na běžný rok a uvedena poznámka, že v členském příspěvku je placeno i povinné pojištění podle tohoto zákona.

(3) Jiné osoby než uvedené v odstavci 2 prokazují své pojištění pojistkou pojišťovny.

§ 48a

Neoprávněný lov zvěře

Neoprávněným lovem zvěře je lov zvěře bez povinných náležitostí stanovených v § 46. Neoprávněný lov zvěře se zakazuje.

HLAVA VII

KONTROLA A ZUŽITKOVÁNÍ ZVĚŘE

§ 49

Způsob kontroly ulovené zvěře

(1) Každý kus ulovené nebo nalezené zužitkovatelné zvěře spárkaté musí být ihned po ulovení, nalezení nebo po provedené dohledávce označen nesnímatelnou plombou; zúčtovatelné plomby vydává uživatelům honiteb orgán státní správy myslivosti. U ostatní zvěře ulovené na společných lovech musí být při přepravě více než 10 kusů vystaven uživatelem honitby lístek o původu zvěře; to platí i u zvěře dohledané po provedení společného lovu.

(2) Vyhláška stanoví druhy plomb, lístků o původu zvěře, způsoby jejich výdeje, evidence, připevňování, snímání a podobně.

§ 50

Ošetření ulovené zvěře

Ošetření zvěře po jejím ulovení se řídí veterinárními předpisy;⁵⁾ to platí i pro ošetření usmrčeného zdivočelého hospodářského zvířete nebo označeného zvířete z farmového chovu zvěře.

§ 51

Uvádění ulovené zvěře do oběhu

(1) Uživatel honitby může prodávat jen zvěř, zvěřinu a jiné části zvěře pocházející ze své honitby; o ulovené zvěři, jejím prodeji a vlastní spotřebě je povinen vést evidenci. Při prodeji je povinen postupovat podle veterinárních předpisů.⁵⁾

(2) Ke každému kusu zvěře spárkaté musí přepravující osoba mít u sebe vyplněný lístek o původu zvěře, z něhož je patrné datum ulovení a honitba, v níž byl uloven, a číslo plomby. Lístek o původu zvěře je přepravující osoba povinna předat příjemci zvěře. Příjemce zvěře je povinen uschovávat lístek o původu zvěře a sejmutou plombu 1 měsíc ode dne převzetí, podnikatel obchodující se zvěřinou nebo zvěřinu spotřebovávající k pohostinské nebo jiné

činnosti do 6 měsíců ode dne nabytí zvěře. Uvádění zvěře do oběhu podléhá veterinárním předpisům.⁵⁾ Pokud je u některých druhů zvěře doba lovu rozdílná podle jejího pohlaví, smí být zvěřina nakupována od uživatelů honiteb jen tehdy, lze-li bezpečně určit pohlaví kusu.

(3) Přeprava živé zvěře po provedeném odchytu může být prováděna jen po splnění požadavků stanovených veterinárními předpisy.⁵⁾ Mláďata zvěře spárkaté do věku 6 měsíců mohou být přemístována pouze s matkou.

ČÁST ŠESTÁ

ŠKODY ZPŮSOBENÉ UŽÍVÁNÍM HONITBY, ZVĚŘÍ A NA ZVĚŘI

§ 52

Odpovědnost uživatele honitby

(1) Uživatel honitby je povinen hradit

a) škodu, která byla v honitbě způsobena při provozování myslivosti na honebních pozemcích nebo na polních plodinách dosud nesklizených, vinné révě nebo lesních porostech,

b) škodu, kterou v honitbě na honebních pozemcích nebo na polních plodinách dosud nesklizených, vinné révě, ovocných kulturách nebo na lesních porostech způsobila zvěř.

(2) Vykonává-li právo myslivosti sdružení,⁶⁾ ručí jeho členové za závazek k náhradě škody společně a nerozdílně.

(3) Škody způsobené zvěří, která unikla z obory, je povinen hradit uživatel obory. Uživatel obory se zproští odpovědnosti tehdy, prokáže-li, že uniknutí zvěře bylo umožněno poškozením ohrazení obory neodvratitelnou událostí nebo osobou, za niž neodpovídá.

§ 53

Opatření k zábraně škod působených zvěří

Vlastník, popřípadě nájemce honebního pozemku činí přiměřená opatření k zabránění škod působených zvěří, přičemž však nesmí být zvěř zraňována. Stejná opatření může učinit se souhlasem vlastníka honebního pozemku uživatel honitby. Ustanovení zvláštních právních předpisů²⁶⁾ ukládající vlastníkům, popřípadě nájemcům honebních pozemků provádět opatření k ochraně před škodami působenými zvěří nejsou dotčena.

§ 54

Neuhrazované škody způsobené zvěří

(1) Nehradí se škody způsobené zvěří na pozemcích nehonebních, na vinné révě neošetřené proti škodám působeným zvěří, na neoplocených květinových školkách nebo zahradách ovocných a zelinářských, na stromořadích a stromech jednotlivě rostoucích, jakož i na vysokocenných plodinách. O tom, která plodina je vysokocenná, rozhoduje v pochybnostech orgán státní správy myslivosti. Nehradí se rovněž škody způsobené zvěří na zemědělských

plodinách nesklizených v agrotechnických lhůtách a dále škody na zemědělských plodinách uskladněných na honebních pozemcích, pokud osoba, která plodiny uskladnila, neprovedla zároveň opatření za účelem účinné ochrany proti škodám působeným zvěří.

(2) Nehradí se rovněž škody na lesních porostech chráněných oplocením proti škodám působeným zvěří, na jedincích poškozených jen na postranních výhonech a v lesních kulturách, ve kterých došlo okusem, vytloukáním nebo vyrýváním stromků ke každoročnímu poškození méně než 1 % jedinců, a to po celou dobu do zajištění lesního porostu, přičemž poškození jedinci musí být rovnoměrně rozmístěni po ploše.

(3) Škody způsobené zvěří, jejíž početní stavy nemohou být lovem snižovány, hradí stát.²⁷⁾

§ 55

Uplatnění nároků

(1) Nárok na náhradu škody způsobené zvěří musí poškozený u uživatele honitby uplatnit

a) u škody na zemědělských pozemcích, polních plodinách a zemědělských porostech do 20 dnů ode dne, kdy škoda vznikla,

b) u škod na lesních pozemcích a na lesních porostech vzniklých v období od 1. července předcházejícího roku do 30. června běžného roku do 20 dnů od uplynutí uvedeného období.

(2) Současně s uplatněním nároku na náhradu škody způsobené zvěří vyčíslí poškozený výši škody. Na polních plodinách a zemědělských porostech, u nichž lze vyčíslit škodu teprve v době sklizně, ji poškozený vyčíslí do 15 dnů po provedené sklizni.

(3) Poškozený a uživatel honitby se mají o náhradě škody způsobené zvěří dohodnout. Pokud uživatel honitby nenahradí škodu do 60 dnů ode dne, kdy poškozený uplatnil svůj nárok a vyčíslil výši škody nebo ve stejné lhůtě neuzavřel s poškozeným písemnou dohodu o náhradě této škody, může poškozený ve lhůtě 3 měsíců uplatnit svůj nárok na náhradu škody u soudu.

(4) Nárok na náhradu škody způsobené zvěří zaniká, nebyl-li poškozeným uplatněn ve lhůtách uvedených v odstavcích 1 až 3. Spory z dohody uzavřené podle odstavce 3 rozhoduje soud.

§ 56

Náhrada škod způsobených na zvěři

Za škodu na zvěři odpovídá každý, kdo ji způsobil porušením právní povinnosti. Škodou na zvěři se rozumí zejména neoprávněný lov zvěře (pytláctví), úhyn zvěře, zničení hnízdišť, poškození nebo zničení prostředí nutného pro život zvěře a vypuštění živočichů, kteří mohou narušit přírodní rovnováhu nebo narušit genofond geograficky původního druhu zvěře. Na náhradu škody má nárok uživatel honitby. Pro uplatnění nároku na náhradu této škody platí obecné předpisy.²⁸⁾

ČÁST SEDMÁ

STÁTNÍ SPRÁVA MYSLIVOSTI

HLAVA I

ORGÁNY STÁTNÍ SPRÁVY MYSLIVOSTI A JEJICH PŮSOBNOST

§ 57

Orgány státní správy myslivosti

(1) Ústředním orgánem státní správy myslivosti v České republice, s výjimkou území národních parků, je Ministerstvo zemědělství. Na území národních parků je ústředním orgánem státní správy Ministerstvo životního prostředí.

(2) Na území krajů je orgánem státní správy myslivosti krajský úřad v přenesené působnosti.

(3) Na území hlavního města Prahy je orgánem státní správy myslivosti Magistrát hlavního města Prahy. Přenesená působnost, která je tímto zákonem svěřena obecním úřadům obcí s rozšířenou působností, může být statutem hlavního města Prahy svěřena městskému částem.

(4) Na území obcí je orgánem státní správy obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(5) Na pozemcích určených pro obranu státu vykonává působnost krajů v přenesené působnosti a obecních úřadů obcí s rozšířenou působností Ministerstvo zemědělství. V národních parcích vykonávají správy národních parků působnost, která je svěřena obcím; působnost krajů vykonává Ministerstvo životního prostředí.

(6) Ministr zemědělství zřizuje Mysliveckou radu jako svůj poradní sbor složený zejména ze zástupců jiných správních úřadů, celostátně působících mysliveckých organizací, zemědělských a lesnických organizací, vysokých škol a výzkumných ústavů s činností na úseku myslivosti.

§ 58

Působnost Ministerstva zemědělství

(1) Ministerstvo zemědělství rozhoduje ve věcech

- a) opatření k zachování druhů zvěře (§ 3 odst. 1),
- b) dovozu, vývozu a vypouštění druhů zvěře (§ 4 odst. 2),
- c) myslivosti týkajících se organizací v oboru působnosti Ministerstva obrany,
- d) uložení opatření k odstranění nedostatků zjištěných při provádění dozoru (§ 61 odst. 3).

(2) Ministerstvo zemědělství dále

- a) řídí výkon státní správy myslivosti,
- b) organizuje a řídí myslivecký výzkum a podílí se na vzdělávání v myslivosti,
- c) vypracovává koncepce rozvoje myslivosti,
- d) účastní se na mezinárodní spolupráci, programech a projektech,
- e) dbá na zachování druhů zvěře (§ 3 odst. 1),

- f)** ustavuje ústřední hodnotitelskou komisi trofejí (§ 6 odst. 2),
- g)** pověřuje některou mysliveckou organizaci⁶⁾ vedením evidence význačných trofejí (§ 6 odst. 2),
- h)** pověřuje právnické osoby prováděním zkoušek pro myslivecké hospodáře (§ 35 odst. 7),
- i)** pověřuje právnické osoby prováděním sokolnických zkoušek, zkoušek psů z výkonu (§ 44 odst. 3) a zkoušek z myslivosti (§ 47 odst. 5),
- j)** pověřuje celostátně působící myslivecké organizace⁶⁾ pořádáním celostátních a mezinárodních mysliveckých výstav nebo jinými vybranými úkoly na úseku myslivosti,
- k)** spolupracuje s občanskými sdruženími, které působí v myslivosti,
- l)** zabezpečuje provádění vyšších odborných mysliveckých zkoušek (§ 58 odst. 3),
- m)** podporuje vybrané činnosti myslivosti poskytováním služeb nebo finančních příspěvků, zejména v oblastech výchovy a vzdělávání, podpory ohrožených a vzácných druhů zvěře, vyhodnocení chovu zvěře a chovatelských přehlídek, osvěty a propagace myslivosti, zlepšování životního prostředí zvěře, myslivecké kynologie, sokolnictví a chovu dravců, využití dravců v ochraně rostlin, preventivních veterinárních opatření a zdolávání nákaz v chovech zvěře,
- n)** zpracovává statistická hlášení o myslivosti,
- o)** je dotčeným orgánem při posuzování zralosti projektů společného zájmu energetické infrastruktury³⁶⁾ a uplatňuje závazné stanovisko ve společném územním a stavebním řízení pro stavby projektů společného zájmu z hlediska působnosti všech orgánů státní správy myslivosti s výjimkou působnosti Ministerstva životního prostředí podle § 57 odst. 1.

(3) Obsahem vyšších odborných mysliveckých zkoušek je ověření znalostí myslivosti a obecně závazných právních předpisů o myslivosti a předpisů souvisejících. Tyto zkoušky neskládají absolventi střední nebo vyšší odborné školy, na které je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem, nebo osoby, které složily zkoušku z myslivosti na vysoké škole, na které se vyučuje myslivost. Bližší podrobnosti o obsahu a rozsahu vyšších odborných mysliveckých zkoušek, včetně způsobu jejich provádění, stanoví vyhláška.

§ 59

Působnost krajů

(1) Kraj v přenesené působnosti rozhoduje ve věcech

- a)** souhlasu s chovem zvěře v zajetí (§ 7 odst. 1),
- b)** omezení obvyklého způsobu hospodaření v některých honitbách (§ 4 odst. 1),
- c)** vymezení oblastí pro chov zvěře (§ 3 odst. 3),

- d) prohlášení dalších pozemků za nehonební (§ 17 odst. 2),
- e) povolení použití dravců jako loveckých (§ 44 odst. 2),
- f) uložení opatření k odstranění nedostatků zjištěných při provádění dozoru (§ 61 odst. 3),
- g) poskytování finančních příspěvků (§ 62 odst. 1).

(2) Kraj v přenesené působnosti

- a) vede agendu týkající se oblastí pro chov zvěře (§ 3 odst. 3),
- b) organizuje chovatelské přehlídky v oblastech pro chov zvěře (§ 6 odst. 1),
- c) určuje termíny sčítání zvěře (§ 36 odst. 1),
- d) zpracovává statistická hlášení o myslivosti (§ 38),
- e) podílí se na vzdělávání v myslivosti a mysliveckém výzkumu,
- f) spolupracuje s občanskými sdruženími, které působí v myslivosti, a ostatní veřejností,
- g) provádí kontrolu dodržování podmínek poskytování finančních příspěvků (§ 62 odst. 1).

(3) Krajský úřad je dotčeným orgánem podle zákona o ochraně přírody a krajiny

- a) při vydávání rozhodnutí nebo opatření obecné povahy, kterým se povoluje rozšíření nepůvodního druhu nebo křížence zvláště chráněného druhu do krajiny⁴⁰⁾,
- b) při vydávání rozhodnutí nebo opatření obecné povahy, kterým se stanoví opatření k regulaci nepůvodního druhu nebo křížence zvláště chráněného druhu⁴¹⁾, a
- c) při vydávání opatření obecné povahy, kterým se stanoví opatření k regulaci značně rozšířeného invazního nepůvodního druhu⁴²⁾.

§ 60

Působnost obcí

Ve věcech neuvedených v § 57 až 59 vykonávají státní správu na úseku myslivosti obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

§ 60azrušeno

HLAVA II

DOZOR V MYSLIVOSTI

§ 61

(1) Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo životního prostředí dozírají v rámci svých působností stanovených zvláštním právním předpisem,²⁹⁾ jak orgány státní správy myslivosti, fyzické a právnické osoby dodržují ustanovení tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení a dodržují rozhodnutí vydaná na jejich základě.

(2) Kraje a obecní úřady obcí s rozšířenou působností dozírají na dodržování tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení. Soustavně dozírají, zda jsou dodržována jimi vydaná

rozhodnutí, zda uživatelé honiteb myslivecky hospodaří v souladu s tímto zákonem, provádějí ochranu myslivosti a dodržují zásady chovu zvěře.

(3) Orgány státní správy myslivosti ukládají rozhodnutím opatření k odstranění zjištěných nedostatků a opatření ke zlepšení; jsou oprávněny v případě nutnosti rozhodnout o omezení užívání honitby do doby odstranění nedostatků nebo jejich příčin.

(4) Odborní zaměstnanci orgánů státní správy myslivosti jsou oprávněni nosit při výkonu své funkce služební stejnokroj.

(5) Vyhláška stanoví podrobnosti o služebních stejnokrojích zaměstnanců orgánů státní správy myslivosti a o jejich označení.

HLAVA III

PODPORA MYSLIVECKÉHO HOSPODAŘENÍ A SPOLKOVÉ MYSLIVOSTI

§ 62

(1) Stát podporuje vybrané činnosti mysliveckého hospodaření uvedené v této části zákona poskytováním služeb nebo finančních příspěvků. Finanční příspěvky mohou být poskytnuty zejména na

- a)** zlepšování životního prostředí zvěře,
- b)** podporu ohrožených druhů zvěře,
- c)** odborní chovy zvěře se vzácnými druhy nebo poddruhy,
- d)** chov a výcvik národních plemen loveckých psů a loveckých dravců,
- e)** použití dravců v ochraně rostlin,
- f)** preventivní veterinárně léčebné akce a zdolávání nákaz v chovech zvěře,
- g)** ozelenování krajiny včetně oplocování dřevin,
- h)** chovatelské přehlídky a myslivecké výstavy, propagaci a osvětu myslivosti,
- i)** zařízení pro selektivní lov a odchyt dalších živočichů vyžadujících regulaci.

(2) Pravidla poskytování finančních příspěvků se stanoví v rámci pravidel podpory hospodaření v lesích³⁰⁾ a pravidel používání prostředků z Fondu životního prostředí.³¹⁾ Na poskytnutí finančního příspěvku není právní nárok. Byl-li finanční příspěvek poskytnut na základě nepravdivých nebo nesprávných údajů nebo nebyl-li použit na účel, na který byl poskytnut, je příjemce povinen jej v plné výši vrátit.

(3) Finanční příspěvek lze poskytnout z Fondu životního prostředí³¹⁾, nebyl-li na stejný účel poskytnut podle tohoto zákona.

(4) Finanční příspěvek podle tohoto zákona nelze poskytnout, pokud byla na stejný účel poskytnuta podpora z veřejných zdrojů nebo z fondů Evropské unie.

(5) Stát podporuje spolkovou myslivost nepřímo tím, že ve výběrovém řízení na nájemce honiteb na pozemcích státu mají přednost myslivecké spolky, jejichž sídlo je v místě honiteb, pokud neprojevil zájem o opětovné uzavření nájemní smlouvy dosavadní nájemce podle § 33 odst. 3. V případě, že se do výběrového řízení přihlásí více mysliveckých spolků, postupuje se podle § 32 odst. 4 tohoto zákona.

ČÁST OSMÁ

PŘESTUPKY

§ 63

Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 9 odst. 1 nebo 3 anebo v § 10 odst. 2 nebo 3 nebo nesplní opatření uložené podle § 61 odst. 3, nebo

b) v rozporu s § 48a neoprávněně loví zvěř nebo nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 5 odst. 2, § 9 odst. 2, § 10 odst. 1 nebo v § 14 odst. 1 písm. a) až d).

(2) Fyzická osoba se jako držitel loveckého lístku dopustí přestupku tím, že poruší některé pravidlo lovu podle § 41 až 45 nebo § 49 odst. 1.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 10000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), nebo

b) 30000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2.

(4) Za přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2 lze uložit zákaz činnosti do 2 let; při uložení zákazu činnosti za přestupek podle odstavce 2 se odebere lovecký lístek.

(5) Přestupky podle odstavce 1 písm. b) a odstavce 2 se zapisují do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů.

(6) Přestupek, který se zapisuje do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů a který byl projednán mysliveckou stráží podle § 14 odst. 1 písm. i), zapíše do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů orgán státní správy myslivosti, který mysliveckou stráž ustanovil; myslivecká stráž sdělí orgánu státní správy myslivosti údaje pro provedení zápisu do pěti dnů ode dne uložení pokuty.

§ 64

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 5 odst. 2, § 7 odst. 1 nebo 2, § 9 odst. 1 nebo 2, § 10 nebo v § 32 odst. 3, 4 nebo 5 anebo nesplní opatření uložené podle § 61 odst. 3.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 4 odst. 2, § 5 odst. 1, § 51 odst. 2 nebo 3 nebo v § 61 odst. 3.

(3) Uživatel honitby se dopustí přestupku tím, že

a) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 11 odst. 1, 2, 4 nebo 6, § 36 odst. 1 nebo v § 44 odst. 1 nebo 2 anebo uvede nepravdivé údaje o honitbě a zvěři v ní,

b) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 4 odst. 1 nebo v § 43 odst. 1,

c) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 3 odst. 2, § 11 odst. 3, § 41 až 43, § 45, § 49 odst. 1 nebo v § 51 odst. 1,

d) nesplní lov celkového počtu kusů jednotlivého druhu spárkaté zvěře podle plánu mysliveckého hospodaření, pokud tím dochází k překročení normovaného stavu tohoto druhu zvěře, nebo

e) nesplní některou z povinností stanovenou v § 11 odst. 5 nebo v § 36 odst. 2 a 3.

(4) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 10000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3 písm. a),

b) 40000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 nebo odstavce 3 písm. b),

c) 200000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 nebo odstavce 3 písm. c) až e).

§ 64a

Společná ustanovení k přestupkům

(1) Je-li přestupek podle tohoto zákona spáchán opakovaně po nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku, uloží se pokuta do výše dvojnásobku horní hranice sazeb uvedených v § 63 odst. 3 nebo v § 64 odst. 4. Přestupek je spáchán opakovaně, jestliže od nabytí právní moci rozhodnutí o stejném přestupku, z něhož byl obviněný uznán vinným, do jeho spáchání neuplynulo 12 měsíců.

(2) Přestupky podle tohoto zákona projednává orgán státní správy myslivosti.

(3) Výnosy z pokut uložených mysliveckou stráží za přestupky podle § 63 jsou příjmem příslušné obce s rozšířenou působností. Výnosy z pokut uložených za přestupky podle § 64 jsou příjmem Státního fondu životního prostředí³¹⁾.

ČÁST DEVÁTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 65

Vztah ke správnímu řádu

Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, vztahuje se na rozhodování podle tohoto zákona správní řád.³³⁾

§ 66

Vztah k předpisům o ochraně přírody

Orgány státní správy myslivosti vydávají rozhodnutí, jimiž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny podle § 3 odst. 1 a 2, § 4 odst. 1 a 2, § 5 odst. 1 písm. d), § 5 odst. 2, § 7, § 9 odst. 3 a 4, § 36 odst. 1, § 39, 40, § 41 odst. 1 a § 44 odst. 2, jen po dohodě s orgány ochrany přírody,³⁴⁾ pokud zvláštní právní předpisy o ochraně přírody a krajiny nestanoví jinak.

§ 67

Vztah k řízení podle jiných předpisů

V řízení podle zvláštních právních předpisů,³⁵⁾ které se dotýká honiteb a životních podmínek zvěře, je orgán státní správy myslivosti dotčeným orgánem státní správy.

§ 68

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo zemědělství vydá vyhlášku k provedení § 2 písm. k) a p), § 3 odst. 4, § 12 odst. 8, § 35 odst. 7, § 36 odst. 6, § 42 odst. 2, § 44 odst. 3, § 47 odst. 5, § 49 odst. 2, § 58 odst. 3 a § 61 odst. 5.

§ 69

Přechodná ustanovení

(1) Honitby a obory uznané podle dosavadních předpisů zůstávají zachovány; to platí i pro obory o výměře nižší než 50 ha a samostatné bažantnice uznané podle dosavadních předpisů, které se stávají honitbami podle tohoto zákona, i když nedosahují výměry 500 ha. Pokud honitba nebo obora uznaná podle dosavadních předpisů dosahuje zákonné výměry podle tohoto zákona, ale nesplňuje ostatní požadavky na tvorbu honitby, je osoba, které byla honitba uznána podle dosavadních předpisů, povinna podat do 31. prosince 2002 orgánu státní správy myslivosti návrh na uvedení honitby do souladu s tímto zákonem, jinak honitba zaniká k 31. březnu 2003.

(2) Právní povaha honebních společenstev vzniklých podle dosavadních předpisů se řídí ustanoveními tohoto zákona ode dne jeho účinnosti. Honební společenstvo přijme stanovy, popřípadě je přizpůsobí úpravě podle tohoto zákona a zvolí orgány nejpozději do 9 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona, jinak honební společenstvo a společenstevní honitba zanikají. Po zániku honebního společenstva se provede likvidace.

(3) Smlouvy o nájmu honiteb, obor a samostatných bažantnic uzavřené podle dosavadních předpisů zůstávají v platnosti.

(4) Platnost vydaných loveckých lístků, složených zkoušek mysliveckých, sokolnických a loveckých psů, jmenování mysliveckých strážů a mysliveckých hospodářů a povolení k držení loveckých dravců ke dni účinnosti tohoto zákona zůstává zachována.

(5) Řízení zahájená před účinností tohoto zákona se dokončí podle dosavadních předpisů.

(6) Okresní úřady vykonávají až do svého zrušení státní správu na úseku myslivosti v rozsahu vymezeném pro obecní úřady obcí s rozšířenou působností (§ 60).

§ 70

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění zákona č. 146/1971 Sb., zákona č. 96/1977 Sb., zákona č. 143/1991 Sb., zákona č. 270/1992 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb.

ČÁST DESÁTÁ

ÚČINNOST

§ 71

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2002, s výjimkou ustanovení § 45 odst. 1 písm. l), které nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, a ustanovení § 45 odst. 1 písm. w), které nabývá účinnosti dnem 31. prosince 2010.

Přechodné ustanovení zavedeno zákonem č. 204/2015 Sb. Čl. XVI

Do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů se zapisují pravomocná rozhodnutí o přestupcích uvedených v zákoně č. 449/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud ke spáchání přestupku došlo ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Poznámky pod čarou

¹⁾ § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

- 2) § 1 a násl. zákona č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon).
- 3) Například Úmluva o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů uveřejněná pod č. 127/1994 Sb. a Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin uveřejněná pod č. 572/1992 Sb., dále předpisy Evropské unie: směrnice Rady č. 79/409/EEC z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, směrnice Rady č. 92/43/EEC z 21. května 1992 o ochraně stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, nařízení Rady č. 3254/91/EEC z 4. listopadu 1991 zakazující používání nášlapných pastí, nařízení Rady č. 338/97/EEC z 9. prosince 1996 o ochraně volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulující obchod s těmito druhy.
- 4) Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
- 5) Zákon č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška č. 286/1999 Sb., kterou se provádějí ustanovení zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), o zdraví zvířat a jeho ochraně, o veterinárních podmínkách dovozu, vývozu a tranzitu veterinárního zboží, o veterinární asanaci a o atestačním studiu. Vyhláška č. 287/1999 Sb., o veterinárních požadavcích na živočišné produkty.
- 6) Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.
- 7) Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.
- 8) § 50 odst. 5 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. § 16 vyhlášky č. 395/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 9) Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 10) Například § 20 odst. 5 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 11) Například zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a o změnách některých souvisejících zákonů, vyhláška č. 40/1997 Sb., kterou se stanoví podrobnosti zabezpečení ochrany včel, zvěře a ryb při používání přípravků na ochranu rostlin.
- 12) Zákon č. 289/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 13) § 55 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.
- 14) § 35 a 46 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
- 15) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů.

- 16) § 69 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
- 17) § 7 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
- 19) § 2 odst. 1 obchodního zákoníku.
- 20) § 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
§ 3 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.
- 21) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- 21a) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech.
- 22) Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.
- 23) § 56 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 24) § 22 a násl. zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění pozdějších předpisů.
- 25) Například § 21, 30, § 34 odst. 2 a § 60 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 14 zákona č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 26) Například § 32 zákona č. 289/1995 Sb.
- 27) Zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy.
- 28) § 101 občanského zákoníku.
- 29) Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- 30) § 46 zákona č. 289/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 31) Zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- 33) Zákon č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 34) § 65 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 35) Například § 126 zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 36) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009.
- 37) Čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů.
- 38) § 5 odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 39) § 5 odst. 6 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 40) § 5 odst. 4 a 5 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 41) § 5 odst. 6 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁴²⁾ § 13h odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(zdroj: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2001-449>)

PŘÍLOHA DISERTAČNÍ PRÁCE Č. 2

Směrnice Českomoravské myslivecké jednoty, z. s., k organizování zkoušek z myslivosti platná od 18. 11. 2017

Přehled doporučených materiálů - Při volbě materiálů je třeba vycházet z jednotných okruhů a otázek ke zkoušce (viz Příloha 2 Směrnice Českomoravské myslivecké jednoty, z.s., k organizování zkoušek z myslivosti). - Zároveň je třeba zohlednit vzdělání uchazečů. Do kurzů se hlásí uchazeči s různou úrovní vzdělání, není možné plošně předpokládat znalost středoškolské zoologie. - V současné době připravuje KPK a tým lektorů složený z odborníků doporučených odbornými komisemi ČMMJ vlastní materiály ČMMJ. Jejich vydání předpokládáme koncem roku 2018. Materiály vychází z jednotných okruhů a otázek. - Pro OMS v tuto chvíli není předepsána žádná učebnice, záleží na vedoucím kurzu a lektorském týmu, jaké materiály zvolí. KPK ČMMJ a tým lektorů doporučují: - Publikace zaměřené na více oblastí myslivosti o Ottova encyklopedie Myslivost – Jaroslav Červený; Ottovo nakladatelství

2009 o Myslivost 1. a 2. díl – Miloslav Vach a kol.; Silvestris 2015, 2016 o Penzum znalostí z myslivosti – kolektiv autorů; Druckvo (aktuální vydání) o Myslivost – Josef Vosátka a kol.; Druckvo 2013 o Myslivost – Josef Hromas a kol.; Matice lesnická 2008 - Etika, mluva, tradice o Myslivecké zvyky a tradice - Jaromír Kovařík; SZN 1973 o Tradice v myslivosti – Jaromír Kovařík; VEGA 1993 o Myslivecká mluva – Jaromír Kovařík, Ctirad Rakušan; ČMMJ v Myslivosti 1995 o Tradice a zvyky české myslivosti – Oldřich Tripes; ČMMJ 1992 o Úvod do Myslivosti – historie, zvyky, tradice – Vlastimil Hart a kol.; Druckvo 2017 - Zoologie, péče o zvěř, lov zvěře o Myslivecká zoologie – Červený, Šťastný; Druckvo 2015 o Ottova encyklopedie Zvěř – Jaroslav Červený, Karel Šťastný, Petr Koubek; Ottovo nakladatelství 2016 o Lov zvěře v našich honitbách – Josef Drmota; Grada 2011 o Správné ošetření a zdravotní posouzení ulovené zvěře – Forejtek, Vodňanský, Malena, Večerek; Středoevropský institut ekologie zvěře 2009 o Myslivost v obrazech - Hanzal, Lochman; ČMMJ 1993 o Zdravotní problematika zvěře, P. Forejtek a kol.; VFU Brno 1997 o Zvyšování přírodní hodnoty polních honiteb – Marada a kol.; Grada 2011 - Kynologie o Zkušební řád pro zkoušky lovecké upotřebitelnosti; ČMMJ, aktuální vydání o Atlas plemen loveckých psů, VI. Tichá - J. Tichý; VEGA 2003 o Lovečtí psi – výchova a výcvik, VI. Hanzal - V. Vochozka; DONA 2000 - Střelectví o Střelecký řád ČMMJ, aktuální vydání o Rukověť loveckého střelectví - Faktor, Lankaš; SZN 1982 o Myslivecká střelba – Heinrich Weidinger; Grada 2013 o Myslivecké střelectví – Jiří Hanák; TeMi CZ 2009 - Legislativa o Aktuální znění zákona a vyhlášek požadovaných pro znalost v Okruzích a otázkách v Příloze 2 Směrnice k organizování zkoušek myslivosti

Základní a prohlubující studijní odborná literatura:

ARMSTRONG, M. 1999. Personální management - Řízení - Organizace. 1. vyd. Praha: Grada. ISBN 80-7169-614-5.

ARMSTRONG, M. 2007. Řízení lidských zdrojů, nejnovější trendy a postupy. 10. vyd. Praha: Grada Publishing. ISBN 978-80-247-1407-3.

BARTÁK, J. 2007. Vzdělávání ve firmě. 1. vyd. Praha: Alfa Publishing. ISBN 978-80-86851-68-6.

BELCOURT, M., P. C. WRIGHT. 1998. Vzdělávání pracovníků a řízení pracovního výkonu. Praha: Grada. ISBN 80-7169-459-2.

EGER, Ludvík. *Technologie vzdělávání dospělých*. Plzeň: Západočeská univerzita, 2005. ISBN 80-7043-398-1.

HORIZINGOVÁ, E., V. NOVOTNÝ. 2010. *Základy organizace veřejné správy v ČR*. 2. up. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk. ISBN 978-80-7380-263-9.

HRONÍK, F. 2006. *Rozvoj a vzdělávání pracovníků*. Praha: Grada ISBN 978-80-247-1457-8

KOCIÁNOVÁ, R. 2012. *Personální řízení východiska a vývoj*. 2. vyd. Praha: Grada. ISBN 978-80-247-3269-5. 4

KOUBEK, J. 2007. *Řízení lidských zdrojů základy moderní personalistiky*. 4. rozšř. a dopl. vyd. Praha: Management Press. ISBN 978-80-7261-168-3.

MUŽÍK, J. 2005. *Didaktika profesního vzdělávání dospělých*. 1. vyd. Plzeň: Fraus. ISBN 80-7238-220-9.

MUŽÍK, Jaroslav. *Řízení vzdělávacího procesu: andragogická didaktika*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011. ISBN 978-80-7357-581-6.

PALÁN, Z. 1997. *Výkladový slovník vzdělávání dospělých*. Praha: DAHA. ISBN 80-902232-1-4.

HLADÍLEK, Miroslav. *Kapitoly z obecné didaktiky a didaktiky vzdělávání dospělých*. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2009. ISBN 978-80-86723-75-4.

PRŮCHA, J. 1997. *Moderní pedagogika*. Praha: Portál

PLAMÍNEK, J. 2010. *Vzdělávání dospělých: průvodce pro lektory, účastníky a zadavatele*. 1. vyd. Praha: Grada. ISBN 978-80-247-3235-0.

ŘEHÁK, M. 1981. *Úvod do teorie školní výchovy a vzdělávání dospělých*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství

VODÁK, J., A. KUCHARČÍKOVÁ. 2007. *Efektivní vzdělávání zaměstnanců*. 1. vyd. Praha: Grada. ISBN 978-80-247-1904-7.

Inspirační a studijní odborná literatura:

- Kolektiv autorů: Vlastimil Hart, Vladimír Hanzal, Diana Kořanová, Jan Hart: Úvod do myslivosti - historie, zvyky, tradice, skripta Fakulty lesnické a dřevařské České zemědělské univerzity v Praze, Druckvo, Praha 2014
- Pascal Durantel a kolektiv: *Myslivost*, Fragment, Havlíčkův Brod 2004
- Jančářová, I., Pekárek, M., Průchová, I.: Odpovědnost v právu životního prostředí – současný stav a perspektivy, 1. vydání, Brno: Masarykova univerzita, 2013
- Müllerová, H., Stejskal, V.: Ochrana zvířat v právu, 1. vydání, Praha: Academia, 2013
- Penzum znalostí z myslivosti, Druckvo, 2009
- Prchalová, J.: Zákon o ochraně přírody a krajiny a NATURA 2000, úplné znění zákona s komentářem, judikaturou a prováděcími předpisy, 2. vydání, Praha: Linde, 2010
- Stejskal, V.: Úvod do právní úpravy ochrany přírody a péče o biologickou rozmanitost, Praha: Linde, 2006
- SKALKOVÁ, J. Od teorie k praxi vyučování. Praha: SPN 1978.
- SLAVÍK, M. a kol. Vysokoškolská pedagogika. Praha: Grada Publishing, 2012. ISBN 978-80-247-4054-6.
- ŠVEC, V., FILOVÁ, H., ŠIMONÍK, O. Praktikum didaktických dovedností. Brno: PedF MU, 1996. ISBN 80-210-1365-6.
- ZLÁMAL, J. Didaktika profesního vzdělávání v širším pedagogickém kontextu. Praha: UJAK, 2009. ISBN 978-80-86723-79-2.
- ČERNIKOVSKÝ, P., HNILICA, J., PASÁČKOVÁ, E. (eds) Národní kvalifikační rámec terciárního vzdělávání. Díl 2. Oblasti vzdělávání. Praha: MŠMT, 2012. ISBN 978-80-87601-10-5.
- HNILICA, J., PABIAN, P., HÁJKOVÁ, T. (eds) Národní kvalifikační rámec terciárního vzdělávání. Díl 3. Zkušenosti a doporučení. Praha: MŠMT, 2012. ISBN 978-80-87601-11-2.

Odborné články:

Damohorský, M.: Odpovědnost za škodu způsobenou zvířaty a její právní úprava v České republice, in: *Ekologie a právo*, č. 4/2005

Fechtnerová, A.: Problematika černé zvěře v našich honitbách, *Myslivost, Stráž myslivosti*, č. 11/2010

- Flora, M.: Odpovědnost za škody způsobené zvěří – základní principy platné právní úpravy, in: Myslivost, Stráž myslivosti, č. 11/2014
- Hájek, P.: K pojmu „hodnota zvěře nikoli nepatrná“ v novém trestním zákoníku, in: Myslivost, Stráž myslivosti, č. 4/2010
- Hálová, M., Rajchl, J.: Rozhodování o nápravných prostředcích správního dozoru, in Správní právo, ročník 41, č. 8 (2008)
- Kamler, J., Plhal, R.: Hospodaření s únosnými stavy zvěře, in: Myslivost, Stráž myslivosti, č. 4/2010
- Kostík, R.: Členství v honebním společenstvu, in: Právní fórum, č. 1/2009
- Pařízek, I.: Honitba a její nájem, in: Právní rozhledy, č. 22/2009
- Pipek, R.: Význam mysliveckého plánování, in: Myslivost, Stráž myslivosti, č. 12/2008
- Plotová, J.: Výkon práva myslivosti: veřejný zájem nebo nezájem? in: Správní právo, č. 6/2010
- Prchalová, J.: Zakázané prostředky a způsoby usmrcování, odchyty a jiných forem využívání volně žijících živočichů, in: České právo životního prostředí, č. 23/2008
- Stanovisko k otázce vlastnictví volně žijících zvířat, Právník, č. 1/1994 93
- Šíma, A.: Pytláctví po rekonstrukci trestního zákona, in: Myslivost, Stráž myslivosti, č. 3/2010
- Vala, Z., Zabloudil, F.: Přikrmování zvěře, in: Myslivost, Stráž myslivosti, č. 7/2009
- Vala, Z.: Jak dál s mysliveckým plánováním – nejčastější problémy v praxi, in: Myslivost, Stráž myslivosti, č. 8/2011

Autor disertační práce: Ing. et Bc. Eduard Slad

Vedoucí disertační práce: Doc. JuDr. PhDr. Ivo Svoboda, Ph.D., MBA

Studijní program: ANDRAGOGIKA

Vysoká škola: Univerzita Jana Amose Komenského Praha

Název disertační práce: „System celoživotního vzdělávání v oblasti myslivosti v České republice“

Dissertation author: Ing. and Bc. Eduard Slad

Dissertation supervisor: Doc. JuDr. PhDr. Ivo Svoboda, Ph.D., MBA

Degree program: ANDRAGOGY

University: Jan Amos Comenius University in Prague

Title of dissertation: "Lifelong learning system in the field of hunting in the Czech Republic"